

Maailmanlaajuinen lähettiläs

Esipuhe

Sekularismin puolestapuhujat syyttävät nykymaailman surullisesta tilasta usein uskontoja¹ väittäen että ne aikaansaavat fanaattisuutta. Ei voida kiistää että kaikkia valtauskontoja edustavien aggressiivisten ja vastuuttomien ihmisten tekemät väkivallanteot ovat lisääntyneet viime vuosina huomattavasti. Jotkut näistä saavuttavat maailmanlaajuisen hyväksynnän vaakalaudalla olevista asioista välittämättä sillä ihmisten sympatiat ovat väärissä kohteissa ja maailman etu vaatii sitä.

Sanomamme siitä että islam on rauhan ja sivilisaation uskonto saattaa hyvin kohdata skeptisyyttä, sillä erityisesti tämä uskonto on ollut niin kannattajiensa kuin vihollistensa uhrina. Muslimit, joiden oikeudet ovat pitkään olleet evättyinä tässä nykyisessä maailmanjärjestyksessä, tekevät laajamittaisia rikollisia tekoja olettaen virheellisesti että heidän kansansa pitkittynyt kärsimys antaa heille oikeuden ottaa asiat omiin käsiinsä. Niin tehdessään he eivät kuitenkaan ainoastaan huononna yleistä mielipidettä islamista vaan myös rikkovat uskontonsa perussääntöjä vastaan.²

Toinen synkkien islam-mielipiteiden aiheuttaja on median yhä lisääntyvissä määrin puolueellinen esitys jonka kohteena on uskonto eikä sen erehtyneet seuraajat.³ Sensaatiomaisen virhetiedon levittämisen lisäksi islamin vastustajat ovat nyt täydellistäneet provokaation taiteen tietoisina siitä, että maailmassa ei ole puutetta muslimeista joiden turhautuneisuus ja viha saavat heidät unohtamaan uskonnolliset säännöt ja reagoimaan impulsiivisesti. Sen jälkeen median tarvitsee enää vain nostaa näkyvästi tapetille kaikki valitettavat näiden seurauksena tehdyt virheet. Viime aikoina tämä provokaatio on saanut tarkoituksellisen pilkkaamisen ja vihamielisten hyökkäysten muodon islamin profeettaa kohtaan ja siten raivostuttanut muslimit ympäri maailman sellaiseen pisteeseen saakka, jota ulkopuolisten on vaikea ymmärtää.

Asian positiivinen puoli on kuitenkin se, että muslimeita on sittemmin kehoitettu korjaamaan tällaisia virhekäsityksiä ja jakamaan jalo profeettansa maailman kanssa. Tämä on asia, jota heidän olisi pitänyt tehdä kaiken aikaa ottaen huomioon sen, että hänet lähetettiin koko ihmiskunnalle maailmanlaajuisen viestin kanssa. Ratkaisu tietämättömyyteen ja väärinymmärryksiin on tiedon levittäminen ja valistaminen. Nyt enemmän kuin koskaan muslimien on vastattava sellaisiin kysymyksiin kuten ”Kuka Muhammad oli?” ”Miksi jotkut rakastavat ja toiset vihaavat häntä niin paljon?” ”Oliko hän todella Jumalan profeetta?” ”Mitä hän opetti?” ”Elikö hän väitteidensä mukaisesti?” ”Kehottiko hän sotaan ja terrorismiin?” ”Mikä on totuus tästä miehestä?”

¹ Jättäen huomiotta kuinka monia ovat tappaneet kommunistit, nationalistit ja länsimaat jotka aloittivat kaksi maailmansotaa puolen vuosisadan aikana ja vaikuttivat puoleen maapallon väestöstä – puhumattakaan heidän nykyisestä raakalaismaisuudestaan ympäri maailmaa.

² Sorrettiinpa heitä kuinka ankarasti tahansa, muslimien ei ole sallittua antaa tunteidensa hallita käytöstään ja antaa tälle tekosyitä uskonnollisten tekstiensä naiiveista tulkintoista. Osana sitoumustaan Jumalalle he ovat velvoitettuja ottamaan johdatuksensa pätevästi islamilaisen lakiopin oppineilta koskien näiden tekstien tulkintaa ja soveltamista kriittisissä nykytilanteissa.

³ Tämän lisäksi sallittu maan, kotien ja kansalaisten puolustaminen leimataan vääjäämättä terrorismiksi kun se on muslimien tekemää, kun taas voimakkaiden kansakuntien puolustuskyvyttömiä kohteita vastaan harjoittama valtionterrorismi hyväksytään mukisematta tai sitä jopa tuetaan.

Toisaalta ei-muslimien on kysyttävä itseltään rehellisesti ”Kehottaako kyseinen uskonto itsessään väkivaltaan?” ”Oliko tämä Muhammadin opetus?” ”Onko kaikki viime aikoina kuulemamme totta?” Sitten heidän tulee etsiä vastauksia avoimin mielin – tietäviltä muslimeilta puolueellisten länsimaisten lähteiden sijaan.

Uskonnolliset kiistat ovat eittämättä osa ihmiskunnan historiaa, mutta voidaanko kiistoja liittää uskontoon tai erityisesti islamiin? Jokainen Jumalan profeetta kehotti ihmisiä rauhanomaisiin ratkaisuihin vuoropuhelun ja järkeen vetoamisen kautta sekä ohjeisti heitä vastustamaan pahintakin sortoa mahdollisimman vähällä veren vuodattamisella. Näiden profeettojen viholliset jotka pelkäsivät mahtinsa ja vaikutusvaltansa menettämistä, tekivät väkivallantekoja heitä ja heidän seuraajiaan vastaan koska heillä ei ollut minkäänlaista loogista argumenttia jolla he olisivat voineet pelastaa kasvonsa ja hiljentää vastapuolensa. Ja hekin syyttivät uskonnon seuraajia kapinoimisesta ja petturuudesta.

Tämän kirjasen tarkoituksena ei ole vastata tietämättömille tai vihamielisille kriitikoille, eikä sen ole tarkoitus ylistää profeettaamme kuten lukemattomat muslimikirjoittajat ovat niin kaunispuheisesti tehneet vuosisatojen saatossa. Sen sijaan tarkoituksena on esittää historiallisesti vahvistettuihin lähteisiin perustuvia tosiasioista ja sitten antaa lukijan tehdä omat johtopäätöksensä tai halutessaan tutkia asiaa lisää.

Tämä kirja on jaettu pääasiallisesti kahteen osaan vaikka kummassakin käsitellyt asiat ovat toisiinsa sidoksissa ja täydentävät toisiaan. Ensimmäisessä osassa lukija tutustutetaan tietoon profeetta Muhammadin elämästä ja hänen maailmanlaajuisesta tehtävästään, ja toisessa osassa keskitytään enemmän hänen opetuksiinsa ja elämäntapaansa. Kaikki sanat on otettu luotettavista arabiankielisistä lähteistä jotka ovat laajalti saatavilla viittausta ja tutkimista varten. Varteenotettava tieteellinen tutkimus ei kuitenkaan tämän kirjasen tapaan voi nojata käännöksiin ja kokoelmateoksiin jotka ovat muulla kuin alkuperäiskielellä. Tällainen teos ei siis voi olla kuin yleiskuvaus ja se on tarkoitettu ainoastaan esittelyksi Jumalan lähettiläästä ja siitä viestistä joka hänet määrättiin välittämään.

OSA YKSI

YLEINEN ESITTELY

Aluksi joidenkin perusermien lyhyt selittäminen saattaa helpottaa tämän kirjan ja muun islamiin liittyvän materiaalin ymmärtämistä. Tämä johdanto rajoittuu käsillä olevan kirjan kannalta olennaiseen taustatietoon kun taas monet muut käsitteet kuten palvonta ja *jihad* tulevat selväksi kirjan sisällön myötä.

Allah – Yksi suurimmista islamia koskevista väärinkäsityksistä liittyy sanaan ”Allah”, jonka jotkut ei-muslimit olettavat viittaavan johonkin muuhun jumaluuteen kuin kristittyjen ja juutalaisten Jumalaan. Arabian kielessä ”Allah” on erisnimi jota voidaan käyttää ainoastaan yhdestä todellisesta Jumalasta joka on luonut taivaat ja maan ja ylläpitää niitä. Se on yhteinen nimitys jota kaikki arabiankieliset kansat uskonnostaan riippumatta käyttävät kaikkein ylimpään voimaan tai olentoon viitatessaan. Suomen kielessä sanoja ”Jumala”, joka tarkoittaa yhtä ja todellista Jumalaa, sekä ”jumala”, joka tarkoittaa mitä tahansa epäjumalaa, erottaa iso alkukirjain. Arabian kielessä sana ”Allah” on kuitenkin kieliopillisesti ainutlaatuinen sana josta ei voida muodostaa monikkomuotoa eikä sille voida antaa maskuliinista tai feminiinistä sukua. Niin ollen se ei ikinä voi viitata epäjumalaan, ja muslimit käyttävät Jumalasta sanaa ”Allah” myös puhuessaan muilla kielillä kuin arabiaksi.

Samalla kun muslimit, kristityt ja juutalaiset sekä jotkut muut uskovat samaan Jumalaan, eroavat heidän käsityksensä Hänestä huomattavasti. Muslimit uskovat yhteen ikuiseen, ainutlaatuiseen, kiistattomaan ja täydelliseen Jumalaan joka on kaiken olemassa olevan luoja ja ylläpitäjä. Muslimit tiedostavat että Hän on kaikkien tapahtumien alullepanija ja että Hän yksinomaan on jumalallinen. Hänen täydelliset ominaisuutensa eivät ole kuten ihmisten ominaisuudet eikä mikään ole Hänen kaltaisensa, joten Häntä ei voida verrata mihinkään Hänen luomuksessaan olevaan. Hän ei ole millään tapaa osa luomustaan eikä mikään osa luomuksesta ole osa Häntä. Tämän yksinomaisen ja ainutlaatuisen jumaluuden merkityksellisyys on siinä, että kukaan ja mikään olemassa oleva ei ole palvonnan arvoinen paitsi Allah, yksi ja todellinen Jumala.

Islam – Monoteismi eli yksijumalaisuus on islamin ydin ja siinä korostetaan jumaluuden ykseyttä vastakohtana kristinuskon kolminaisuusopille ja muiden uskontojen monijumalaisuudelle. ”Islam”-sanan merkitys on rauhallinen ja levollinen alistuminen tai antautuminen, ja niin ollen kyseessä on vapaaehtoinen suhde yksilön ja hänen Luojansa välillä. Se myös on ainoa maan päällä oleva uskonto jossa kaikkien luotujen olentojen tai muotojen palvominen on ehdottomasti kielletty.

Islamilainen uskomusoppi ei saanut alkuaan Muhammadin profeetallisuudesta eikä se ole hänen keksimänsä. Se on pohjimmiltaan sama viesti joka on ollut kaikissa jumalallisissa kirjoituksissa ja jota jokainen Jumalan profeetta on opettanut. Mutta koska aiemmat puhdasta ja oikeaa jumaluskoa opettaneet kirjoitukset ovat osin hävinneet ja muuttuneet käännösten ja ihmisten toiminnan tuloksena, islam kutsuu ihmisiä palaamaan todelliseen jumalkäsitykseen ja palvomaan ja tottelemaan yksinomaan Häntä.

Islamilaiset uskomukset ovat ikuisia totuuksia jotka eivät muutu eivätkä kehity. Ne ovat totuuksia Jumalasta ja Hänen suhteestaan maailmankaikkeuden näkyviin ja näkymättömiin asioihin, tämän

elämän todellisuudesta, ihmisen roolista siinä sekä siitä, mitä ihmiselle tapahtuu sen jälkeen. Uskon ”pilarit” tai perusvaatimukset ovat usko yhteen Jumalaan, Hänen luomiinsa enkeleihin, Hänen profeetoilleen paljastamiinsa kirjoituksiin, profeettoihin joiden kautta Hänen ilmestyksensä paljastettiin ihmiskunnalle, ikuisen elämään kuoleman jälkeen sekä Jumalan täydelliseen tuomioon ja valtaan ihmisten kohtalosta.

Profeetallisuus – Muslimit uskovat kaikkiin Jumalan lähettämiin profeettoihin ja lähettäisiin. Koraanissa⁴ sanotaan että ennen sen paljastamista vähintään yksi profeetta on lähetetty jossain vaiheessa jokaiselle kansalle. Kaksikymmentäviisi heistä on nimetty Koraanissa nimeltä, ja he ovat joitain niistä profeetoista jotka on mainittu Raamatun Uudessa ja Vanhassa testamentissa. Merkittävimpiä heistä ovat Nooa, Aabraham, Mooses ja Jeesus. Jokainen profeetta oli huomattava hahmo yhteisössään, niin moraalisesti kuin älyllisesti. Jokainen heistä sanoi selkeästi että hänen välittämänsä asiat eivät olleet hänestä itsestään vaan ne olivat Jumalan antamaa innoitusta ihmiskunnan hyväksi. Jumala myös tuki jokaista heitä ihmeteoilla todisteeksi heidän profeetallisuudestaan.

Profeetat olivat ihmisiä jotka tiettyjen maailman kehitysvaiheiden aikana välittivät jumalallista viestiä kansoilleen merkkien ja ihmeiden tukemana. Kaikkia profeettoja innoitti johdatus, jota he opettivat täsmälleen kuten heitä määrättiin. Jumala suojeli kaikkia heitä tekemästä epätarkkuuksia välittämässään viestissä, ja he olivat suojattuja syntien tekemiseltä lukuun ottamatta maallisiin asioihin liittyviä tarkoituksettomia virheitä. Jokainen heistä oli totuudenmukainen, älykäs, tasapainoinen ja järjellinen mies. Heidän opetuksissaan olleet hienoiset erot liittyivät toisiasiallisiin lainsäädännön ja palvonnantekojen säännöksiin, mutta jokainen heistä opetti yhden Jumalan palvontaa ja tottelevaisuutta Häntä kohtaan.

Viimeisen maailmaan lähetetyn profeetan ja lähettilään nimi oli Muhammad ibn Abdullah. Hän oli profeetta Ismailin, Abrahamin pojan⁵ jälkeläinen, ja hän kuului Quraishin arabiheimoon. Kaikki hyvät ominaisuudet ja hyveet olivat hänessä täydellisinä vaikkei hän ollut saanut minkäänlaista virallista opetusta tai koulutusta. Ilmestyksen toi hänelle enkeli Gabriel, jonka myös juutalaiset ja kristityt tuntevat. Hänen välittämänsä viesti ei kuitenkaan ollut tarkoitettu millekään tietylle kansalle, paikalle tai ajanjaksolle, vaan se oli maailmanlaajuinen viesti. Allahin Lähettäjä, kuten häntä kutsuttiin, nimitettiin valistamaan koko ihmiskuntaa ja kutsumaan heitä samaan päämäärään kuin häntä edeltäneetkin profeetat: Jumalan palvomiseen yksin ilman liittolaisia tai välikäsiä.

Hänen näkemystään ei olisi voitu liittää siihen alkukantaiseen ja kaoottiseen ympäristöön josta hän tuli. Tämä näkemys ei ollut ainoastaan hänen ympäristönsä rajojen vaan myös monien tulevien vuosisatojen rajojen yläpuolella. Hän opetti että jokaisella on maailmassa elintärkeä velvollisuus suoritettavanaan. Profeetta Muhammadin ihmiskunnalle välittämä lopullinen viesti joka on pysynyt muuttumattomana ilmestyksen alusta asettaa kohdilleen ihmisen näkemyksen olemassaolosta: Luojusta ja Hänen luomuksestaan, elämästä ja kuolemasta, tämänhetkisestä maailmasta ja tuonpuoleisesta. Se puhdistaa uskonnollisen uskon ihmismielen harhoista ja mielikuvituksen lisäyksistä, kuin myös ihmisten taipuvaisuuksiin ja mielipiteisiin perustuvista muutoksista. Tämä lopullinen viesti erottuu kaikista muista kaikenkattavuudellaan, tasapainoisuudellaan,

⁴ Viimeinen Jumalalta tullut ilmestys ja Hänen lopullinen viestinsä ihmiskunnalle.

⁵ Iisakki, Abrahamin toinen poika, oli Israelin kansan esi-isä, ja heidän joukostaan nostettiin monta profeettaa.

maailmanlaajuisuudellaan, käytännöllisyydellään ja helppoudellaan. Se sisältää johdatuksen kaikille elämän osa-alueille ja se on kaikille kansoille ja kaikille sukupolville. Sen säännöt on tarkkaan määritelty hyödyttääkseen ihmiskuntaa ja tuodakseen heille materiaalista ja henkistä korkeutta niin tässä elämässä kuin seuraavassakin.

Kunnioitus Profeetta Muhammadia kohtaan ei millään tapaa vähennä kunnioitusta aiempia lähettiläitä kohtaan, sillä jokainen heistä lähetettiin täyttämään tietty tarkoitus ja jokainen heistä on erittäin korkeassa asemassa ja arvostuksessa todellisille uskovaisille. Muslimit kunnioittavat jokaista Jumalan lähettämää profeettaa ja lähettilästä mutta heillä on velvollisuus seurata profeetta Muhammadin ohjeita, sillä hänen välittämässään ilmestyksessä on täydellinen ja lopullinen uskonto ja lakisääntö ihmiskunnalle. Aivan kuten tuoreeltaan säädetty laki kumoaa edeltäjänsä, myös viimeiselle profeetalle paljastettu viesti menee kaiken sitä ennen tulleen edelle. Se selventää sen mikä oli aiemmissa kirjoituksissa tullut epäselväksi ja korjaa poikkeamat jotka oli vähitellen tuotu puhtaaseen yksijumalaiseen uskontoon. Niin ollen Muhammadin jälkeen ei voi enää tulla pätevää väitöstä profeetallisuudesta sillä hänen viestinsä on lopullinen ja täydellinen. Hänen on kerrottu sanoneen ”Profeetat johdattivat Israelin kansaa. Kun yksi kuoli, toinen seurasi häntä. Minun jälkeeni ei kuitenkaan tule profeettaa, ainoastaan kalifeja.”⁶ Myös Koraanissa vahvistetaan hänen profeetallisuutensa lopullisuus sanomalla että hän on ”profeettojen sinetti”.

Muhammadin profetiudesta on olemassa selkeitä todisteita. Hänen tulemisensa oli ennalta kerrottu ja häntä on kuvailtu aiemmissa kirjoituksissa. Rehelliset ja avaramieliset ihmiset juutalaisten ja kristityiden joukosta tunnistivat hänet näiden kuvausten perusteella ja uskovat hänen viestiinsä. Kun ilmestystä laskeutui hänelle, hänen seuralaisensa huomasivat tiettyjä vaikutuksia hänen vartalossaan, mutta hän ei koskaan menettänyt tajuaan tai osoittanut minkäänlaisia sairauden merkkejä. Jumala suojeli hänen henkeään suurten vaarojen aikana läpi hänen profeetallisuutensa kunnes jumalallinen viesti oli välitetty kokonaan. Myös Muhammadia tuettiin ihmeillä häntä edeltäneiden profeettojen tapaan, mutta kaikkein suurin niistä oli Koraani, ikuinen ihme jossa on todisteita järkeä ja ymmärrystä omaaville ihmisille kaikkina aikoina.

Koraani – Ainoa jumalallinen kirjoitus, joka on pysynyt tässä maailmassa täysin eheänä ja koskemattomana tähän päivään asti, on Koraani⁷. Se on Jumalan viimeinen ja lopullinen viesti ihmiskunnalle, ja islamilaisen opin pääasiallinen lähde. Se sisältää tietoa ja sääntöjä jotka käsittävät kaikki ihmiselämän osa-alueet.

Koraanista on olemassa ainoastaan yksi versio ja toisin kuin edelliset kirjoitukset, se on pysynyt arabiankieliseltä tekstiltään täysin muuttumattomana.⁸ Alunperin suuri joukko niitä, jotka kuulivat paljastetut sanat suoraan profeetta Muhammadilta, opetteli ne ulkoa. Lisäksi monet kirjurit kirjasiivat koko ilmestyksen hänen elinaikanaan ja sen jakeet laitettiin hänen ilmoittamaansa järjestykseen. Vuoden sisällä profeetta Muhammadin kuolemasta kirjalliset osiot koottiin ja tarkistettiin huolellisesti siihen verraten, mitä hänen seuralaisensa olivat opetelleet ulkoa. Vain se, mikä oli tuettua ja todistettua, hyväksyttiin. Sitten vahvistetut asiakirjat sidottiin yhteen ja siitä niteestä tehtiin myöhemmin kopio joka tarkistettiin uudelleen, varmennettiin ja hyväksyttiin,

⁶ Kertonut Al-Bukhaari.

⁷ Sana ”Koraani” (arabiaksi Al-Qur’an) tarkoittaa kirjaimellisesti ”resitaatiota” tai ”lukemista”.

⁸ Niin ollen sitä on helppo tutkia, sillä arabian kieltä käyttää ja ymmärtää miljoonia ihmisiä nykymaailmassa.

jäljennettiin edelleen ja jaettiin eteenpäin – kaikki tämä alle 15 vuoden kuluessa profeetan kuolemasta. Miljoonat muslimit ympäri maailman ovat tähän päivään asti kopioineet, painaneet, lukeneet, resitoineet ja opetelleet ulkoa Koraania, ja oppineet ovat vahvistaneet vailla epäilyksen häivää että sen sisällössä ei ole tapahtunut pienintäkään muutosta sen kuljettua sukupolvilta toisille.

Koraanissa sanotaan että tämä maailmankaikkeus ei ole muodostunut sattumalta, eikä sitä ole jätetty oman onnensa nojaan. Jumala on luonut sen tiettyä tarkoitusta varten ja alistanut sen fysiikan lakien alaisuuteen tietyn ajanjakson ajaksi. Myös ihminen on luotu omaa tarkoitustaan varten – palvelemaan Jumalaa maan päällä ja elämään Hänen lakinsa mukaisesti, mikä tarkoittaa oikeudenmukaisuuden noudattamista ja käytännöllisten ratkaisujen saavuttamista ihmisten ongelmien ratkaisemiseksi. Koraanissa ei tuomita mitään uskontoa suoraan, vaan siinä tunnustetaan aiempien uskonnollisten yhteisöjen hyvät teot mutta samalla kuitenkin nuhdellaan heitä siitä että he poikkesivat profeettojensa opetuksista. Siinä kehoitetaan jokaista uskonnollista henkilöä etsimään totuutta, puhdistamaan uskonsa, tottelemaan Luojaansa ja pitäytymään hurskaassa käytöksessä. Siinä sanotaan että jokaisella teolla on lopullinen seurauksensa, niin hyvällä kuin pahalla, ja että nykyistä elämää seuraa suurempi elämä jossa täydellinen oikeus toteutuu jokaisen ihmisen, ja itse asiassa jokaisen koskaan olemassa olleen olennon kohdalla.

Koraani on pohjimmiltaan johdatuksen kirja, mutta siinä on myös ällistyttäviä tieteellisiä tosiasioita. Ne ovat ällistyttäviä sillä vaikka ne paljastettiin profeetta Muhammadille yli 1400 vuotta sitten, ihmiset eivät oikeastaan ymmärtäneet niitä kunnes tiedemiehet ”saivat ne selville” meidän aikoinamme. Uskonnollisen ja moraalisen johdatuksen lisäksi siinä on lukuisia jakeita joissa puhutaan maailmankaikkeudesta ja sen osista ja ilmiöistä – maasta, auringosta, kuusta, tähdistä, vuorista, tuulesta, joista ja meristä, kasveista, eläimistä ja ihmisen kehitysvaiheista. Siinä vedotaan logiikkaan, selkeän järjen seuraamiseen ja todisteiden ottamiseen luodusta maailmankaikkeudesta, historiasta ja ihmissielusta todistaakseen ei ainoastaan Jumalan olemassaoloa vaan myös Hänen ainutlaatuisuutensa ja ehdottoman täydellisyytensä.

Muhammad ja Koraani – Islamin vastustajat väittävät joskus että Muhammad kirjoitti Koraanin itse ja että hän kopioi tai muokkasi sen aiemmista kirjoituksista.⁹ On kuitenkin tunnettua että profeetan kontakti juutalaisten ja kristittyjen kanssa oli lähes olematonta ennen hänen Mekasta muuttamistaan ja senkin jälkeen hänen roolinsa oli opettajan rooli, jossa hän avoimesti kutsui juutalaisia ja kristittyjä hyväksymään islamin osoittaen samalla kuinka he olivat poikenneet profeettojensa opettamasta todellisesta yksijumalaisuudesta.

Historiallisesti ja loogisesti ei voida todistaa että Koraanille olisi ollut minkäänlaista inhimillistä lähettä tai että Allahin Lähettiläs olisi oppinut sen juutalaisilta tai kristityiltä. Hänen vihollisensa seurasivat häntä tarkasti toivoen löytävänsä vahvistuksen väitteilleen siitä että hän oli valehtelija.

⁹ On totta että Koraanin ja Raamatun välillä on joitain samankaltaisuuksia, mutta tämä ei tarkoita sitä että myöhemmät profeetat olisivat plagioineet edeltäjiään. Se ainoastaan viittaa kirjoitusten yhteiseen alkulähteeseen eli maailmankaikkeuden Luojaan, sekä Hänen yksijumalaisuuden perusviestinsä jatkuvuuteen. Tämän lisäksi Raamatusta ei ollut profeetta Muhammadin aikaan olemassa arabiankielistä versiota. Varhaisin Vanhan testamentin arabiankielinen käännös on R. Saadias Gaonin versio vuodelta 900 jKr. – yli 250 vuotta profeetta Muhammadin kuoleman jälkeen. Vanhin Uuden testamentin arabiankielinen käännös puolestaan julkaistiin vuonna 1616 Erpeniuksen toimesta – noin 1000 vuotta Muhammadin kuoleman jälkeen.

He eivät kuitenkaan kyenneet osoittamaan ainuttakaan tilannetta jolloin profeetalla olisi saattanut olla salaisia tapaamisia muiden uskontojen edustajien kanssa.

Siihen aikaan kun Koraania paljastettiin, Muhammadin aikalaiset arabien joukosta (jotka olivat tunnettuja kielellisestä kaunopuheisuudestaan) tunnustivat että sen kieli oli ainutlaatuista ja että se erosi selkeästi heidän hyvin tuntemansa Muhammadin puheesta. Koraanissa sanotaan että Muhammad oli lukutaidoton mies, ja jos se ei olisi pitänyt paikkaansa, hänen vastustajansa olisivat totisesti paljastaneet hänet. Mitään tämän suuntaista välikohtausta ei kuitenkaan ole koskaan raportoitu, eikä kukaan kieltänyt hänen lukutaidottomuuttaan. Samalla kukaan – edes niistä jotka torjuivat Muhammadin viestin – ei kieltänyt että Koraani oli vailla vertaistaan kaunopuheisuudessaan, vaikuttavuudessaan ja selkeydessään.

Yksi Muhammadin profeettallisuuden merkeistä olikin hänen lukutaidottomuutensa. Hänen oli oltava lukutaidoton jotta häntä ei koskaan voitaisi syyttää jumalallisten ilmestysten sepittämisestä tai muokkaamisesta. Tämä tosiasia myös tekee tyhjäksi sen epäilyksen että hän olisi oppinut saarnaamansa asiat aiemmista kirjoituksista. Hänen kansalleen välittämänsä tietoa ei saavutettu lukemalla ja tutkimalla, vaan se oli sellaista tietoa joka saattoi olla peräisin ainoastaan maailmankaikkeuden Luojalta.¹⁰

Ei ole vaikeaa todentaa että Muhammadilla ei itsellään ollut tietoa monistakaan Koraanissa mainituista asioista, kuten esimerkiksi historiallisista tapahtumista, luonnonilmiöistä ja tulevista tapahtumista. Koraanissa jopa sanotaan useassa kohtaa että Muhammad ja hänen kansansa eivät tienneet näitä asioita, ja jälleen mikäli totuus olisi ollut jotain muuta, olisivat hänen vastustajansa tarttuneet tähän väitteeseen saattaakseen hänet huonoon valoon. Vasta viime aikoina, kahden viime vuosisadan aikana, tutkimustekniikassa tapahtunut kehitys on johtanut sellaisten tosiasioiden löytämiseen tai keksimiseen, joka on lukutaidottoman profeetan kautta mainittu Koraanissa yli 1400 vuotta sitten. Niiden joukossa ovat mm. nämä muutamat esimerkit:

- Maailmankaikkeuden luominen yhdestä kappaleesta ja elämän luominen vedestä: **”Eivätkö uskottomat huomaa, että taivaat ja maa olivat sulkeutuneet, kunnes Me erotimme ne toisistansa? Vedestä Me olemme luonut kaikki elolliset olennot. Eivätkö he sittenkään usko?”**¹¹
- Kaikki luomus perustuu duaalisuuteen eli koostuu pareista, vastapuolista tai vastakohdista: **”Kaikkea olemme luonut kaksittain, jotta ottaisitte vaarin.”**¹²
- Auringon ja kuun erilaiset luonnot: **”Juuri Hän saattaa auringon paistamaan ja kuun loistamaan ja on määrännyt sille asentonsa, niin että te voitte tietää vuosien kulun ja ajanlaskun. Kaiken tämän Hän on tehnyt totuudessa. Hän selittää merkkinsä ihmisille, joilla on ymmärrystä.”**¹³
- Maan kiertoliike: **”Hän on luonut taivaat ja maan totuuden voimalla. Hän antaa yön verhota päivän ja päivän yllättää yön; Hän on luonut auringon ja kuun palvelemaan**

¹⁰ Tämän lisäksi eräässä Koraanin kohdassa nuhdellaan profeettaa ja kiinnitetään hänen huomionsa muutamiin tahattomiin virheisiin jotka hän oli tehnyt. On melko epätodennäköistä että hän olisi sisällyttänyt siihen tämän kaltaista itsekritiikkiä mikäli hän itse olisi kirjoittanut sen.

¹¹ Koraani, 21:30

¹² Koraani, 51:49. Vastakohtana tälle Luoja on yksi, vailla vastapuolta tai mitään mikä muistuttaisi Häntä millään tapaa.

¹³ Koraani, 10:5. Muissa jakeissa (25:61 ja 71:16) aurinkoon viitataan palavana lamppuna.

itseään, kumpikin kiittää aikansa kohti määränpäättä; Hän on todellakin valtava, suuri anteeksiantamuksessaan.”¹⁴

- Maailmankaikkeuden laajeneminen: ”**Ja taivaan olemme Me voimallamme kohottanut korkealle ja totisesti olemme sen laajentaja.**”¹⁵
- Aurinko ei ole paikallaan pysyvä vaan liikkuu tiettyyn suuntaan rajatun ajanjakson ajan: ”**Ja aurinko kulkee (radallaan) kohti päätöspistettään.**”¹⁶

Nämä ovat sanoja joita Muhammad, lukutaidoton profeetta resitoi. Mikään Koraanissa mainittu ei ole ristiriidassa yhdenkään tieteellisen tosiasian kanssa, ja siinä käsitellään näitä tosiasioista tiedemiehen tarkkuudella. Olisiko kaikkein lukutaitoisin, paljon lukenut tai oppinut sen aikainen tai edes sitä seuraavien vuosisatojen aikainen mies voinut keksiä mitään vähänkään samankaltaista? Vastaus on ilmiselvää.

Vaikka Koraania ei ole itsessään tarkoitettu tieteellisten tosiasioiden kirjaksi, siinä mainitaan tiettyjä tosiasioita jotka vasta myöhempien sukupolvien edustajat tulisivat tunnistamaan ja ymmärtämään – kiistattomana todisteena siitä että kyseessä ei ollut Muhammadin tai kenenkään muunkaan ihmisen tekokset vaan jumalallinen ilmestys näiden ilmiöiden Luojalta. Koska Koraani on lopullinen ilmestys ihmiskunnalle, Jumala teki siitä jatkuvan ihmeen jossa on todisteita jotka tullaan saamaan asteittain selville sitä mukaa kun ihmisten tieto maailmankaikkeudesta lisääntyy.

Hadith – Myös profeetta Muhammadin muut opetukset kuin Koraani ovat tänä päivänä saatavilla ja ne on kirjattu vahvistettuihin kokoelmiin. Hänen sanansa, tekonsa ja reaktionsa kaikissa tilanteissa läpi hänen elämänsä on kerrottu ja kirjattu niiden toimesta, jotka itse todistivat ja kuulivat ne. Tällaista kerrontaa kutsutaan nimellä *hadith*. Hadithissa on kaksi osaa: teksti ja kertojaketju. Vaikka teksti vaikuttaisi oikealta ja loogiselta, sitä on tuettava luotettavien kertojien katkeamaton ketju joka ulottuu takaisin suoraan itse profeetta Muhammadiin asti jotta lakioppineet hyväksyisivät sen. Oppineet tarkastelevat huolellisesti kertojien luotettavuutta ja hyväksyvät ainoastaan ne hadithit, joiden kertojaketjujen tiedetään olevan täysin luotettavat ja eheät. Kun näiden kerrontojen vahvistetaan olevan aitoja, niistä tulee Koraanin ohella islamilaisen lainsäädännön perusta.

Hadithien tutkimisen ja luokittelemisen tiede sai alkunsa varhaisessa vaiheessa. Profeetan seuralaiset oppivat ja välittivät eteenpäin hänen opetuksensa kolmella eri tavalla: ulkoa opettelun, kirjallisten aineistojen ja käytännön kautta. He eivät ainoastaan kirjanneet ylös niitä ilmestyksiä jotka muodostivat Koraanin, vaan myös painoivat tarkasti mieleensä nimenomaiset profeetan omassa puheessaan käyttämät sanat kuin myös kuvaukset hänen käytöksestään ja luonteestaan. Hänen kuolemansa jälkeen kun seuralaiset levittivät islamia Aasiaan ja Pohjois-Afrikkaan, tämä tieto kulki heidän mukanaan ja heidän oppilaansa välittivät sen uskollisesti seuraaville sukupolville.

Kun kerrontoja myöhemmin välitettiin opettajalta oppilaalle, on meriitti heidän oppineisuudelleen että kerrontoja edelsi aina kertojalista joka ulottui itse profeettaan saakka. Näin myöhempien aikojen oppineet saattoivat tarkastaa jokaisen kerronnan ja hylätä sen mikäli kertojaketjussa oli joku tuntematon tai tunnetusti heikkomuistinen tai erehtyväinen henkilö. Ainoastaan ne kerronnat, joiden

¹⁴ Koraani, 39:5. Auringonvalon ja pimeyden vuoroittainen ”verhoaminen” johtuu maan pyörimisestä yhteen suuntaan.

¹⁵ Koraani 51:47. Luoja viittaa Itseensä monikkomuodolla, mikä ilmentää voimaa, suuruutta ja mahtavuutta.

¹⁶ Koraani, 36:38. Aurinko kulkee pienenä osana tätä valtaisa maailmankaikkeutta kohti lopullista määränpäättä, mikä ilmentää nykyisen luomuksen päättymistä.

ketjut olivat täydelliset ja joiden kertojat olivat nuhteettomia, saatettiin liittää profeettaan ja hyväksyä velvoittavina.

Tällaisesta oppineisuudesta tuli myöhempinä aikoina yhä tärkeämpää kun ihmiset alkoivat väärentää haditheja tukeakseen omia näkemyksiään ja sitten levittää niitä tavallisten ihmisten keskuudessa. Vaikka he onnistuivat petoksessaan jonkin aikaa, haditheihin erikoistuneet oppineet paljastivat ennen pitkää heidän valheelliset kerrontansa. Näiden oppineiden tiukan ja tarkan menetelmäopin ansiosta voimme nykyään tietää mitkä hadithit ovat luotettavia ja mitkä heikkoja tai epäkelvoja todisteita. Se valtaisa tietomäärä jonka muslimioppineet ovat keränneet ja tarkkaan analysoineet luotettavuutensa puolesta täyttää nyt satoja niteitä, puhumattakaan niiden ympärille muodostuneista tutkimuksista.

Elämäkerta – Suuren hadithmäärän ohella profeetta Muhammadin elämäkerta (*siira*) on hyvin tunnettu osa kirjoitettua historiaa. Hadiith-kirjallisuuden ja Profeetan elämäkerran välillä on kuitenkin hienoinen ero. Hänen elämäkertansa kirjoittajat olivat historioitsijoita jotka alkoivat hänen kuolemaansa seuraavan vuosisadan aikana kerätä kaikkia mahdollisia tosiasioita monista saatavilla olleista lähteistä. Näihin kuului mm. kertomuksia taisteluista ja muista tapahtumista, kuvauksia Profeetan saws luonteesta, kuvauksia ihmisistä joiden kanssa hän saws oli tekemisissä, ja paljon muuta elämäkerrallista tietoa. Ensimmäisillä hänen saws elämäkertansa koonneilla ihmisillä oli kädet täynnä runsaan materiaalin keräämisessä ja kirjaamisessa, ja he olettivat ottavan tehtäväkseen niiden paikkaansapitävyyden varmistamisen. Niin ollen monet heidän lauseistaan alkavat sanoin ”Sanottiin että” tai ”Häiden mukaansa” osoittaakseen että kyseistä tietoa ei vielä ollut systemaattisesti varmennettu. Tämä on rehellisyyden ilmentymä jota enää harvoin näkee nykyhistorioitsijoiden keskuudessa.

Valitettavasti kerrontojen tutkiminen kuitenkin viivästyi siihen aikaan vallinneen tilanteen johdosta, mikä johti siihen että elämäkerrat olivat enemmän tai vähemmän samalla linjalla muiden historiankirjojen kanssa. Kaikkien suurten tapahtumien suhteen ne kuitenkin olivat keskenään yhteneviä. Viimeisimmän vuosisadan kuluessa monet muslimioppineet ovat jälleen alkaneet yrittää käydä läpi tätä materiaalia ja hylätä sen mikä on varmistamatonta ja säilyttää sen mikä pystytään varmentamaan. Tätä tarkoitusta varten he usein soveltavat löytämäänsä tietoon hadiith-oppineiden menetelmää, joka perustuu tiukkoihin sääntöihin ja tarkoin määriteltyihin periaatteisiin. Täten jokainen elämäkertakirjailijoiden väite voidaan punnita ja arvioida.

SELKEÄ PERSOONALLISUUS

Maailmaan on kautta historian syntynyt lukuisia esimerkillisiä yksilöitä. Pääsääntöisesti he kuitenkin olivat henkilöitä jotka erottuivat edukseen vain jollain tietyllä alalla, esimerkiksi politiikassa tai sotilasjohtajuudessa. Aikaisempien profeettojen elämäkerrat ovat niin pahoin saastuneet keksityistä tarinoista että tarkkaa ja luotettavaa versiota heidän elämästään ei enää ole olemassa. Näin asia ei kuitenkaan ole profeettamme Muhammadin kohdalla, ja hän saavutti niin paljon todella monilla erilaisilla aloilla. Jokainen hänen yksityiselämänsä ja julkisesti lausumaansa liittyvä yksityiskohta on kirjattu ylös ja huolellisesti säilytetty tähän päivään asti. Itse asiassa yhdenkään ihmisen elämäkerta ei ole säilynyt yhtä hyvin kuin hänen elämäkertansa.

Profeetan luonne oli jalo ja tasapainoinen, ja hänen elämäntyylinsä oli kaikenkattava. Hänen sanoistaan ja elämäkerrastaan löytyy asioita jotka koskevat kaikkia ihmisiä kaikkina aikoina, niin helpotuksen kuin vaikeuden, rauhan ja sodan kuin voiton ja tappion aikana. Niistä voidaan myös saada selville hänen jokainen luonteenpiirteensä, kuten esimerkiksi:

Harras palvoja – Hänen suurin nautintonsa oli rukous, koska silloin uskovainen on lähimpänä Herraansa. Hän seiso i yöllä rukouksessa niin kauan että hänen jalkansa turposivat, ja hän itki kunnes hänen partansa oli märkä. Hän myös paastosi usein, tavanomaisesti tiettyinä viikon ja kuukauden päivinä. Hän oli jatkuvasti tietoinen Herrastaan ja muisti Häntä jokaisessa tilanteessa ja pelkäsi Hänen tyytymättömyyttään. Hän tavoitteli jatkuvasti anteeksiantoa inhimillisistä erheistään ja tunnusti *”Totisesti kadun Allahille sata kertaa päivässä.”*¹⁷ Hänen ylistyksensä ja pyyntörukouksensa ilmensivät mitä korkeinta vilpittömyyden ja kuuliaisuuden astetta sekä korkeimpia tavoitteita mitä henkilö voi itselleen ja muille asettaa.

Hän ei välittänyt maallisista asioista ja oli tyytyväinen vähään, vaikka hän lopulta saavutti voittoja, sotasaaliita ja Arabian niemimaan valtiuden. Hän ei kieltäytynyt elämän hyvistä asioista kun niitä oli saatavilla ja oli niistä kiitollinen. Mutta kun niitä ei ollut saatavilla hän ei tavoitellut niitä tai valittanut niiden puutteesta. Hän eli pääosin taateleilla ja vedellä, ja usein saattoi kulua kuukausia ilman että hänen talossaan sytytettiin tulta ruuanlaittoa varten. Hän nukkui vaatimattomalla olkimatolla ja sanoi *”Mitä minä tarvitsen tästä maailmasta? Se on kuin puun varjo jossa ratsastaja torkkuu iltapäivällä ja sitten siirtyy eteenpäin ja jättää sen.”*¹⁸

Samalla kun Profeetta rohkaisi ihmisiä tekemään palvonnantekoja, hän kuitenkin varoitti heitä menemästä äärimmäisyyksiin uskonnon harjoittamisessa. Hän paheksui vapaaehtoisten palvonnanteiden suorittamista siltä osin kun ne ylittivät sen mikä voitiin tehdä vaivatta, jotta innokkaat uskovaiset eivät hylkäisi muita vastuita tai kuluttaisi itseään loppuun henkisesti tai fyysisesti. Sen sijaan hän opetti kohtuullisuutta tässä suhteessa, ja että pienet säännöllisesti tehdyt teot tuottavat loppujen lopuksi enemmän palkkiota kuin suuri määrä vähän aikaa tehtyjä tekoja jotka myöhemmin hylätään.

Perheen ja yhteisön jäsen – Hänen valtavasta hengellisyydestään ja maallisten asioiden jättämisestään huolimatta Profeetta ei ollut välinpitämätön elämän keskeisiä asioita kohtaan eikä hän hylännyt sen velvollisuuksia ja vastuita. Hän ei unohtanut olevansa myös aviomies, isä, isoisa, sukulainen, naapuri, ystävä ja johtaja, tai että jokaisella näistä on velvoitteita muita kohtaan. Hän oli ihminen, ja ihminen voi olla tyytyväinen, vihainen, iloinen tai surullinen. Ajoittain hän vitsaili seuralaistensa kanssa muttei silloinkaan puhunut kuin totta. Kun hän oli vihainen ei se estänyt häntä olemasta oikeiden mukainen ja moraalinen, ja kun jokin sai hänet surulliseksi hän kesti sen kärsivällisenä ja tilanteen hyväksyen.

Hän oli aviomies joka suurista huolistaan ja vastuistaan huolimatta oli reilu ja oikeuden mukainen vaimojensa kesken¹⁹ sekä yritti miellyttää heitä niin hyvin kuin mahdollista, ratkoen heidän

¹⁷ Kertoneet Ahmad ja Muslim.

¹⁸ Kertoneet Ahmad ja At-Tirmidhi.

¹⁹ Tässä kohden tulee huomauttaa että maailmassa jossa miehille oli aiemmin sallittu rajoittamaton määrä vaimoja, islam tuli suitsemaan tätä käytäntöä rajoittamalla vaimojen lukumäärän neljään ja asettamalla ehdoksi tasapuolisen

välillään olleita ongelmia, ottaen huomioon heidän tunteensa ja arvostaen heitä yksilöinä ja arvostaen jokaisen elämäntilannetta. Hänen vaimojensa joukossa oli nuoria ja vanhoja, hänen arkkivihollisensa tytär ja hänen lähimmän ystävänsä tytär. Yksi heistä oli kiireinen orpojen parissa, toisen kuvailtiin paastoavan usein ja rukoilevan paljon yöllä, ja monet heistä olivat tunnettuja oppineita. Hän tavoitteli tyttärelleen hyviä avioliittoja ja oli hellä isä lapsilleen ja lapsenlapsilleen. Hän huolehti sukulaisten oikeuksista, myös ei-muslimisukulaistensa. Hän oli uskollinen ystävilleen ja seuralaisilleen ja piti kiinni naapurien oikeuksista – jopa sellaisten jotka olivat häntä kohtaan tylyjä ja epäkunnioittavia.

Valtionjohtaja, opettaja ja neuvonantaja – Hänestä tuli päämies nousevalle valtiolle, joka oli kaikkialta vihollisten ympäröimä. Hän solmi poliittiset suhteet paikallisväestön keskuudessa olleiden lukuisien ryhmittymien kanssa ja laati perustuslain. Hän vastaanotti delegaatioita ja lähetti viestejä. Hän tiesi että ihmisellä on velvollisuus kehittää maapalloa ja sivistää sitä, ja hän oli täydellinen esimerkki tasapainosta ja kohtuullisuudesta. Hän kehitti kaoottisen tribalismin vallitsemasta maasta kuuliaisen kansakunnan ja toi rauhan sodan tilalle. Hän neuvoi ihmisiä kuluttamaan omaisuuttaan varojensa mukaan, menemättä liiallisuuksiin jättämällä itsensä varattomaksi mutta pidättäytymättä kuitenkaan antamasta tarvitseville. Sanotaan että todellinen moraalit näyttö voiman ja vallan aikaan. Kun Profeetta oli voimaa ja vaikutusvaltaa, hän osoitti mitä korkeinta moraalin tasoa, jopa niitä kohtaan jotka vastustivat häntä taistelussa.

Armeijan komentaja – Profeetta Muhammadin viesti oli ennen kaikkea armon viesti, mutta hänen oli pakko turvautua taisteluun kun tietyt tahot eivät hyväksyneet armoa ja moraalisuutta vaan pyrkivät riistämään muilta ne ja heidän luonnolliset oikeutensa ja yksilölliset vapautensa. Hän oli päällikkö joka kokosi tilastoja sotavoimista, lähetti tiedustelijoita keräämään tietoa ja laati sotasuunnitelmia. Tietoisena siitä että Luoja on määrännyt jokaiselle tapahtumalle syyn, sovelsi hän tätä luonnon lakia saavuttaakseen voittoja. Hän hyödynsi kaikkia saatavilla olevia keinoja, käytti strategioita ja pyysi Herraltaan apua. Sen jälkeen hän saattoi odottaa jumalallista tukea, tietäen täyttäneensä velvollisuutensa.

Niitä päiviä jotka Profeetta joutui viettämään puolustussotaa käyden oli alle vuoden edestä. Hänen kuuluisimmat taistelunsa eivät kestäneet yhtä päivää pidempään ja taisteluiden aikana kuolleiden vihollisten yhteismäärän on kirjattu olleen 759. Hyvin harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta vihollisvankeja ja haavoittuneita vihollisia kohdeltiin lempeästi ja oikeudenmukaisesti.²⁰ Mekan valloituksen jälkeen ei tehty minkäänlaisia kostotoimia. Vain neljä ihmistä vihollisten joukosta teloitettiin, ja tämä johtui heidän aiemmista rikoksistaan eikä siitä että he olivat vankeja.

Muhammad oli tavallinen ihminen, mutta hän oli mies jolla oli jalo tehtävä. 23-vuotisen profetiutensa aikana hän muutti koko Arabian niemimaan pakanauskosta yhden todellisen Jumalan palvontaan, heimosodista kansalliseen yhtenäisyyteen, sekasorrosta kurinalaiseen elämään ja raakalaismaisuudesta korkeisiin moraalisen ylevyyden tasoihin. Kukaan muu ihminen kautta historian ei ole saavuttanut niin paljon niin monilla eri elämän osa-alueilla. Hän ei ainoastaan opettanut ja vakiinnuttanut uskontoa vaan myös perusti valtion, alullepani lukuisia poliittisia ja

kohtelun jokaista kohtaan. Profeettoja ei kuitenkaan Jumalan tuntemista syistä rajoitettu muiden muslimien tapaan neljään vaimoon.

²⁰ Kun muutama yli-innokas muslimi eräässä tilanteessa ylitti nämä rajat, heitä nuhdeltiin ankarasti.

yhteiskunnallisia uudistuksia, rakensi voimakkaan ja dynaamisen yhteiskunnan ja mullisti täydellisesti koko ihmisajattelun ja ihmisen käytöksen alueet – ja hän teki tämän kaiken vain hieman yli kahdessa vuosikymmenessä.

Jotkut ovat väittäneet että hänen tuomansa viesti oli hänen oman mielensä tuotosta. Mutta mikäli asia olisi ollut näin, miksei hän sitten ottanut siitä kunniaa? Hän olisi voinut väittää omaavansa yliluonnollisia kykyjä, nauttia tunnustusta, hyväksyä korkean johtajuusaseman tai vähintäänkin välttää vihamielisyyttä ja vastustusta. Muhammad kuitenkin piti kiinni juuri päinvastaisesta: siitä, että hän oli ihminen siinä missä muutkin, että hän ei puhunut mitään omasta halustaan, ja että Koraani, jollaista ihmiset eivät voineet tuottaa, oli Jumalan viesti jonka hänelle oli paljastanut Jumala, jolle yksinomaan kuuluu kaikki kunnia ja ylistys. Kaikki hänen säätämänsä lait, hänen opettamansa periaatteet ja hänen suuret saavutuksensa joista hän olisi voinut saavuttaa henkilökohtaista tunnustusta ja hyötyä, liitettiin yksinomaan Jumalta tulleeseen johdatukseen ja tukeen. Vaikka Profeetan kansan materiaalin vauraus lisääntyi kaiken aikaa, hän ei kuolemansa aikaan omistanut mitään maallisesti arvokasta. Hänen luonteensa, anteliaisuutensa, oikeudenmukaisuutensa ja rehellisyytensä ovat kaikki kiistattomia todisteita hänen profetiudestaan.

Jo islamin alkuaikoina Koraanissa paljastettiin että islam on totisesti maailmanlaajuinen uskonto. Allah puhutteli siinä Profeettaansa sanoen: ”**Emmekä ole lähettäneet sinua muuta kuin armona koko luomakunnalle.**”²¹ ”**Emmekä ole lähettäneet sinua kuin koko ihmiskunnalle, hyvien uutisten tuojana ja varoittajana, mutta suurin osa ihmisistä ei tiedä.**”²²

Islam on tarkoitettu kaikille ihmisille rodusta, kansallisuudesta ja kulttuurillisesta tai uskonnollisesta taustasta riippumatta. Profeetta ja hänen seuraajansa tekivät kaiken voitavansa levittääkseen totuuden viestiä kaikille kansakunnille ja kansoille. Profeetan tehtävän alusta alkaen hänen seuraajansa tulivat lukuisista eri maista ja roduista. Heidän joukossaan oli Bilal joka oli afrikkalainen, Suhaib joka oli bysanttilainen, Salmaan joka oli persialainen, ja Ibn Salam joka oli juutalainen oppinut. Kaikki he olivat yhtä uskon veljeyden alla.²³

Kun Profeetta ryhtyi seuraamaan ja opettamaan hänelle jumalallisen ilmestyksen kautta tulleita määräyksiä, tapahtui suuria muutoksia kansoissa jotka historia olisi muutoin unohtanut. Muslimioppineet pitävät kuitenkin tästä seuranneita historiallisia tapahtumia vähemmän merkittävänä kuin ne aiheuttanutta inhimillistä tekijää – sitä välitöntä suhdetta joka vallitsi ihmisten positiivisten asenteiden ja vaivannäön sekä Jumalan heille sen seurauksena suomien, tässä ja tuonpuoleisessa elämässä olevien siunausten ja menestyksen välillä.

TAPAHTUMIEN KULKU TIIVISTETTYNÄ

Ennen profetiutta – Profeetta Muhammad syntyi Quraishin heimoon arabialaisessa Mekan kaupungissa. Tämän kaupungin keskipisteenä oli Kaaba, joka on profeetta Aabrahamin ja profeetta Ismaelin jumalallisesta käskystä rakentama rakennelma. Nämä kaksi profeettaa, joista myös

²¹ Koraani, 21:107.

²² Koraani, 34:28.

²³ Nykyajan muslimimaailma joka ulottuu Aasiasta Afrikkaan ja Eurooppaan on myös todiste siitä että islam on maailmanlaajuinen koko ihmiskunnalle tarkoitettu viesti – siitä tosiasista puhumattakaan että suuret joukot kaikista roduista ja etnisistä taustoista olevia eurooppalaisia ja amerikkalaisia löytävät ja omaksuvat islamin vuosittain.

Muhammad polveutuu, omistivat tämän Talon Allahin, yhden ja todellisen Jumalan palvonnalle. Vuosisatojen kuluessa Arabian niemimaan heimot olivat kuitenkin kääntyneet monijumalaisuuteen ja epäjumalanpalvontaan, vaikka yhä tunnustivatkin Allahin Luojana. Jotkut väittivät näiden epäjumalankuvien olevan välittäjiä ihmisten ja Allahin välillä, kun toiset taas palvoivat Allahia vain yhtenä monien muiden jumaliensa joukossa. He olivat täyttäneet ja ympäröineet Kaaban patsailla, kivillä ja muilla palvottavilla esineillä.

Juuri Allahin Talo teki Mekasta kaupankäynnin ja palvonnan keskuksen ja toi asukkailleen kunniaa naapuriheimojen keskuudessa. Erityisesti pyhiinvaelluskauden aikana Quraish-heimo isännöi niin läheltä kuin kaukaa tulleita vieraita ja valtuuskuntia. Kaaban ylläpitäjinä he olivat myös epäjumalankuvien suojelijoita. Heidän kautta Arabian niemimaan ja sitäkin kauempana vallinnut arvostuksensa ja arvovaltansa juontui tästä roolista, ja kyseisen tavan ylläpitäminen oli heidän kaupallisen etunsa kannalta välttämätöntä.

Vuosi ennen Profeetan syntymää Jemenin hallitsijan Abrahah al-Ashramin johtama kristitty armeija marssi Mekan liepeille aikeenaan tuhota Kaaba. Hän toivoi korvaavansa arabian palvonnan ja pyhiinvaelluksen keskuksen Kaaban suurella Sanaassa rakentamallaan katedraalilla. Hänen 60000-päisessä armeijassaan oli myös joukko norsuja. Armeija eteni vailla vastustusta Mekan laitamille astim ja quraishilaiset joilla ei ollut voimaa vastustaa sitä, saattoivat vain piiloutua läheisille vuorille ja odottaa. Puolustuskyvyttöminä ja epätoivoisina he alkoivat pyytää Allahilta hartaasti että Hän suojelisi Taloaan.

Yhden valtavan kokoisen norsun johtamalle armeijalle tie mennä Mekkaan ja hyökätä Kaabaan oli selvä, mutta Allaah tahtoi toisin. Joka kerta kun he yrittivät saada norsun etenemään kohti Mekkaa, se kieltäytyi liikkumasta. He hakkasivat ja viilsivät sitä rautakangin, mutta tuloksetta. Kun se käännettiin päinvastaiseen suuntaan se lähti liikkeelle, mutta kun se oli Mekkaa kohti se laskeutui maahan eikä suostunut liikkumaan. Tätä jatkui kunnes taivaalle ilmestyi suuria parvia jotka koostuivat linnuista jotka kantoivat kiviä nokissaan ja kynsissään. Nämä kivet ne pudottivat armeijan päälle, ja kivet repivät heidän ihoaan ja sairastuttivat heidät. Monet hyökkääjistä kuolivat siihen paikkaan ja loput, Abrahah mukaan lukien, pakenivat ja kuolivat paluumatkallaan.

Erään profetiuden alkuvaiheessa olleen vaikean ajanjakson aikana Allah lohdutti Lähettilästään seuraavilla Koraanin jakeilla: **”Etkö ole pohtinut kuinka Herrasi menetteli elefantin seuralaisten kanssa? Eikö hän tehnytkin heidän suunnitelmansa tyhjiksi? Ja Hän lähetti heitä vastaan parvittain lintuja, jotka heittivät heidän päälleen kovettuneesta mudasta olevia kiviä. Ja Hän teki heistä kuin pureskeltua heinää.”**²⁴ Tämä oli muistutus siitä kuinka Allaah oli suojellut Taloaan vahingonteolta, kun taas monijumalaiset ja heidän epäjumalansa olivat siihen kykenemättömiä. Allah suojeli myös Profeetta Muhammadia hänen tehtävänsä loppuun asti. Muhammad syntyi myöhemmin sinä samana vuonna, joka tuli arabiheimojen keskuudessa tunnetuksi nimellä ”Elefantin vuosi”.

Vaikka Allah yhä tunnustettiin nimeltä, olivat Arabian niemimaan asukkaat lähestulkoon unohtaneet esi-isiensä Aabrahamin ja Ismaelin uskonnon. He olivat vajonneet syvälle kaikenlaisiin moraalittomuuksiin ja epäoikeudenmukaisuuksiin ja olivat usein kiireisiä veristen heimotaisteluiden

²⁴ Koraani: 105:1-5.

parissa. Epäjumalanpalvontaa ja joitain vanhoja arabialaisen ritarillisuuden tunteita lukuun ottamatta heillä ei ollut minkäänlaisia yhteisiä tavoitteita tai eettisiä periaatteita jotka olisivat hallinneet heidän toimintaansa. He olivat kansa joka rypi tietämättömyydessä, uhkapeleissä, päihteissä, epäjumalille omistautumisessa ja kuvottavissa teoissa. He kohtelivat naapureitaan kaltoin, hautasivat tyttölapsiaan elävältä, ja pääsääntöisesti vahvat sortivat heikkoja. Tähän korruption ja muinaisperinteiden hallitsemaan yhteisöön Allahin Lähettiläs syntyi.

Muhammad kasvoi orpona, sillä hänen isänsä Abdullah oli kuollut ennen hänen syntymäänsä ja hänen äitinsä Amina kuoli hänen ollessaan vasta 6-vuotias. Hänen isoisänsä Abdul-Muttalib joka oli ottanut pojan hoidettavakseen hänen äitinsä kuoltua, kuoli itse kaksi vuotta myöhemmin, jolloin huoltajuus siirtyi hänen pojalleen Abu Talibille, joka oli kunnioitettava mutta hyvin köyhä mies. Muhammadin setä kasvatti hänet rakkaudella ja huolenpidolla ankeiden olosuhteidensa puitteissa. Nuorena poikana Profeetta Muhammad hoiti lampaita ja myöhemmin hän hankki elantonsa kaupankäynnin avulla.

Muhammadin ollessa 9-vuotias hän vaati päästä Abu Talibin mukaan Syyriaan suuntaavassa kauppakaravaanissa. Kun karavaani saapui Busran kaupunkiin sen jäsenet pysähtyivät lepäämään hetkeksi, ja siellä he kohtasivat kristityn munkin nimeltä Bahiira. Hän tuli ulos asuinpaikastaan toivottamaan kauppiat tervetulleiksi ja valmisti heille aterian. Bahiiran kiinnostuksen karavaania kohtaan oli herättänyt eräs asia jonka hän oli huomannut jo etäältä. Kun hän näki heidän mukanaan olleen pojan, hän tunnisti hänessä ne profetiuden merkit jotka hän oli kirjoituksista oppinut. Hän neuvoi Abu Talibia palauttamaan nuorukaisen kotiinsa ja suojelemaan häntä juutalaisilta, lisäten että suuri kunnia odotti hänen veljenpoikaansa. Niin Abu Talib lähetti Muhammadin välittömästi takaisin Mekkaan.

Muhammad ei ollut saanut minkäänlaista muodollista koulutusta, mutta älykkyytensä, rehellisyytensä ja vilpittömyytensä ansiosta hän oli suuresti kunnioitettu jo nuorena miehenä. Allah oli kehittänyt hänen ajatteluaan ja mieltään sekä pitänyt hänet poissa pakanayhteiskunnan negatiivisilta osa-alueilta. Hän oli varhaisnuoruudestaan asti tunnettu kohtuullisuudestaan, totuudenmukaisuudestaan ja suuresta vastuuntuntoisuudestaan. Rehdin luontonsa ansiosta hän saavutti nimityksen ”al-Amiin” eli ”Luotettava”. Hän oli taitava hoitamaan suhteita ja Kaaban jälleenrakentamisen aikana hän onnistui estämään suuren kriisin puhkeamisen kiistelevien heimojen välille. Hänen oikeudentajunsa myös sai hänet rohkaisemaan mekkalaisia ja olemaan mukana kun he laativat sopimuksen²⁵ jonka tavoitteena oli suojella yhteiskunnan heikompia jäseniä vahvempien hyväksikäytöltä ja sorrolta. Tällaisen miehen korkea moraalitakin turmeltuneen yhteiskunnan keskellä on todiste jumalallisesta tahdosta hänen profetiutta varten valmistelemissään.

Ollessaan 25-vuotias Muhammad meni naimisiin Khadijan, jalon 40-vuotiaan lesken kanssa. Hän oli liikemies ja palkkasi Mekan muiden kauppiain tapaan miehiä kuljettamaan tavaroitaan ja käymään kauppaa hänen puolestaan. Kuultuaan Muhammadin rehellisyydestä hän palkkasi hänet viemään kauppatarvikeita Syyriaan. Khadijah oli tyytyväinen Muhammadin hänelle tuottamistaan voitoista sekä syvästi vaikuttunut hänen luonteestaan. Hän lähetti viestinviejän ehdottamaan Muhammadille avioliittoa kanssaan vaikka oli aiemmin hylännyt monta rikkasta ja vaikutusvaltaista kosijaa. Muhammad pysyi tyytyväisesti naimisissa Khadijan kanssa kunnes hän 25 vuotta

²⁵ Nimeltä ”Hilful-Fudul”.

myöhemmin kuoli. Hän synnytti Muhammadille kaksi poikaa jotka kuolivat varhaislapsuudessaan, ja neljä tyttäretä jotka kaikki hyväksyivät islamin aikuisina.

Vaikka kyseinen avioliitto vapautti Muhammadin rahahuolista, hän ei ollut juurikaan kiinnostunut maallisista asioista. Hän oli aina vaistonvaraisesti kaihtanut yhteiskuntansa epäjumalanpalveluksen perinteitä, ja avioitumisestaan seuranneena aikana hän turvautui yhä enemmän mietiskelyyn toivoen saavansa tietää enemmän esi-isänsä profeetta Aabrahamin uskonnosta sekä löytävänsä totuuden Allahista. Hän itse ei ikinä tavoitellut profetiutta eikä se ollut koskaan edes tullut hänen mieleensä. Hänen ympärillään vallinneesta elämäntavasta tuntemansa henkinen ahdistus ja tyytymättömyys kuitenkin saivat hänet tavoittelemaan eristäytyneisyyttä voidakseen pohdiskella ja palvoa Allahia omalla tavallaan. Hän alkoi vetäytyä kaukana kaupungin ulkopuolella olevalla vuorella sijaitsevaan Hiran luolaan mietiskelemään ja rukoilemaan. Tietämättömänä tämän sisäisen levottomuuden merkityksestä hänen mieleensä ei koskaan juolahtanutkaan ajatus siitä että hänelle tulaisi pian myöntämään profetius.

Mekan aikakausi – Ensimmäiset profetiuden merkit tulivat sellaisten unien muodossa, jotka vääjäämättä toteutuivat jonkin ajan kuluttua niiden näkemisestä. Sitten, 40 vuoden iässä Muhammadin ollessa yksin Hiran luolassa, enkeli Gabriel²⁶ ilmestyi hänelle ja määräsi häntä resitoimaan. Muhammad vastasi totuudenmukaisesti ”En osaa resitoida.” Hän ei ollut koskaan ottanut osaa runojen resitoimiseen, joka oli hänen arabiaikalastaensa lempiajanvietettä. Profeetta kertoi enkeli Gabrielin pitäneen häntä voimakkaasti otteessaan, minkä jälkeen hän oli päästänyt hänestä irti ja sanonut jälleen ”Resitoi.”²⁷ Hän vastasi toistamiseen ”En osaa resitoida.” Sitten enkeli jälleen puristi häntä kuten aiemmin ja vapauttaessaan hänet otteestaan sanoi ”Resitoi.” Kun Muhammad jälleen vastasi ettei osaa resitoida, enkeli puristi häntä otteessaan samaan tapaan mutta vielä voimakkaammin. Sitten hän päästi hänet irti ja toimitti hänelle ensimmäisen niistä Allahilta olevista ilmestyksistä, joita Muhammad tulisi saavuttamaan osissa 23 vuoden ajan:

”Lue, nimeen Herrasi joka loi –

Loi ihmisen tarrautuvasta verihyytymästä.

Resitoi, ja Herrasi on kaikkein anteliain,

Joka opetti kynällä –

Opetti ihmiselle mitä hän ei tiennyt.”²⁸

Profeetta resitoi nämä jakeet ja enkeli Gabriel lähti. Tämä tapahtui Ramadan-kuukauden puolivälissä vuonna 610 jaa. Muhammad oli kauhuissaan kokemansa jäljiltä ja pakeni vaimonsa Khadijan luokse, joka puolestaan vakuutti hänelle että hänen ystävällisyytensä, anteliaisuutensa ja hurskautensa takia Allah ei ikinä vahingoittaisi häntä. Khadijah oli ensimmäinen joka uskoi Muhammadin profetiuteen. Sitten Khadijah vei hänet iäkkään kristityksi kääntyneen ja aiempia kirjoituksia tuntevan serkkunsa Waraqah ibn Nawfalin luokse. Kuultuaan tästä eriskummallisesta

²⁶ Arabiaksi Jibriil.

²⁷ Arabiankielisen sanan ”*igra*” voi kääntää joko ”resitoi” tai ”lue”. Jotkut oppineet suosivat jälkimmäistä sillä on tunnettua että Profeetta oli lukutaidoton.

²⁸ Koraani 96:1-5.

tapahtumasta Waraqah ymmärsi että Muhammad oli kauan odotettu Jumalan Profeetta. Hän sanoi: ”Kyseessä on sama enkeli jonka Allah lähetti Moosekselle. Kunpa olisin nuorempi ja voisin olla elossa kun kansasi karkoittaa sinut.” ”Tulevatko he karkoittamaan minut?”, Muhammad kysyi. ”Kyllä,” Waraqah vastasi, ”sillä kukaan ei ikinä ole tuonut sellaista kuin sinä ilman että häntä vahingoitettiin. Jos elän siihen päivään asti, tulen tukemaan sinua lujasti.” Mutta hän kuoli pian tämän keskustelun jälkeen.

Ensimmäisen ilmestyksen jälkeen tuli pidempi tauko ennen seuraavaa. Oppineet esittivät tämän tapahtuneen jotta Profeetan sydämen vallannut pelko ehtisi väistyä. On olemassa kerrontoja joiden mukaan Muhammad alkoi ensimmäisen kokemuksen jälkeen epäillä mielenterveyttään ja harkitsi heittäytyvänsä alas vuorenhuipulta. Enkeli Gabriel kuitenkin ilmestyi hänelle sanoen ”Muhammad, sinä todella olet Allahin Lähettäjä.”²⁹

Ahdistuksen kaikottua Muhammad alkoi odottaa ilmestyksien paluuta ja jopa kaivata niitä. Hän kertoi seuralaisilleen kuinka ilmestykset palasivat: *”Ollessani kävelemässä kuulin äänen taivaasta. Nostin katseeni ja näin taivaan ja maan välissä olevan tuolin jolla istui sama enkeli joka ilmestyi minulle Hiran luolassa. Olin kauhuissani ja palasin kotiini. Sanoin heille ’Peittäkää minut! Peittäkää minut!’, joten he peittivät minut (vaatteilla). Mutta sitten Allah lähetti alas sanat ’Oi sinä joka peität itsesi, nouse ja varoita. Ja ylistä Herraasi, ja puhdistaa vaatteesi, ja varo epäpuhtautta.’ Sen jälkeen ilmestyksiä alkoi tulla useammin ja toistensa perään.”*³⁰

Nämä alustavat ohjeet annettiin Profeetalle hänen tehtävänsä alussa. Hänelle ohjeistettiin mitä tehdä ja millainen elämäntapa omaksua. Hänen tuli hylätä tavallisen elämän mukavuudet, omistautua Allahille ja tarttua edessään olevaan valtaisaan tehtävään. Siitä hetkestä lähtien Muhammadin elämä ei enää ikinä ollut entisensä, vaan siitä tuli jatkuvaa pyrkimystä suoriutua Herransa hänelle antamasta luottamustehtävästä.

Viesti, joka hänen tuli välittää, oli sama kuin kaikkien häntä ennen olleiden profeettojen viesti: että ei ole mitään palvomisen ja tottelemisen arvoista kuin mahtava ja majesteettinen Jumala joka loi tämän maailmankaikkeuden ja ylläpitää kaikkea olemassa olevaa. Profeettaa määrättiin varoittamaan ihmisiä, mikä tarkoitti sitä, että tietämättömyys ei enää tulisi olemaan hyväksyttävä syy väärintekemiselle, ja että varoituksen saaneita tulisi pitämään täydessä vastuussa teoistaan. Hän kutsui ihmisiä uskomaan Allahiin todellisena Jumalanaan, Luojanaan ja Ylläpitäjänään, ja hän kutsui heitä uskomaan kuoleman jälkeiseen ylösnousemukseen, lopulliseen tilintekoon ja oikeudenmukaiseen palkkioon ikuisessa elämässä. Tämä uskonto, jonka nimi on ”islam”, merkitsi kaikkien ihmisten alistumista Jumalan tahtoon vailla erottelua heidän välillään. Se oli maailmanlaajuinen kutsu, jonka mukaan kaikki uskovaiset ovat keskenään veljiä ja tasa-arvoisia.

Allahin Lähettäjä aloitti tehtävänsä salassa välittämällä viestin yksityisesti läheisilleen jotka tunsivat hänet parhaiten ja luottivat häneen eniten. Ensimmäinen muslimiuskovainen oli Khadijah, hänen jälkeensä entinen orjapoika Zaid jonka Profeetta oli vapauttanut ja ottanut kasvattipojaksi, sitten Profeetan nuori serkku Ali joka myös oli kasvanut hänen kotonaan. Seuraavaksi uskoi Profeetan läheisin ystävä Abu Bakr, jonka ponnisteluiden ansiosta moni muu vakuuttui islamin

²⁹ Kertonut al-Bukhari.

³⁰ Kertonut al-Bukhari. Lainatut Koraanin jakeet ovat suurasta 74:1-5. Sana ’epäpuhtaus’ viittaa tässä yhteydessä niin henkiseen kuin fyysiseen epäpuhtauteen ja sillä viitataan monijumalaisuuteen ja epäjumalanpalvontaan.

totuudesta. Näiden innokkaiden uskonnollisten edeltäjien lukumäärä kipusi pian yli neljänkymmenen. Mekassa alkoi levitä sana siitä, että Muhammad saarnasi jonkinlaista uutta uskontoa. Muslimien määrä kasvoi niin paljon että tämä alkoi herättää kiinnostusta kaupungin asukkaissa. Suurinta osaa asia ei kuitenkaan kiinnostanut ja he suhtautuivat Profeettaan ja hänen seuraajiinsa välinpitämättömästi.

Profeetta tapasi ja opetti seuraajiaan säännöllisesti sitä mukaa kun yhä enemmän ja enemmän Koraanin jakeita paljastettiin kiehtovalla ja voimakkaalla kielellä. Näiden miesten ja naisten elämät muuttuivat täydellisesti ja heistä tuli eläviä hyveellisyyden ja rohkeuden esikuvia. Ensimmäisten uskovaisten ryhmää yhdisti myös vahva veljeyden side joka perustui heidän uuteen tietoisuuteensa Allahista sekä heidän yhteiseen pyrkimykseensä levittää ja opettaa Hänen uskontoaan ja Hänen säätämänsä elämäntapaa. Kolmessa vuodessa usko oli syvästi juurtunut Profeetan seuralaisten sydämiin ja yksilöllisen kutsun aika läheni loppuaan.

Sitten Allah määräsi Koraanin kautta Lähettilästään julkistamaan viestin sanomalla hänelle ”**Ja varoita lähimpiä sukulaisiasi.**”³¹ Tällä viitattiin hänen heimoonsa Quraishiin joka asutti Mekkaa ja sitä ympäröiviä alueita, mutta se oli samalla myös määräys tuoda itsensä kaikkien maailman kansojen tietoisuuteen. Mekkalaisten heimomielisyyden huomioiden ei ollut ainoastaan luonnollista vaan myös viisasta aloittaa julkinen kutsuminen Profeetan lähimmistä sukulaisista, sillä he olivat niitä jotka tulisivat todennäköisimmin tukemaan häntä tai vähintään puolustamaan häntä kunnianarvonsa sanelemina. Tämä ei kuitenkaan merkinnyt sitä että viesti oli tarkoitettu ainoastaan quraishilaisille, vaan että heistä aloittaminen oli looginen ensiaskel pitkällisen tavoitteen toteuttamiseksi. Monista, jopa kaikkein varhaisimmista jakeista oli selvää että Profeetan tehtävä tulisi olemaan maailmanlaajuinen. Monet jakeet joissa ilmestys mainitaan päättyvät sanoihin ”**Eikä se ole kuin muistutus maailmoille.**”

Lähetettyään monta kutsua joissa hän kertoi uskonnostaan ja ilmaisi huolensa ihmisten kohtalosta, Profeetta antoi hälytyksen, nousi Kaaban lähellä sijaitsevalle Safa-kukkulalle ja puhutteli paikalle kerääntynyttä väkijoukkoa sanoen: ”Jos kertoisin teille että tämän kukkulan takana olevassa laaksossa on ratsuväkeä valmiina hyökkäämään kimppuunne, uskoisitteko te minua?” Tämän kysymyksen tarkoitus oli saada kuulijoiden vahvistus hänen rehellisyydelleen, uskottavuudelleen ja luotettavuudelleen. He vastasivat ”Uskoisimme, sillä emme tiedä sinun koskaan valehdelleen.” Saatuaan heidän luottamuslauseensa Profeetta jatkoi: ”Totisesti varoitan teitä ankarasta rangaistuksesta.” Abu Lahab, eräs Profeetan sedistä, vastasi: ”Paha sinut periköön loppupäiväksi, tämänkö takia meidät kutsuit?” ja hän nousi ylös ja lähti.³²

Allahin Profeetta jatkoi quraishilaisten puhuttelemista totellen Herransa määräystä: ”**Ja sano: Totisesti olen selkeä varoittaja.**”³³ Hän kutsui heitä Allahin armoon ja kehotti heitä pelastamaan itsensä Helvetin tulelta lisäten, että hänen sukulaisuutensa ei tulisi hyödyttämään heitä vähääkään Allahin edessä, sillä jokainen yksilö on vastuussa omista teoistaan. Hänen heitä kohtaan kantamansa

³¹ Koraani, 26:214.

³² Tätä koskien paljastettiin lyhyt Koraanin kappale, joka alkaa sanoin ”**Tuhoutukoon Abu Lahabin kädet ja tuhoutukoon hän.**” (111:1)

³³ Koraani, 15:89.

huoli oli ilmeistä siitä surusta, jota hän tunsi heidän torjuessaan hänen viestinsä, ja hän lisäsi pyrkimystään puhua aina kun tilaisuus koitti.

Koraanin ilmestyksiä tuli usein ja ne sisälsivät eläväisiä kuvauksia Paratiisista ja Helvetistä sekä rohkaisuja ja varoituksia kaikille jotka ne tulisivat saavuttamaan. Allahin Lähettiläs ohjeisti seuraajiaan opettelemaan jakeet ulkoa ja kirjoitustaitoisia kirjaamaan ne heti hänen resitoituaan ne. Profeetallisten edeltäjiensä tapaan Muhammad eli ja opetti täydellistä sitoumusta varmuuteen siitä, että Allahia, Luojaa, tulee palvoa yksin vailla minkäänlaisia vertaisia tai kumppaneita. Hän torjui jyrkästi kaikkien luotujen olentojen palvomisen ja oli surullinen sellaisista käytännöistä juontuvan ihmisten alhaisen tilanteen takia.

Mekan ajanjakson aikana Profeetalle tulleissa ilmestyksissä käsiteltiin pääosin uskon asioita: Allahin ykseyttä ja kaikkeutta, Hänen absoluuttista voimaansa ja kykyänsä sekä Hänen armoaan. Niissä puhuttiin lopullisesta tuomiosta, tuonpuoleisen palkkioista ja rangaistuksista sekä jokaisen sielun henkilökohtaisesta vastuullisuudesta. Niissä opetettiin moraalisuutta, hurskautta, kärsivällisyyttä, uhrautuvaisuutta ja Allahiin turvaamista. Niissä tarjottiin uskovaisille lohtua vaikeuksien aikana antamalla esimerkkejä aiemmista profeetoista ja heidän kohtaamistaan vaikeuksista heidän ponnistellessaan vakiinnuttaakseen Allahin uskonnon maan päällä. Niissä myös vakuutettiin heille että Allaah tekee viisaudessaan aina sen mikä on parasta. Koraanin varhaisissa kappaleissa käytetty kieli oli hyvin voimakassanaista, ja sen tarkoituksena oli herättää ihmisten sydämet jotka olivat pitkään olleet horroksessa.

Jokainen yhteiskunnassa ilmenevä uusi käsite tulee pääsääntöisesti kohtaamaan huolestuneisuutta, epäluuloisuutta ja usein myös torjuntaa ja vastustusta. Mitä suurempi ero perinteisten uskomusten ja tapojen sekä uusien ihanteiden välillä vallitsee, sitä räikeämpi on myös niiden välinen riitasointu. Muhammanin tuoma viesti, jossa kutsuttiin ihmisiä hylkäämään epäjumalat – kivet, patsaat ja muut vastaavat – ja palvomaan yksinomaan Allahia, oli selvässä ristiriidassa niiden ihmisten tottumusten kanssa, jotka olivat tyytyväisiä virheellisiin uskomuksiinsa, järjenvastaisiin käytäntöihinsä ja moraaliseen turmeltuneisuuteensa. Kaikki arabit ymmärsivät kirkkaasti että Allahin palvominen yksin merkitsi täydellistä kuuliaisuutta Hänen lähettämälleen lainsäädännölle ei ainoastaan uskonnollisten riittien suhteen, vaan myös kaikkia koskevien, oikeudenmukaisuuden ja hyödyn periaatteisiin nojaavien ja kaikenkattavien moraalisten periaatteiden suhteen. Vallanpitäjille se tarkoittaisi jonkinasteista vallasta luopumista ja maallisten etujen rajoittamista, ja niin ollen valtaosa heistä torjuikin sen välittömästi.

Lisääntyvistä vaikeuksista huolimatta Profeetta ei milloinkaan lakannut etsimästä vastaanottavaisia ihmisiä ja puhumasta heille. Monijumalaiset traditionalistit aistivat vallitsevan elämäntapansa ja tästä yhteiskunnallisesta järjestyksestä johdetun valta-asemansa olevan uhattuna. Mekan quraishilaisten reaktio kasvavaa muslimien joukkoa kohtaan oli ensin pilkkaaminen ja sittemmin heidän vainoamisensa. Silloin Profeetalle annettiin ohjeeksi: ”**Joten julista sitä mitä sinulle määrätään ja käänny pois monijumalaisista.**”³⁴ Näin tekemällä uskovaiset tulisivat nyt selkeästi erottumaan epäuskovaisista niin uskomuksissaan kuin käytöksessään. Tämä Allahin määräämä julistaminen tarkoitti niinkin suurta asiaa kuin epäjumalanpalvonnan ja taikauskon tehottomuuden osoittamista selkeiden todisteiden ja merkkien valossa.

³⁴ Koraani, 5:94.

Koska quraishilaiset eivät tienneet kuinka suhtautua tällaisiin julistuksiin etenkin kun ne tulivat sellaisen henkilön suusta jota he olivat aina kutsuneet nimellä ”Luotettava”, he kokoontuivat ja pyysivät Profeetan setää Abu Talibia puhumaan veljenpojalleen jotta hän lopettaisi nämä häiriötekonsa. Abu Talib kuitenkin jatkoi lempeää kohteluaan ja suojeluaan Muhammadia kohtaan neuvoen häntä samalla. Mikään ei olisi voinut saada häntä hylkäämään veljenpoikaansa jota hän rakasti kuin omia poikiaan. Mekan vaikutusvaltaiset päälliköt halusivat saada vallitsevassa yhteiskuntajärjestyksessään ilmenneen häiriön mahdollisimman nopeasti pois päiväjärjestyksestä, joten he yrittivät saada Profeetan luopumaan tehtävästään tarjoamalla hänelle rikkauksia ja valtaa sitä vastaan että hän hylkäisi kutsunsa yhden Jumalan palvontaan ja lopettaisi heidän käytäntöjensä, erityisesti epäjumalanpalvonnan kritisoimisen.

Lopulta Quraishin päälliköt antoivat Abu Talibille uhkavaatimuksen: hänen tulisi joko estää veljenpoikaansa puhumasta tai antaa heidän hoitaa asia itse. Vaikka Abu Talib ei enää olisi suostunut suojelemaan häntä, ei Allahin Lähettäjä ollut muuta vaihtoehtoa kuin jatkaa tehtäväänsä. Hän sanoi Abu Talibille: ”Oi setäni, kautta Allahin, vaikka he laittaisivat auringon oikeaan käteeni ja kuun vasempaan käteeni saadakseen minut luopumaan tästä asiasta, en luopuisi siitä kunnes Allaa antaa sille menestystä tai kunnes kuolen sitä yrittäessäni.” Abu Talib saattoi vain sanoa: ”Mene minne haluat ja sano mitä haluat. Kautta Allahin en koskaan tule luovuttamaan sinua vihollisillesi.”

Pitkään pyhinä pidettyjen käytäntöjen kritisoiminen ja julkinen pakanauskon hylkääminen aikaansai syvää vihamielisyyttä niiden joukossa, jotka olivat tiukasti kiinni esi-isiensä uskomuksissa. Heidän paheksuntansa sai heidät turvautumaan väkivältään niitä yhteiskunnan heikkoja jäseniä kohtaan, jotka olivat hyväksyneet islamin. Quraishin johtajat taivuttelivat muitakin heimoja ottamaan vastaavat toimet käyttöön joukossaan olleita puolustuskyvyttömiä ja haavoittuvaisia muslimeita vastaan. Quraishilaisten asenteella oli voimakas vaikutus muihin arabeihin, jotka puolestaan kunnioittivat heitä Kaaban suojelijoina. Moni uskovainen joutui kestämään hakkaamista, kahlitsemista ja vankeutta vailla ruokaa ja juomaa. Jotkut heistä laitettiin polttavan kuumalle hiekalle jossa heidän rintakehälleen asetettiin painavia kivenlohkareita, ja toisia poltettiin punaisena hehkuvilla rautaputkilla. Useita kuoli kidutuksen seurauksena, mutta yksikään ei luopunut uskostaan.

Kaikki yritykset saada seuralaiset kääntymään pois islamista olivat epäonnistuneet, kuin myös pyrkimykset estää Profeettaa puhumasta uskonnosta niin pelottomasti. Vainoajien vihamielisyyden lisääntyessä lisääntyi myös Profeetan seuraajien lukumäärä. Siinä vaiheessa monijumalaiset päättivät että Mekassa vierailevat ihmiset on pidettävä loitolla Profeetasta jotteivät he kuule hänen sanojaan ja saa niistä vaikutteita. He aloittivat henkilökohtaisen hyökkäyksen Profeettaa vastaan ja alkoivat haukkua häntä valehtelijaksi, taikuriksi ja tarinoiden sepittäjäksi. He loukkasivat, häiriköivät ja solvasivat häntä kaikin mahdollisin tavoin unohtaen perinteiset sukulaissuhteet ja kaikki ajatukset inhimillisyydestä.

Vainojen määrä ja ankaruus alkoi olla huolestuttavaa mutta Profeetta pidätteli seuralaisiaan iskemästä takaisin sekä kehotti heitä pysymään kärsivällisinä ja vahvoina vaikeuksien edessä kunnes Allah osoittaa heille tien helpotukseen. Täydellinen luottamus jumalalliseen lupaukseen ja tuonpuoleisen tilintekoon sai muslimit pysymään ruodussa ja vahvisti heidän tahtoaan. Lopulta

profetiuden viidentenä vuonna Allahin Lähettiläs antoi seuraajilleen luvan etsiä turvaa Abyssiniasta, jossa he saivat myötätuntoisen vastaanoton kristityltä kuningas Negukselta, joka osoittautui oikeudenmukaiseksi ja hyväsydämiseksi. Sieltä muslimit löysivät miellyttävän ympäristön jossa saattoivat asua kunnes tilanne kotona rauhoittuisi. Yhteensä 83 henkilön kerrotaan muuttaneen Abyssiniaan, osa yksin ja osa perheidensä kanssa.

Uutiset muslimien Abyssiniasta löytämästä rauhasta saavuttivat Mekan ja saivat monijumalaiset yhä vihaisemmiksi ja turhautuneemmiksi. Pian heidän edustajansa saapuivatkin Abyssinian kuninkaan luokse tuoden hänelle lahjoja ja pyytäen pakolaisten luovuttamista. Negus kuitenkin piti sangen sopimattomana ajatusta niiden luovuttamisesta, jotka olivat etsineet hänen luotaan turvapaikkaa. Kun Quraishin edustajat eivät suostuneet luopumaan vaatimuksestaan ja esittivät pakolaisten edustaman uskonnon kuninkaalle negatiivisessa valossa, hän kokosi muslimit piispojensa eteen ja kysyi heistä: ”Mikä on tämä uskonto, jonka takia olette hylänneet kansanne?”

Ja’far, Abu Talibin poika ja Profeetan serkku, nousi puhumaan muslimien puolesta ja sanoi hallitsijalle: ”Oi kuningas, me olimme tietämättömyyden kyllästävä kansa. Palvoimme patsaita, söimme kuolleita eläimiä, teimme moraalittomia tekoja, katkaisimme sukulaissuhteita, kohtelimme naapureitamme kaltoin ja sorsimme heikompiamme. Sitten Jumala lähetti joukostamme profeetan, jonka rehellisyyden, totuudenmukaisuuden ja luotettavuuden tunsimme. Hän kutsui meitä tunnustamaan Jumalan ykseyden, palvomaan yksinomaan häntä ja hylkäämään ne kivet ja patsaat joita me ja esi-isämme ennen palvoimme. Hän kehotti meitä puhumaan totta, pitämään kiinni lupauksista ja huolehtimaan sukulaistemme ja naapureidemme oikeuksista. Hän määräsi meitä pidättäytymään kielletyistä asioista ja verenvuodatuksista. Hän kielsi meitä tekemästä moraalittomia tekoja, valehtelemasta, ottamasta orpojen omaisuutta ja puhumasta pahaa siveellisistä naisista. Hän määräsi meitä palvomaan Jumalaa yksin vailla liittolaisia, suorittamaan rukouksemme, antamaan almuja ja paastoamaan. Me uskoimme häneen ja seurasimme häntä siinä mitä hän toi meille Jumalan uskonnosta, joten palvoimme Jumalaa yksin liittämättä Hänen rinnalleen mitään tai ketään. Pidimme hänen kieltämänsä kiellettyinä ja hyväksyimme sen mitä hän salli. Sen tähden kansamme teki meistä vihollisiaan ja rankaisi meitä. He yrittivät estää meitä seuraamasta uskontoamme ja kääntää meidät takaisin epäjumalien palvontaan sen jälkeen kun olimme palvoneet Jumalaa, ja he yrittivät saada meidät takaisin kiellettyjen tekojen pariin. Joten kun he sortivat ja kiduttivat meitä ja estivät meitä harjoittamasta uskontoamme, valitsimme sinut kaikkien muiden joukosta ja pakenimme maahasi. Olemme tulleet suojelustasi tavoitellen ja oletamme ettei meitä tulla kohtelemaan luonasi epäoikeudenmukaisesti, oi kuningas.”

Negus kuunteli tarkkaavaisesti Ja’farin totuudenmukaista ja suoraa puhetta hyvin tietoisena siitä, että kristittyjen uskomukset erosivat hieman Ja’farin ilmaisemista. Hän tiesi että hänen sanansa voisivat vaikuttaa tämän kriittisen tapaamisen lopputulokseen. Kuningas kysyi Ja’farilta pystyisikö hän resitoimaan mitään siitä mitä Jumala oli profeetalleen ilmoittanut, joten Ja’far resitoi hänelle Koraanista Maryam-nimisen kappaleen ensimmäiset jakeet, joissa Allah kuvailee profeetta Johanneksen syntymää sekä profeetta Jeesuksen neitseellistä syntymää Mariasta. Negus ja hänen piispansa itkivät. Hän huudahti: ”Totisesti tämä (resitoitu viesti) ja se, mitä Jeesus toi, tulivat samasta valosta (valon lähteestä).” Ja niin hän myönsi muslimille turvapaikan.

Muslimien lähteminen pois Mekasta johti vielä suurempiin vainoihin niitä kohtaan jotka jäivät koteihinsa. Quraishilaisten turhautuminen epäonnistumisestaan pysäyttää muslimit sai heidät painostamaan Abu Talibia entistä enemmän veljenpoikansa luovuttamiseksi. Quraish-heimon korkea asema vaikutti voimakkaasti muihin arabiheimoihin ja heidän vastustukseensa muslimeita kohtaan. Pakanapäälliköt lähettivät Profeetan klaanille uhkavaatimuksen jossa vaadittiin että hänet julistetaan lainsuojattomaksi ja toimitetaan heille mestattavaksi. Jokainen klaanin jäsen, myös monijumalaiset heidän joukostaan, torjui tämän vaatimuksen. Tällöin päälliköt päättivät boikotoida Muhammadin sukua ja jokaista heitä tukevaa. Profeetan setä Abu Lahab hylkäsi sukulaisensa ja osallistui boikottiin islamin vihollisten tukena.

Miehiltä, naisilta ja lapsilta evättiin ruoka ja muut tarvikkeet lähes kolmeksi vuodeksi ja he saivat kestää äärimmäisiä vaikeuksia. He joutuivat syömään lehtiä pensaista ja kärsivät ankarasta kurjuudesta. Moni heistä kuoli, mutta kukaan ei syyttänyt eikä pettänyt Profeettaa. Profeetta puolestaan ei koskaan lakannut resitoimasta Allahilta tulleita ilmestyksiä ja opettamasta uskontoa aina tilaisuuden tullen.³⁵ Lopulta joukko eri heimoista olevia ei-muslimeita heltyi inhimillisten tunteidensa seurauksena ja luopui tästä epäoikeudenmukaisesta boikotista ja sorrosta. Tämän jälkeen valkoiset muurahaiset söivät Kaaban seinälle kiinnitetyn boikottijulistuksen niin, että jäljelle jäivät ainoastan sanat ”Nimeesi, oi Allah.” Siten boikotista viimein luovuttiin ja moni Abyssiniassa ollut palasi kotiinsa, mutta joutui myöhemmin kohtaamaan lisää vainoamista.

Profeetan vaimo Khadijah sekä hänen suojeleva setänsä ja heimonsa päällikkö Abu Talib kuolivat pian boikotin loputtua. Heidän kuolemansa ei ollut ainoastaan suuri henkilökohtainen menetys, vaan myös ilmensi uuden vaikean ajanjakson alkua Allahin Profeetalle. Nyt Abu Lahab, islamin vannoutunut vihollinen, nousi Profeetan heimon johtoon.

Sitten Lähettiläs päätti lähteä matkalle Taifin naapurikaupunkiin kutsuakseen sen asukkaita Allahin luo. Siellä hän kohtasi päälliköt ja johtajat ja kutsui heitä palvomaan Jumalaa yksin, mutta he olivat töykeitä ja välinpitämättömiä. He yllyttivät nuorisojoukkoja kiusaamaan Profeettaa ja heittelemään häntä kivillä ja ajamaan hänet ulos kaupungista. Uupuneena ja satutettunakin hänen ainoa pelkonsa oli että Allah saattaisi olla häneen tyytymätön koska hän oli tavalla tai toisella epäonnistunut velvollisuutensa täyttämässä. Paluumatkalla Profeetan ollessa sydämistynyt ja masentunut enkeli Gabriel ilmestyi hänelle seuranaan toinen enkeli, joka tarjoutui murskaamaan Mekan epäuskovaiset kahden vuoren väliin. Profeetta kuitenkin vastasi: ”Ei, vaan toivon että Allah tuo heistä jälkeläisiä jotka palvovat Häntä yksin liittämättä Hänen rinnalleen mitään.”³⁶

Profeetan kokemien rankkojen koettelemusten jälkeen hänen Herransa kunnioitti häntä ihmeellisellä yöllisellä matkalla (*israa'*) Jerusalemiin sekä nostamalla hänet taivasiin (*mi'raaj*) rohkaistaakseen Muhammadia ja osoittaakseen hänelle suosiotaan. Koraanissa tämä on mainittu seuraavin sanoin: **”Ylistetty olkoon Hän joka vei palvelijansa yöllä Pyhästä moskeijasta (Mekassa) Kauimpaan**

³⁵ Tämä on historiallinen todiste sitä valheellista väitettä vastaan, että Muhammad olisi ollut kansallismielisyyden puolestapuhuja joka edusti oman aikansa arabien pyrkimyksiä ja tavoitteita. Tämä osoittaa että uskon siteet ja yhteiset tavoitteet ovat vahvempia kuin veri- tai kansalaisuussiteet.

³⁶ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

moskeijaan (Jerusalemossa), jonka ympäristön olemme siunanneet, näyttääksemme hänelle merkeistämme.”³⁷

Jerusalemista Profeetta nostettiin seitsemän taivaan läpi samana yönä. Siellä hän tapasi monta aiempaa profeettaa ja hänelle näytettiin joitain Jumalan suurimpia merkkejä. Siellä Allah myös teki viidestä päivittäisestä rukouksesta pakolliset. Matkan yksityiskohdista kerrottiin ihmisille sen jälkeisenä aamuna. Epäuskovaiset pyysivät Muhammadia kuvailemaan Jerusalemia sanojensa todisteeksi, ja hän teki tämän tarkasti ja kertoi heille myös kohti Mekkaa matkaavasta karavaanista joka saapui kuin saapuikin hänen ilmoittamaansa aikaan. Näistäkin todisteista huolimatta suurin osa kieltäytyi uskomasta. Uskovaisilla ei kuitenkaan ollut epäilystäkään tämän tapahtuman suhteen ja he olivat varmoja Profeetan totuudenmukaisuudesta.

Allahin Lähettiläs jatkoi monien heimojen puhuttelemista niiden vieraillessa Mekassa ja Kaaban luona pyytäen heitä tunnustamaan että yksin Jumala on palvomisen arvoinen. Hän sanoi heille ”Oi ihmiset, julistakaa ettei ole muuta jumalaa kuin Allah niin tulette menestymään.” Abu Lahab kuitenkin seurasi hänen kannoillaan ja ilmestyi aina ihmisten kerääntyessä hänen ympärilleen ja huusi ”Hän on harhautunut ja valehtelija. Hän haluaa teidän hylkäävän jumalanne ja jumalattarenne. Älkää antako hänen houkutella teitä pois uskonnostanne ja esi-isienne uskonnosta.” Silloin tällöin Profeetta kysyi läsnäolevilta ”Ottaisiko joku minut kansansa luokse sillä quraishilaiset ovat estäneet minua välittämstä kaikkivaltiaan ja majesteettisen Herrani sanoja?”³⁸

Sitten tapahtui Jumalan tahdosta islamin käännekohta. Pyhiinvaelluskauden aikana muutamat pohjoisesta Yathribin kaupungista kotoisin olleet miehet kuulivat Profeetan puhuvan, hyväksyivät hänen puheensa totuutena ja vannovivat hänelle liittolaisuuttaan. He palasivat viestiä kantaen kaupunkiinsa, jossa lisää ihmisiä hyväksyi saman uskon. Islam levisi Yathribissa ja seuraavana vuonna lähetettiin delegaatio kutsumaan Lähettiläs heidän kaupunkiinsa sekä vannomaan että he tulisivat puolustamaan häntä kuin omia perheitään.

Mekan pakanaliittoutuma ei ikinä tulisi antamaan muslimeille vapautta harjoittaa uskontoaan. Niinpä kestäättömiä oloja Mekassa kokeneille annettiin lopulta lupa muuttaa Yathribiin. He muuttivat vähin äänin välttääkseen yhteenottoja niin paljon kuin mahdollista, ja niin ollen moni joutui jättämään taakseen kaiken mitä omisti. He jättivät kotimaansa, sukulaisensa ja omaisuutensa Jumalan tähden noudattaakseen ja levittääkseen Hänen uskontonsa periaatteita. Itse Profeetta kuitenkin jäi vielä Mekkaan odottamaan jumalallista määräystä sitten kun aika olisi sopiva, sillä pääasia oli varmistaa hänen tehtävänsä jatkuminen.

Quraishilaiset, jotka olivat tyrmistyneitä tapahtumien saamasta käänteestä ja niin monen muslimin pakenemisesta heidän määräysvaltansa ulottumattomiin, päättivät tehdä lopullisesti selvää heidän vaikutusvaltaansa uhmaavasta tekijästä. Samoihin aikoihin kun Allah ohjeisti Lähettilästäään muuttamaan pois Mekasta, quraishilaiset suunnittelivat hänen murhaamistaan. Yksi jäsen jokaisesta klaanista ottaisi osaa yhdessä tuumin tehtävään surmatyöhön jotteivät perilliset voisi kostaa millekään yksittäiselle klaanille. Allah kuitenkin toi salaliiton Lähettilänsä tietoon ja mahdollisti hänen siten harhauttaa vihollisiaan ja lähteä kaupungista läheisen ystävänsä Abu Bakrin kanssa.

³⁷ Koraani, 17:1.

³⁸ Kertonut Ahmad.

Quraishilaisten epäuskovaisten itsepäisyys sekä heidän kiintymyksensä valtaan ja ylempiarvoisuuteen olivat ainoat asiat jotka estivät heitä hyväksymästä Muhammadin uudistusviestiä. He olivat kumma kyllä uskoneet joitain arvoesineitään Profeetan huolehdittavaksi, mikä on todiste siitä että he olivat täysin selvillä hänen rehellisyydestään. Itse asiassa he olivat antaneet omaisuuttaan hänen haltuunsa jopa häntä vastustaessaan ja hänen tappamistaan juoniessaan. Ennen kuin Allahin Lähettiläs lähti Mekasta henkensä ollessa uhattuna, hän määräsi että kaikki quraishilaisten hänen huolehdittavakseen jättämänsä esineet ja tavarat tulee palauttaa omistajilleen.

Profeetan muutttoa Mekasta Medinaan kutsutaan nimellä *Hijrah*³⁹. Kaikki Mekan monijumalaisten yritykset nujertaa Muhammad ja estää hänen muuttonsa päättyivät epäonnistumiseen. On olemassa luotettavia kerrontoja useista matkan aikana tapahtuneista välikohtauksista joissa Profeetta ja Abu Bakr olivat suuressa vaarassa, mutta Allah suojeli heitä ihmeiden kautta vahingolta.

Jumala oli valinnut Yathribin suojelemaan Lähettilästään ja toimimaan islamin maailmanlaajuisen kutsun keskipisteenä. *Hijran* jälkeen se tuli tunnetuksi nimellä ”*Madinat ar-Rasul*” (Lähettilään kaupunki), tai lyhyesti Madinah (Medina). Monenlaiset kulttuurit, uskonnot ja yhteisöt kukoistivat tässä kaupungissa toisin kuin Mekassa, jota hallitsi yksi usko ja kulttuurimalli.

Medinan aikakausi – Ennen kuin islam tuli Medinaan sen asukkaat olivat jakautuneet pääosin kolmeen eri yhteisöön: Ausin ja Khazrajin kahteen arabiheimoon sekä juutalaisiin, joiden hallussa oli huomattava osa kaupungin varallisuudesta ja jotka hallitsivat sen taloutta pääosin monopolien ja koronkiskonnan avulla. Juutalaiset edesauttoivat Ausin ja Khazrajin välisiä selkkauksia sillä he hyötyivät rahan lainaamisesta ja aseiden myymisestä sotatoimia varten. Medinan pakana-asukkaat seurasivat enimmäkseen quraishilaisten uskonnollisia ja yhteiskunnallisia perinteitä, sillä he olivat Kaaban suojelijoita.⁴⁰ Moni heistä myös kunnioitti kristittyjä ja juutalaisia heidän hallussaan olleiden kirjojen ja tiedon vuoksi. Ja koska heidän epäjumalanpalvontansa oli yksijumalaisuuden viestin täydellinen vastakohta, pitivät he ”Kirjan kansan” asennetta oikeutuksena kieltäytyä hyväksymästä Muhammadin tuoma uskonto.

Medinan alueen kristityt ja juutalaiset puolestaan vieroksuivat Profeettaa siksi koska he kokivat että jumalallinen kirja olisi kuulunut paljastaa jollekin heistä eikä arabille, joten suurin osa heistä oli avoimen vihamielisiä. Kateus sai heidät liittoutumaan pakanoiden kanssa islamia vastaan jopa senkin jälkeen kun Muhammadin profetiuden totuudellisuus oli tullut kiistämättömän selväksi.

Juutalaiset olivat monien vuosisatojen ajan odottaneet kirjoituksissaan ennustetun profeetan tuloa. He puhuivat tästä odotuksesta usein ja se oli niin ollen arabien tiedossa sekä kenties myös epäsuorasti vaikutti Ausin ja Khazrajin heimoihin saaden heidät tunnistamaan Lähettilään hänestä kuultuaan. Muslimien lukumäärä näiden heimojen jäsenten joukossa oli tasaisesti lisääntynyt. Kuullessaan uutiset siitä että Profeetta oli lähtenyt Mekasta he odottivat hänen saapumistaan malttamattomina. Medinan muslimit toivottivat hänet tervetulleeksi kaupunkiinsa inokkaina ja riemuissaan.

³⁹ Tämä tapahtuma otettiin myöhemmin islamilaisen ajanlaskun alkukohdaksi.

⁴⁰ Siihen aikaan yksijumalaisuutta symboloivan Kaaban sisäpuolella ja ympärillä oli yhteensä 360 epäjumalankuvaa.

Uskovaisia muutti jatkuvasti Mekasta Medinaan kunnes jäljellä oli ainoastaan ne joita quraishilaiset olivat pakkokeinoin estäneet. Medinan muslimit auttoivat muuttajia mitä avokätisimmin tarjoutuen jakamaan heidän kanssaan tasapuolisesti kaiken omaisuutensa ja joskus jopa laittaen itsensä ahtaalle majoittaaksen uskonveljensä. Heitä kutsuttiin nimellä *Ansaar* (Auttajat) ja itse Profeetta vahvisti veljeyden siteen heidän ja *Muhaajiruunien* (Muuttajat) välille yhdistääkseen ja vahvistaakseen orastavaa islamilaista yhteiskuntaa.

Kolmentoista Mekassa koetun sorron vuoden jälkeen uskovaisilla oli vihdoinkin oma yhteisönsä. Ensimmäinen hanke johon Profeetta ryhtyi Medinaan saavuttuaan oli pysyvän palvontapaikan – moskeijan – rakentaminen. Sitten hän laati ja solmi rauhansopimukset Medinan juutalaisten ja ympäröivien alueiden arabiheimojen kanssa. Ei-muslimiarabien, juutalaisten, kristittyjen ja muiden asukkaiden suostumuksella hän perusti islamilaisen valtion jossa oikeudenmukaisuus taattiin kaikille. Sen kirjallisessa perustuslaissa – joka oli ensimmäinen laatuaan kautta historian – määriteltiin niin kansalaisten kuin valtion johtajan oikeudet ja velvollisuudet sekä puolustus- ja ulkomaanpolitiikan säännöt. Siinä tunnustettiin että Profeetta Muhammadilla olisi viimeinen sana kaikissa kiistatapauksissa ja samalla myös suorasanaisesti ilmaistiin uskonnonvapaus erityisesti juutalaisille, joille perustuslaki antoi saman aseman kuin muslimilla kaikissa yhteisön sisäistä elämää koskevissa asioissa.

Ennen islamin ja Allahin Lähettilään tuloa Medinaan Awsin ja Khazrajin heimot sekä juutalaiset olivat sopineet tunnustavansa Abdullah ibn Ubayn johtajakseen ja valmistelut hänen kuninkaaksi kruunaamistaan varten oli aloitettu. Kun ihmiset sitten alkoivat hylätä hänet islamin valittuaan, koki hän että profeetan ilmaantuminen Medinaan oli riistänyt häneltä hänen kuninkuutensa ja niin ollen hänet täyttivät raivo ja kateus. Koska suurin osa yhteisöstä oli päättänyt hyväksyä islamin, meni hän enemmistön mukana julisti ulkoisesti hyväksyvänsä sen mutta kätki vihamielisyyttä sydämessään. Kaikki muutkin valtaa ja mainetta havitelleet olivat hänen tapaansa närkästyneitä tästä menestyksekkäästä uudesta liikkeestä joka oli yhdistänyt muhaajiruunit ja ansaarit liittolaisuudessa Allahin Lähettilääseen. Nämä ihmiset muodostivat tekopyhien joukon ja omaksuivat islamin valheellisesti mutta toimivat sitä vastaan sisältä päin.

Mekan quraishilaiset eivät olleet mielissään muslimikansalaistensa lähdöstä joten he ottivat yhteyttä Abdullah ibn Ubayhin. He antoivat hänelle uhkavaatimuksen jossa vaativat häntä luovuttamaan tai ainakin karkoittamaan Profeetan ja hänen seuralaisensa tai muutoin he aloittaisivat sotatoimet joilla tuhoaisivat hänen armeijansa ja ottaisivat hänen naisväkensä vangeiksi. Abdullah ibn Ubay vastasi Mekan monijumalaisille myönteisesti ja laittoi tukijansa liikekannalle. Kun Profeetta sai tietää tästä liittoumasta hän kehotti Abdullahia olemaan järkevempi ja varoitti hänen joukkojaan huijautumasta taistelevaan omia sukulaisiaan vastaan. Abdullahin joukot hylkäsivät ajatuksen taistelusta joten heidän johtajansa oli taivuttava, mutta hän pysyi vihaisten quraishilaisten ja kateellisten juutalaisten vaarallisena liittolaisena.

Koraanin jakeiden paljastaminen Allahin Lähettiläälle jatkui säännöllisenä ja tämä antoi hänelle ja hänen seuraajilleen jatkuvaa johdatusta ja ohjausta. Medinassa tulleet ilmestykset erosivat tyyliään Mekassa tulleista ja niissä käsiteltiin erilaisia asioita. Niissä määriteltiin suhteet muihin kansoihin ja Allah varoitti uskovaisia toistuvasti niin ulkoisista vihollisista kuin sisäisistä heikkouksista.

Koraanissa paljastettiin tekopyhien suunnitelmia, taka-ajatuksia ja salaisia tekojaan sekä varoitettiin niistä.

Uskovaisten yhteisö odotti jumalallisia lakeja innokkaana ja laittoi ne heti käytäntöön. Jakeita lähetettiin alas vaiheittain ykstäisten tilanteiden tarpeiden ja vaatimusten mukaisesti, mikä antoi uskovaisille varmuutta siitä että Allah on tietoinen kaikista asioista ja että Hän oli heidän kanssaan kaikissa tilanteissa olivatpa ne kuinka kiperiä tahansa. Samalla ne sisälsivät islamilaisen valtion perustamiskirjan kuin myös kaikille ihmisille olevan maailmanlaajuisen johdatuksen, joka on pätevä kaikissa paikoissa ja kaikkina aikoina viimeiseen päivään asti. Koraani on totisesti Jumalan viimeisen profeetan pysyvä ihme.

Muslimeista jotka eivät kyenneet muuttamaan pois Mekasta oli tullut quraishilaisten alati lisääntyvien kostotoimenpiteiden kohde, mutta Allahilta ei vielä kukaan ollut tullut määräystä puolustautua tai hakea hyvitystä. Sorretut muslimit pyysivät Häntä epätoivoisina pelastamaan heidät lisääntyvältä vainolta. Tässä vaarallisessa risteyskohdassa muslimit saivat viimein luvan taistella heitä kohtaan tehdyn epäoikeuden vuoksi.

Provosointi ja yhteenotot viitoittivat tietä kohti suurta yhteenottoa muslimien ja monijumalaisten välillä. Mekkalaiset uhkasivat tehdä muslimeista lopun heidän uudessa kotimaassaan Medinassa. Kun Profeetta sai luotettavista lähteistä tietoa islamin vihollisten punomista juonista ja suunnitelmista, ryhtyi hän varotoimiin ja julisti hälytystilan.

Sitten Allah paljasti jakeen ”**Taistelkaa Allahin tiellä niitä vastaan jotka taistelevat teitä vastaan, mutta älkää sortako. Totisesti Allah ei pidä sortajista.**”⁴¹ Täten alkoi taistelu nuoren valtion puolustamiseksi, ihmisten vapauttamiseksi toisten ihmisten hirmuvallasta ja Allahin todellisen palveluksen juurruttamiseksi kaikkialle maailmaan. Tämä on yksi ”*jihad*”-termin merkityksistä. On kuitenkin väärin olettaa että *jihad* on synonyymi sodankäynnille, sillä sana *jihad* merkitsee pohjimmiltaan jatkuvaa ja vilpitöntä ponnistelua niin henkilökohtaisella kuin yhteisöllisellä tasolla. Se on vaivannäköä hyvän levittämiseksi sekä epäoikeudenmukaisuuden, sorron ja pahuuden poistamiseksi omasta itsestään ja yhteisöstään. Tämä ponnistelu on niin henkistä, yhteisöllistä, taloudellista kuin poliittista.⁴²

Kauppakaravaanit olivat elintärkeitä Quraishin menestyksen takaamiseksi. Medinaan saapui sana Syyriasta palaamassa olevasta, täynnä kauppatavaroita olevasta karavaanista joka kulkisi kaupungin läheisyydestä. Tämän karavaanin pysäyttämällä muslimit toivoivat vahvistavansa vaikutusvaltaansa ja saavansa takaisin pienen osan siitä minkä olivat joutuneet jättämään jälkeensä. Koska kyseessä oli kauppakaravaani, Profeetta ei kuitenkaan tehnyt mitään huomattavia sotavalmisteluita. Karavaanin johtaja aisti hyökkäyksen uhan ja lähetti avunpyynnön quraishilaisille, jotka välittömästi lähettivät armeijan matkaan Mekasta. Tämän tuloksena oli Badrin taistelu. Kun Profeetta huomasi muslimien olevan riittämättömästi varustautuneita ja huomattavasti epäuskovaisia vähälukuisempia, kääntyi hän Herransa puoleen ja pyysi Häneltä hartaasti tukea.

⁴¹ Koraani, 2:190.

⁴² Esimerkiksi yksi suurimmista Profeetan mainitsemista *jihadin* tasoista on totuuden puhuminen hirmuhallitsijan edessä. Itsensä pidättelemisen vääryydestä on yksi *jihadin* muoto, ja siihen kuuluu myös sosiaalisia uudistuksia sekä pyrkimykset poistaa tietämättömyys, köyhyys, vieras valta, rotusyrjintä, uskonnolliset vainot ja kaikenlainen sortaminen.

Muslimien pieni joukko taisteli urheasti ja kuten Allah paljasti Koraanissa, Hän vahvisti heidän joukkoaan tuhannella enkelillä. Badrin ällistytävä voitto vakiinnutti muslimiyhteisön poliittisena tahona ja niitti heille arvostusta ympäröivien heimojen keskuudessa.

Vuotta myöhemmin Profeetan kostonhalua uhkuvat viholliset kokosivat kolme kertaa edellistä suuremman armeijan. Allahilta tuli ilmestys jossa määrättiin uskovaisia puolustautumaan ja iskemään takaisin.⁴³ Allahin Lähettiläs päätti että olisi parasta kohdata epäuskovaisten armeija hänen omalla maaperällään, ja niin armeijat kohtasivat Uhudin vuorella. Muslimit, joiden lukumäärä oli pienempi, taistelivat jälleen rohkeasti. He olivat juuri voittamaisillaan kun osa joukoista käytti omaa päättelyään ja toimi Profeetan määräysten vastaisesti, jolloin muslimien riveihin syntyi heikko kohta jota vihollinen käytti hyväkseen. Tästä koitui muslimeille suuri takaisku, monien henkien menetys ja Profeetan haavoittuminen, mikä oli kallis virhe mutta samalla arvokas opetus uskovaisille.

Badrin taistelun jälkeen eräs juutalaisista heimopäälliköistä lähti Mekkaan vannokseen uudelleen liittolaisuuttaan pakanoiden kanssa ja laittaakseen alulle kostosodan. Uhudin taistelun jälkeen sama juutalainen johtaja ja hänen joukkonsa suunnittelivat murhaavansa Profeetan pudottamalla hänen päälleen suuren kiven muurin päältä, mutta Allah jälleen suojeli Lähettilästään. Petturuudestaan huolimatta ainoa asia jota tältä heimolta vaadittiin oli että he lähtevät pois Medinasta.

Kaksi vuotta myöhemmin qurashilaiset kokosivat vielä suuremmat joukot ja liittoutuivat muiden pakanaheimojen ja karkoitettujen juutalaisheimojen sekä Medinaan jääneiden juutalaisten kanssa. He eivät epäröineet rikkoa sopimustaan Profeetan kanssa sillä he olivat varmoja hänen tappiostaan tämän voimakkaan liittouman edessä. Liittolaiset suunnittelivat valloitusta ja laittoivat suunnitelmansa täytäntöön.

Tämän tiedon saatuaan Profeetta ja hänen seuralaisensa valmistautuivat suojelemaan Medinaa. He kuluttivat päiviä ja öitä kaivaessaan kaupungin haavoittuvaisen osan ympärille vallihautaa jonka tarkoitus oli pitää hyökkäävät armeijat etäällä. Vihollisliittouman joukot piirittivät Medinaa kolmen viikon ajan. Vihollisia oli kuitenkin myös kaupungin sisäpuolella – puolta vaihtaneita juutalaisia sekä arabitekopyhiä jotka toimivat salassa valtiota vastaan. Tämän kireän ja vaikean ajanjakson aikana jolloin muslimien puolustus oli lähellä hajota, he kääntyivät Herransa puoleen hartaasti pyytäen. Silloin Allah lähetti vihollisleiriin ankaran tuulenpuuskan joka kylvi siellä sekasortoa, sai heidät kauhuihinsa ja pakotti heidät vetäytymään. Tämä kohtaaminen, joka tunnetaan nimellä al-Khandaqin (tai al-Ahzaabin) taistelu, oli Quraishin viimeinen yritys tuhota muslimien tukikohta.

Tätä seuraavana ajanjaksona oli välttämätöntä saada ote valtion kanssa tekemänsä sopimuksen rikkoneista juutalaisista kuin myös niistä monijumalaisten heimoista jotka olivat muslimeille

⁴³ Taisteleminen liittyviä Koraanin jakeita käytetään usein historiallisesta asiayhteydestään irrallisina väittäkseen islamin lietsovan väkivaltaa ja kehoittavan seuraajiaan tappamaan ei-muslimeita. Näissä jakeissa kuitenkin poikkeuksetta puhutaan Profeetan aikaan muslimeita vastaan tehdyistä teoista. *Jihad* aseellisena taisteluna tulee mahdolliseksi vasta kaikkien rauhanomaisten keinojen epäonnistuttua, ja silloinkin sen voi julistaa ainoastaan muslimivaltion uskonnollinen johto tai valtion johtaja. Lisäksi siihen pätevät tiukat säännöt. Allahin Lähettiläs kielsi tiukasti rauhanomaisten ihmisten tappamisen, ja Koraanissa sanotaan: ”**Ja jos he taipuvat rauhaan, taipu siihen ja luota Allahiin. Totisesti Hän on Kuuleva, Tietävä.**” (8:61) Epäoikeudenmukaisuus on islamissa kiellettyä, jopa niitä kohtaan jotka vastustavat islamia. Vihamielisyyden jotakin kansaa tai valtiota kohtaan ei koskaan pitäisi saada muslimeita sortamaan heitä tai unohtamaan heidän oikeutensa, kuten Koraanissa sanotaan (ks. 5:8).

jatkuva uhka. Tänä aikana monet ”uudesta” uskonnosta kuulleet ja tiedustelijoita siitä kyselemään lähettäneet naapuriheimot kuitenkin myös omaksuivat islamin. Tämän aktiivisen ajanjakson aikana nähtiin myös monta Profeetan avioliitoista, jotka kaikki solmittiin poliittisista ja yhteiskunnallisista syistä tai armeliaisuudesta islamin takia kärsineitä leskiä kohtaan.⁴⁴

Kuudentena *Hijran* jälkeisenä vuonna Profeetta ja suuri joukko hänen seuralaisiaan suuntasi Mekkaan aikeenaan suorittaa *'Umräh*.⁴⁵ Quraishilaiset olivat huolestuneita muslimien kasvavasta vaikutusvallasta joten he pyrkivät estämään heitä ja tapasivat heidät hieman Mekan rajojen ulkopuolella. Vaikeiden neuvotteluiden seurauksena he solmivat 10-vuotisen sopimuksen jota kutsutaan nimellä Hodaybiyyan aselepo. Sen sisältämät ehdot voidaan tiivistää seuraavasti:

- Molemmat osapuolet noudattaisivat rauhantilaa eivätkä häiritsisi toistensa vapaata liikkumista.
- Jokainen heimo saisi liittoutua kumman tahansa osapuolen kanssa ja tulla osalliseksi sopimuksesta.
- *'Umrän* suorittaminen lykättäisi seuraavaan vuoteen. Silloin muslimit saisivat viipyä Mekassa ainoastaan kolmen päivän ajan.
- Jokainen Quraishin muslimeihin liittyäkseen jättävä mies olisi käännytävä takaisin, mutta ketään muslimien joukosta quraishin luokse tulevaa ei käännytettäisi takaisin.

Mekan quraishilaiset olivat tyytyväisiä tähän sopimukseen joka vaikutti olevan niin selvästi heidän etunsa mukainen. Profeetan seuralaiset suostuivat luottamuksesta Profeettaansa joka oli nämä ehdot hyväksynyt, vaikka olivatkin vastahakoisia hyväksymään nämä ehdot ja pitivät sopimusta takaiskuna. Allah kuitenkin nimenomaisesti viittasi tähän sopimukseen Koraanissa kutsuen sitä ”selkeäksi voitoksi”, ja jälkeempinä nekin jotka olivat ensin pitäneet sitä myönnytyksenä saivat ymmärtää sen edut sen solmimiseen liittyvän viisauden. Tämä aselepo oli tosiasiallisesti virallinen tunnustus muslimivaltion olemassaolosta ja kaikkien ihmisten oikeudesta harjoittaa uskontoaan ja kutsua siihen muita.

Seuraavana vuonna quraishilaiset tyhjensivät Mekan tilapäisesti ja Lähettilään ja hänen 2000 seuraajansa sallittiin suorittaa *'Umräh*. Mekkalaiset, jotka seurasivat heitä läheisiltä kukkuloilta, vaikuttuivat näkemästään ja tämän seurauksena moni heistä kääntyi muslimiksi.

Profeetta oli päättäväisesti jatkanut Allahin määräämän uskonnon opettamista jopa ennen Hodaybiyyan sopimusta ja vaativista valtionjohtajan vastuistaan huolimatta. Silti se oli vielä rajoittunut Medinan alueelle quraishilaisten sotaisista toimista ja heidän laaja-alaisesta vaikutusvallastaan johtuen. Kymmenvuotisen aselevon ansiosta quraishilaisten ja muslimien väliset vihamielisyydet keskeytyivät, mikä antoi Profeetalle tilaisuuden lähettää edustajiaan vapaasti lähetystehtäviin tekemään islam tunnetuksi koko Arabian niemimaalla. Tämän hän tekikin, ja lopputulokset olivat häikäiseviä.

Yksi kaikenlaiset teoistaan vastuuseen joutumisen ajatukset torjuneiden pakanapäälliköiden islamia vastaan esittämistä vastalauseista oli usko tuonpuoleiseen ja sen oikeudenmukaisen hyvityksen

⁴⁴ Khadijan kuoleman jälkeen mutta ennen *Hijraa* Profeetta avioitui Sawdan kanssa, joka oli leski, sekä läheisimmän ystävänsä Abu Bakrin tyttären Aishan kanssa. Muut hänen avioliitoistaan solmittiin hänen muutettuaan Medinaan.

⁴⁵ *Kaabaan* tehtävä pienempi pyhiinvaellus, jonka voi suorittaa milloin tahansa.

vaakaan. Heidän mukaansa henkiin herättäminen kuoleman jälkeen oli mahdotonta yksinkertaisesti sen perusteella että kukaan ei koskaan ollut nähnyt sen tapahtuvan. Profeetan resitoimat Koraanin jakeet kuitenkin tarjosivat loogisen vastauksen jonka mukaan nykyinen luomus on itsessään selkeä merkki Allahin kyvystä luoda ja uudelleenluoda kuten haluaa. **”Eikö Hän, joka loi taivaat ja maan, kykene luomaan niiden kaltaiset?”**⁴⁶ **”Eivätkö he näe että Allah, joka loi taivaat ja maan eikä epäonnistunut niiden luomisessa, kykenee antamaan elämän kuolleille?”**⁴⁷ **”Eikö ihminen muista että loimme hänet aiemmin kun hän ei ollut mitään?”**⁴⁸ **”Ja olette jo tunteneet ensimmäisen luomuksen, joten ettekö ota muistutusta vastaan?”**⁴⁹ Moni piti tätä järkeilyä tarpeeksi voimakkaana kaikenlaisten epäilysten karkoittamiseksi. Myös muita uskontoon liittyviä pulmia ratkaistiin edistyksellisesti samalla tavalla – Allahin Lähettilään kautta tulleeella jumalallisella ilmestyksellä.

Koska Allah valtuutti Profeetta Muhammadin puhuttelemaan koko ihmiskuntaa, hän työskenteli päättäväisesti saadakseen puhtaan monoteismin ja jumalallisesti säädetyt moraalikäsitteet palaamaan kaikkien maailman kansojen keskuuteen. Profeetta hyödynsi rauhan ajan ja laittoi käyntiin intensiivisen ohjelman islamin levittämiseksi ja laajensi viestinsä Arabian rajojen ulkopuolelle. Hän lähetti lähetyssaarnaajia jotka uskonnolle omistautuneisuutensa ja laajan uskonnollisen tietonsa lisäksi tunsivat niiden kansojen kielen ja kulttuurin, joiden luokse heidät lähetettiin. Profeetta lähetti kirjeitä Bysantin, Persian, Abessinian, Egyptin, Damaskoksen, Bahrainin, Yamaman ja Omanin sekä muiden alueiden hallitsijoille ja osa heistä vastasi myönteisesti, osa taas kieltäytyi ylimielisyydestä ja vallan menettämisen pelosta.

Koska tavalliset rivikansalaiset todennäköisesti seuraavat johtajiensa käytäntöjä, ajatuksia ja aloitteita, osoitti Allahin Lähettiläs useita kirjeitä naapurikansojen ja -valtojen vaikutusvaltaisimmille hallitsijoille kutsuen heitä islamiin. Vain Jumalan pyhään tehtävään lähettämä profeetta uskaltasi kutsua ylimielisiä itevaltiaita hyväksymään profetiutensa. Sellaisella miehellä ei voisi olla pienintäkään epäilystä pyhän tehtävänsä menestyksekkyydestä. Hänen varmuutensa Herransa tuesta ja kykeneväisyydestä oli niin suuri että ylpeinkään hallitsija ei ollut hänen edessään enempää kuin sätkynukke jonka narut olivat Allahin kädessä. Saaduista vastauksista riippumatta Profeetta ja hänen viestinsä olivat nyt sen ajan suurimpien vallanpitäjien tiedossa.

Islamin maailmanlaajuinen luonto vahvistettiin Profeetan tehtävän alkuvaiheessa kun pientä joukkoa hänen seuraajistaan sorrettiin Mekassa. Silloin Allah paljasti: **”Emmekä ole lähettäneet sinua kuin armona maailmoille.”**⁵⁰ Mekan aikana Allah myös ohjeisti häntä sanoen: **”Sano: Oi ihmiset, totisesti olen teille kaikille lähettiläs Allahilta, jolle kuuluu taivaiden ja maan valta. Ei ole muuta jumalaa kuin Hän, Hän antaa elämän ja aiheuttaa kuoleman. Joten uskokaa Allahiin ja Hänen Lähettiläeseensä, lukutaidottomaan profeettaan, joka uskoo Allahiin ja Hänen sanoihinsa, ja seurakaa häntä jotta saisitte johdatuksen.”**⁵¹

⁴⁶ Koraani, 36:81.

⁴⁷ Koraani, 46:33.

⁴⁸ Koraani, 19:67. Tulee huomata että Jumalan viittauksen itseensä monissa Koraanin jakeissa sanalla ”Me” ymmärretään arabian kielessä ilmentävän suuruutta ja valtaa, ei monikkoa.

⁴⁹ Koraani, 56:62.

⁵⁰ Koraani, 21:107. Tässäkin ”Me” ilmentää Allahin suuruutta ja valtaa.

⁵¹ Koraani, 7:158.

Profeetan ulkomaisten valtionjohtajien kanssa käymästä kirjeenvaihdosta tunneituimpia ovat hänen kirjeensä Negukselle (Abessinian kuninkaalle), Herakleelle (Bysantin keisarille), Muqawqisille (Egyptin koptien hallitsijalle) ja Khosraulle (Persian kuninkaalle). Jokainen hänen kirjeistään alkoi Allahin nimeen, ja jatko voidaan tiivistää seuraavasti:

Muhammadilta, Jumalan Lähettiläältä, Abessinian suurhallitsijalle Negukselle:

Rauha olkoon johdatusta seuraavien yllä. Ylistän Allahia (Jumalaa), jonka lisäksi ei ole muuta jumaluutta, ja todistan että Jeesus Marian poika on Jumalan henki ja Hänen sanansa, jonka Hän lähetti Marialle, hyvälle ja puhtaalle neitsyelle. Maria tuli Jeesusta kantavaksi Hänen hengestään ja henkäyksestään aivan kuten Hän loi Aatamin kädellään ja henkäyksellään. Kutsun sinua kohti Jumalaa, joka on yksi vailla liittolaisia, ja kohti Hänen tottelemistaan, ja kutsun sinut seuraamaan minua ja uskomaan siihen mitä minulle on tullut, sillä minä olen Jumalan Lähettiläs. Kutsun sinua ja kansaasi Jumalan, Mahtavan ja Majesteettisen luokse. Olen välittänyt tämän, joten hyväksy neuvoni.⁵²

Muhammadilta, Allahin Lähettiläältä, Rooman keisarille Herakleelle:

Rauha olkoon johdatusta seuraavien yllä. Kutsun sinua täten islamiin. Hyväksy islam, niin tulet olemaan rauhassa ja Jumala tulee antamaan sinulle palkkiosi kaksinkertaisena. Mutta jos et tee sitä, (myös) alamaistesi synnit tulevat olemaan päälläsi. **”Oi Kirjan kansat, tulkaa sanaan joka on yhteinen meidän ja teidän välillämme – ettemme palvo kuin Allahia emmekä liitä Hänen rinnalleen mitään emmekä ota toisiamme herroiksi Allahin sijaan.”**⁵³

Muhammadilta, Allahin Lähettiläältä, Persian keisarille Kisralle:

Rauha olkoon heidän päällään jotka seuraavat oikeaa johdatusta, uskovat Jumalaan ja Hänen Lähettiläaseensä ja todistavat ettei ole muuta jumalaa kuin Allah yksin ja että Muhammad on Hänen palvelijansa ja lähettiläensä. Kutsun sinua Jumalan luokse, sillä minä olen Jumalan Lähettiläs kaikille ihmisille, tulin varoittamaan elossa olevia ja vahvistamaan Hänen säädöksensä epäuskovaisista. Hyväksy islam ja tulet olemaan rauhassa. Mutta jos kieltäydyt, (myös) tulenpalvojen synty on sinun päälläsi.⁵⁴

⁵² Negus vastasi myönteisesti ja hyväksyi islamin.

⁵³ Lainattu Koraanin jae on 3:64. Myös Egyptin hallitsijalle Muqawqisille osoitettu kirje oli muotoiltu samoin. Kumpikin näistä kristityistä hallitsijoista tunnusti saamansa viestin totuuden mutta maalliset huolenaiheet estivät heitä omaksumasta islamin.

⁵⁴ Kirjeen saatuaan Kisra repi sen vihaisena ja kohteli Profeetan sanansaattajaa kaltoin. Profeetta totesi että hänen valtakuntansa tulisi pian hajoamaan. Tämä tapahtui kahdeksan vuoden ajanjakson aikana, jolloin se päättyi alue kerrallaan muslimien käsiin heidän armeijansa edetessä, ja suurin osa sen asukkaista kääntyi muslimiksi.

Kolmeakaan vuotta ei ollut kulunut Hodaybiyyan sopimuksesta kun quraishilaiset rikkoivat velvoitteensa.⁵⁵ Heidän yrityksensä salata asia Profeetalta epäonnistui ja 8. vuotena *Hijran* jälkeen 10000-päivinen Allahin Profeetan johtama muslimiarmeija lähti marssimaan kohti Mekkaa.

Kaupunkia lähestyessään Profeetan setä Abbaas kohtasi Abu Sufiyanin ja neuvoi häntä liittymään Profeetan joukkoihin ja estämään verenvuodatuksen. Abu Sufiyan tuli hänen mukanaan Profeetan leiriin ja julisti hyväksyvänsä islamin. Antelisaisuuden eleenä Profeetta julisti että jokainen Abu Sufiyanin taloon astuva olisi turvassa, kuin myös ne jotka menivät Pyhään moskeijaan jossa Kaaba oli. Quraishin johtaja palasi Mekkaan ja varoitti kansaansa siitä että vastarinnasta muslimijoukkoja vastaan ei olisi mitään hyötyä. Niinpä he odottivat armeijan saapumista huolestuneina.

Seuralaisten armeija oli jaettu kahteen osaan, joista yhtä johti Profeetta ja toista hänen mahtava päällikkönsä Khalid ibn al-Walid. Khalidin joukot kohtasivat Quraishin liittolaisia jotka koettivat estää heitä pääsemästä Mekkaan, mutta nämä olivat helposti voitettavissa. Profeetan joukot eivät kohdanneet minkäänlaista vastarintaa. Aivan toisin kuin ylimielinen valloittaja, Profeetta Muhammad saapui kaupunkiin jonka asukkaat olivat 20 vuoden ajan solvanneet ja vahingoittaneet muslimeita, ja kumarsi nöyrästi ja kiitti Allahia Hänen suuresta suosiostaan ja islamin voitosta.

Kaaba, joka oli Allahin takia rakennettu ja symboloi yksijumalaisuutta, oli muutettu patsaiden ja epäjumalankuvien taloksi ja sen sisäpuolella ja ympärillä oli yhteensä 360 erilaista palvonnankohdetta. Mekkaan tultuaan Profeetta Muhammad eteni Allahin talolle. Hän kiersi sen seitsemän kertaa kuten oli määrätty, rikkoen samalla tielleen osuvia epäjumalia ja resitoiden: **”Totuus on tullut ja vääräys on tuhoutunut. Totisesti vääräys on tuhoutuvaista.”**⁵⁶ Kaaban ovi avattiin ja Allahin Lähettiläs määräsi kaikki Kaaban sisäpuolella olleet kuvat ja patsaat tuhottaviksi, puhdistaan sen siten yksinomaan Allahin palvontaa varten kuten sen oli tarkoituskin olla. Sitten hän astui sisään ja rukoili Herraansa Kaaban sisäpuolella.

Sitten hän tuli ulos, palautti Kaaban avaimen sen perinteiselle vastuuhenkilölle ja puhutteli quraishilaisia sanoen ”Mitä minun pitäisi mielestänne tehdä teidän kanssanne?” Aiemmasta katkeruudestaan huolimatta he tunsivat hänet, joten he vastasivat hänelle: ”Sitä mikä on hyvää. Olet antelias veli ja anteliaan veljen poika.” Allahin Lähettiläs sanoi: ”Teitä kohtaan ei ole tänään syytöksiä. Menkää, sillä olette vapaita.”

Niin kaikkivaltias Allah avasi ihmisten sydämet islamille. Huomattuaan että oikeudenmukaisuus todella vallitsi, Profeetan entiset viholliset tulivat hänen luokseen pyytäen anteeksiantoa ja julistaen sitoumuksensa islamiin. Ja hän hyväksyi heidät kaikki. Jopa ne, jotka olivat alunperin liittyneet muslimien joukkoon jonkin maallisen tai materiaalisen hyödyn takia hyväksyivät uskonnon nyt täysin sydämin ja omistivat itsensä vilpittömästi Allahille.

Profeetta viipyi Mekassa 19 päivän ajan ja puhutteli ihmisiä lukuisia kertoja opettaen heille islamin uskontoa ja selittäen sen lainsäädäntöä. Hän myös lähetti valtuutettuja tuhoamaan kaupunkia ympäröivillä alueilla olevia pakanajumalien temppeleitä sekä vastaanotti delegaatioita ja yksittäisiä

⁵⁵ Profeetta Muhammad noudatti aina solmimiensa sopimusten ehtoja. Hän kunnioitti kaikkia lupauksia ja sopimuksia ja määräsi seuraajiaan tekemään samoin. Yksi hänen toimintansa suurimpia pääperiaatteita oli että kun hän teki sopimuksen, hän noudatti sitä tiukasti kunnes vihollinen rikkoi sen.

⁵⁶ Koraani, 17:81.

ihmisiä jotka vannoiivat liittolaisuuttaan Allahille ja Hänen Lähettilälleen. Mekan vapautus ja täydellinen muodonmuutos saavutettiin näiden muutamien päivien aikana.

Taifin naapurikaupungin asukkaat kuitenkin pysyivät vihamielisiä ja puolustivat päättäväisesti epäjumaliaan. He myös toivoivat kukistavansa muslimit voidakseen palauttaa quraishilaiset Kaaban suojelijoiksi. Niinpä he kokosivat armeijansa ja etenivät kohti Mekkaa. Profeetta johti joukkonsa Mekan ulkopuolelle armeijaa vastaan välttääkseen verenvuodatuksen Kaaban läheisyydessä. Hänen joukoissaan oli ne 10000 miestä jotka olivat tulleet hänen mukanaan Medinasta sekä 2000 lisää Mekan vasta kääntyneistä nuorukaisista. Muslimien joukot olivat tällä kertaa suuremmat joten he olivat hieman liian itsevarmoja ja tästä syystä alussa turhan varomattomia taistelussa, mikä johti menetyksiin ja Profeetan haavoittumiseen. Lopuksi he kuitenkin olivat voittoisia Allahin tahdosta. Taifinkaan asukkailta ei otettu minkäänlaisia hyvityksiä.

Myös epäoikeudenmukaisessa Bysantin valtakunnassa oltiin huolestuneita Profeetan vaikutuksen ja vallan leviämisestä Arabiassa, joten he kokosivat joukkoja valmistautuakseen hyökkäykseen. Vastauksena tähän Profeetta lähti armeijoineen kohti pohjoista. Tämä pitkä ja väsyttävä matka oli vielä yksi lisäkoettelemus uskovaisille, ja Tabukiin saavuttuaan he saivat huomata roomalaisten vetäytyneen. Profeetan kuoleman jälkeen ei kulunut kauaakaan kun Rooman ja Persian valtakunnat kukistuivat ja niiden valloittamat kansat vapautuivat ja etsivät ilomielin turvaa islamin oikeudenmukaisuudesta.

Kymmenentenä *Hijran* jälkeisenä vuonna suuri joukko medinalaisia muslimeita seuranaan muita muslimeita kaikkialta ympäri Arabian niemimaata lähti Allahin Lähettilään seurana Mekkaan suorittamaan *Hajj*-riitettä.⁵⁷

Tämän pyhiinvaelluksen aikana Allah paljasti jakeita jotka viittasivat siihen tosiasiaan että Profeetta Muhammin tehtävä maan päällä oli tullut päätökseensä ja että hänen kuolemansa aika oli lähellä. Silloin hän piti ”jäähyväissaarnanaan” tunnetun puheen jossa hän selvensi ja vahvisti monia islamilaisen lain osia ja peräänkuulutti oikeudenmukaisuutta kaikkia ihmisiä kohtaan.

Hän selitti islamin peruseriaatteen ja tuomitsi monijumalaisuuden ja tietämättömyyden. Hän julisti elämän, kunnian ja omaisuuden olevan loukkaamattomia ja että kaikki pakanamenneisyyden käytännöt oli nyt kitketty pois. Hän käsitteli naisten ja palvelijoiden oikeuksia. Hän pyysi läsnäolijoita välittämään kuulemansa eteenpäin niille, jotka olivat poissa, ja lopulta kysyi heiltä: ”Olenko välittänyt viestin?” Kuullessaan heidän yksimielisen myöntävän vastauksensa hän sanoi lopuksi: ”Oi Allah, todista tämä.” Pyhiinvaelluksen jälkeen Profeetta viipyi Mekassa kymmenen päivän ajan ja palasi sitten Medinaan.

Profeetan hartain toive oli kohdata Herransa, ja nyt Allah tulisi sallimaan hänen jättää tämä väliaikainen koettelemusten maailma ja siirtyä ikuisen asumukseen jossa hänen jokainen toiveensa tultaisi täyttämään. Profeetta oli saanut päätökseen maanpäällisen tehtävänsä ja täyttänyt hänelle suodun luottamuksen. Yhdennentoista vuoden alussa hän sairastui. Käsittäen lopun olevan lähellä hän puhutteli ihmisiä ja kysyi oliko hän tehnyt jotakuta kohtaan vääryyttä tai oliko hän jollekin jotain velkaa, sillä hän ei halunnut jättää taakseen minkäänlaisia vastuita. Hän jatkoi neuvojen ja

⁵⁷ Suurempi pyhiinvaellus, jonka suorittamista vaaditaan jokaiselta siihen fyysisesti ja rahallisesti kykenevältä muslimilta kerran elämässä.

varoitusten antamista sekä ihmisten johtamista yhteisrukouksissa. Lopulta kipu ja kuume heikensivät hänet niin paljon että hän määräsi Abu Bakria johtamaan rukouksen hänen sijastaan. Kolme päivää myöhemmin hän nukkui pois.

Seuralaiset olivat surun murtamia ja eivät ainoastaan rakkaan Profeettansa menetyksestä vaan myös koska he tiesivät ettei Allahilta enää tulisi enempää ilmestyksiä. Mutta kuten Abu Bakr julisti niille jotka olivat vielä järkytyksen vallassa eivätkä olleet uskoa kuulemaansa uutista: ”Jos joku palvoi Muhammadia, niin Muhammad on kuollut. Mutta joka palvoo Allahia, niin Allah on Ikuisesti elävä, joka ei koskaan tule kuolemaan.” Ja hän resitoi jakeen **”Muhammad ei ole kuin lähettiläs. Monta lähettilästä on siirtynyt läisyyteen häntä ennen. Joten jos hän kuolisi tai hänet tapettaisi, kääntyisittekö kannoillanne (epäuskoon)?”**⁵⁸

Profeetan kuoleman aikaan suurin osa Arabian niemimaan ja Irakin ja Palestiinan läntisten alueiden asukkaista oli vapaaehtoisesti hyväksynyt islamin. Niille kristityille, juutalaisille ja persialaisille jotka pidättäytyivät omissa uskonnoissaan myönnettiin uskonvapaus kuin myös oikeudellinen, lainmukainen ja kulttuurillinen itsemääräämisoikeus. Lukuisissa tilanteissa Profeetta oli pitänyt kiinni ei-muslimikansalaisten oikeuksista ja korostanut niitä ja sanonut ”Joka vahingoittaa ei-muslimia (valtiomme rajojen sisäpuolella) tulee saamaan minut vastaansa, ja tulen olemaan hänen vastustajansa Ylösnousemuksen päivänä.”⁵⁹

Jumala lähetti Muhammadin armona koko ihmiskunnalle. Jälkikasvulle hän jätti puhdasta yksijumalaisuutta noudattavan uskomusjärjestelmän johon sisältyy moraalijärjestelmään pohjautuva kaikenkattava lainsäädäntö. Jumalan lopullisen lähettilään opetukset jatkavat elämäänsä hadiith-kirjoissa löytyvien luotettavien kerrontojen kautta. Näiden kerrontojen yläpuolella on ainoastaan Koraani, ja niitä pidetään todisteina kaikissa tapauksissa joissa ilmenee epäilystä tai erimielisyyttä siitä mikä on sallittua, kiellettyä tai rohkaistavaa uskonnossa, sillä Profeetan arvovalta juontuu jumalallisesta tahdosta.⁶⁰

⁵⁸ Koraani, 3:144.

⁵⁹ Kertonut al-Bukhari.

⁶⁰ Niiden jakeiden lisäksi joissa määrätään Muhammadia välittämään viestinsä ja selittämään sitä, Allah sanoi Lähettilästään: **”Hän ei puhu omasta halustaan. Totisesti se on vain ilmestys jota paljastetaan.”** (53:3-4)

OSA KAKSI

PROFEETAN SUNNAN OSA-ALUEET

Hajjin aikaisessa jäähyväissaarnassaan Allahin Lähettiläs kertoi suurelle kuulemaan kerääntyneelle muslimijoukkoille ja kaikille tuleville sukupolville että he eivät tulisi erehtymään niin kauan kun he noudattavat Allahin kirjaa (Koraania) ja Hänen Profeettansa *sunnaa*. ”*Sunnah*” tarkoittaa islamilaisessa terminologiassa sitä jumalallisesti määrättyä tietä tai menetelmää jota Profeetta Muhammad seurasi, ja se johdetaan *sahiih* (luotettava) ja *hasan* (hyväksyttävä) *hadiitheja* sisältävistä kirjallisuuskokoelmista. Profeetan *sunnaa* puolestaan seuraavat kaikki muslimit parhaana keinona saavuttaa Allahin hyväksyntä ja Hänen palkkionsa tulevassa elämässä.

Sunnaa voidaan tuntea tutkimalla vahvistettuja kerrontoja sekä niiden merkitysten selityksiä ja sitä, kuinka pätevät ja luotettavat muslimioppineet niitä sovelsivat. *Hadiith*tutkimuksen kautta pyritään ymmärtämään oikein niiden sisältämät määräykset ja opetukset, sillä niissä käsitellään asioita jotka ovat pakollisia, sallittuja tai kiellettyjä ja niissä havainnollistetaan oikeita palvontatapoja. Niissä myös paljastetaan ydinasiat sellaisesta uskosta, mentaliteetista ja käytöksestä jota ihmisten Luoja heiltä odottaa. Valitettavasti suuri osa jälkimmäisistä on jätetty nykyajan muslimiyhteisöissä huomiotta. Tosiasia kuitenkin on että kaikki profeetalliset toteamukset puhuttiin ja kirjattiin ylös siitä nimenomaisesti syystä että ne ovat uskonnon tärkeitä elementtejä eikä niitä niin ollen voi sivuuttaa.

Monessa Koraanin jakeessa määrätään tottelemaan Lähettilästä Allahin tottelemisen ilmentymänä. Kaikki muslimioppineet ovat yksimielisiä siitä että tottelevaisuus Profeettaa kohtaan hänen kuolemansa jälkeen on hänen *sunnansa* mukaista. Viimeistä Lähettilästä ei lähetetty ainoastaan välittämään viesti eteenpäin sellaisena kuin Allah sen hänelle paljasti, vaan myös selittämään sitä ja laittamaan se käytäntöön sellaisen käytöskaavan muodossa joka on sopiva eikä ole tavallisten ihmisten kykyjen ulkopuolella.

*Hadith*kerronnoista ilmenee kuinka Muhammad havainnollisti ja ilmensi Koraanissa ilmoitettuja periaatteita ja antoi siten viitteitä niiden oikealle tulkinnalle ja soveltamistavalle. Koraanissa Allah on esimerkiksi säättänyt rukouksen pakolliseksi. *Sunnasta* kuitenkin opimme rukousajat sekä rukouksen ehdot ja suoritustavan. Itse asiassa Allah on suorasti tai epäsuorasti käsitellyt kaikkea *sunnassa* olevaa Koraanissa. Ja koko *sunna* sisältyy jakeeseen jossa määrätään: **”Kaikki minkä Lähettiläs on antanut teille, ottakaa se, ja kaikki minkä hän on kieltänyt, pidättäytäkää siitä.”**⁶¹

Profeetan *sunna* tarjoaa kokonaisuudessaan otettuna tasapainoisen näkemyksen siitä islamin uskosta, palvonnasta, opetuksesta ja kurista jota hän välitti, ja tämä täydentää ja täydellistää niitä uskonnollisia perusvelvoitteita joita jokaisen muslimin on noudatettava ja toteltava. Lakimääräysten ja palvonnantekojen hyveiden kertomisen lisäksi hänen sanansa heijastavat tiettyjä islamin tavoitteita.

Seuraavissa osioissa Profeetan sanat ovat kursivoituina. *Hadith*oppineet ovat varmentaneet kaikkien niiden luotettavuuden ja niiden kertojat ja luotettavuustaso mainitaan alaviitteissä.⁶² Näiden sanojen

⁶¹ Koraani, 59:7.

⁶² Al-Bukharin tai Muslimin kertomien *hadiithien* luokitellaan lähes poikkeuksetta olevan *sahiih* (luotettavia).

pohtimisesta, niiden soveltamisesta ihmisten omiin elämäntilanteisiin ja niiden käytäntöön laittamisesta aina kun mahdollista voi hyötyä suuresti. *Sunnah* on nimittäin kytköksissä ihmisen nykyaikaiseen olemassaoloon ja se tulee olemaan pätevä kaikkina tulevina aikoina korkeamman sivilisaation tason perustana.

Uskomusten osa-alueella – Uskon peruspilarien⁶³ lisäksi islamissa edellytettyjen uskomusten järjestelmään kuuluu kaikki mikä on Koraanissa ja Profeetta Muhammadin varmennetuissa *haditheissa* ilmoitettu tosiasiaksi. Allahin Lähettiläs välitti kiinnostavaa ja ensiarvoisen tärkeää tietoa Jumalasta ja Hänen luomuksestaan, Hänen uskontonsa luonnosta sekä ihmisten kokemuksista tässä maailmassa ja niistä tuloksista jotka hän tulee löytämään tulevassa ikuisessa elämässään. Näiden tosiasioiden tunteminen antaa niin terveen maailmankuvan kuin perustan sille kuinka selvittää yhä haastavammaksi muuttuvasta ja usein stressaavasta olemassaolostamme.

Profeetta Muhammad oli ihminen, eikä hänellä niin ollen ollut muuta tietoa kuin se mitä Allah hänelle antoi. Profetiutensa merkiksi hänelle kuitenkin annettiin jumalallisen ilmestyksen kautta sellaista tietoa jota muilla ei ollut. Luomisen alkua kuvaillen hän sanoi:

*”Oli Allah eikä ollut mitään Hänen lisäkseen. Hänen valtaistuimensa oli veden yläpuolella ja Hän kirjoitti kaiken rekisteriin ja loi taivaat ja maan.”*⁶⁴ *”Ensimmäinen Allahin luoma asia oli kynä, ja Hän sanoi sille ’Kirjoita.’ Se sanoi ’Oi Herra, mitä minun tulee kirjoittaa?’ Hän sanoi ’Kirjoita kohtalo – mitä on ollut ja mitä tulee olemaan ikuisuuten asti.’”*⁶⁵ *”Kun Allah loi luomuksen, Hän kirjoitti rekisteriin, joka on Hänen luonaan valtaistuimen yläpuolella, ’Armoni ylittää vihani.’”*⁶⁶

Tulevassa elämässä jumalallinen armo tulee ilmenemään uskovaisille täysin. Mutta jopa tässä maailmassa se on usein havaittavissa pienistä asioista. Jokainen voi odottaa joutuvansa kärsimään maallisen elämänsä aikana tietyn verran fyysistä ja henkistä kipua, mutta uskova muslimi hyötyy maallisen elämän vastoinkäymisistä ja vaikeuksista aina kohdatessaan ne kärsivällisenä ja odottaen täyttä hyvitystä ja lisäpalkkiota suuremmassa, ikuisessa elämässä. Allahin Lähettiläs julisti:

*”Paratiisi on vaikeuksien ympäröimä ja Helvetin tuli on halujen ympäröimä.”*⁶⁷ *”Tämä maailma on vankila uskovaiselle ja paratiisi epäuskovaiselle.”*⁶⁸ *”Kenellekään ei ole annettu mitään parempaa tai kaikenkattavampaa kuin kärsivällisyys.”*⁶⁹

Uskovaiselle kärsivällisyys kestää tämän elämän vaikeuksia ja tilapäisiä rajoituksia sekä välittömän mielihyvän jättäminen suuremman tavoitteen vuoksi johtaa täyden tyydytyksen saavuttamiseen seuraavassa elämässä. Uskovainen on tietoinen siitä että vihasta ja kärsimättömyydestä ei ole mitään hyötyä, ja että koettelemukset ja vastoinkäymiset ovat tilaisuuksia ansaita rajoittamattomia

⁶³ Jotka ovat: usko Jumalaan, Hänen enkeleihinsä, Hänen kirjoihinsa, Hänen lähettiläisiinsä, Viimeiseen päivään ja ennalta määrättyyn kohtaloon.

⁶⁴ Kertonut al-Bukhari.

⁶⁵ Kertonut at-Tirmidhi – *sahiih*.

⁶⁶ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

⁶⁷ Kertoneet Ahmad ja Muslim.

⁶⁸ Kertoneet Ahmad ja Muslim. Uskovaiset pidättäytyvät maallisen elämän aikana kielletyistä nautinnoista heidän Allahia kohtaan tuntemansa pelon ja rakkauden vuoksi. Rikolliset ja syntiset sen sijaan saattavat nauttia nykyisestä, tilapäisestä olemassaolostaan täysin rinnoin, mutta seuraavassa elämässä he tulevat maksamaan rikkomustensa hinnan.

⁶⁹ Kertonut al-Hakim – *sahiih*.

palkkioita itsehillinnän ja harkitun käytöksen kautta. Profeetta antoi meille näkemystä sellaisia asioita kohtaan:

”Yhtäkään muslimia ei kohtaa huoli, suru, väsymys tai sairaus eikä edes piikki pistä häntä ilman että Allah poistaa häneltä siitä hyvästä syntejä.”⁷⁰ ”Ihmiselle annetaan koettelemuksia hänen uskontonsa mukaisesti. Jos hänellä on vankkuutta uskonnossaan, hänen koettelemustaan lisätään, mutta jos hänellä on heikkoutta uskonnossaan, sitä kevennetään. Vastoinkäymiset tulevat kohtaamaan palvelijaa kunnes hän kävelee maan päällä vailla yhtäkään syntiä yllään.”⁷¹

”Ihmeellinen on uskovaisen asia; kaikki siitä on hyvää, ja tämä ei ole kenellekään paitsi uskovaiselle. Kun häntä kohtaa hyöty, hän on kiitollinen ja se on hänelle parasta. Ja kun häntä kohtaa vastoinkäyminen, hän on kärsivällinen ja se on hänelle parasta.”⁷² ”Mikään väsymyksestä, surusta, pitkäaikaisesta kärsimyksestä tai edes huolista ei kohtaa uskovaista ilman että Allah poistaa sen kautta hänen vääriä tekojaan.”⁷³

Allahin Lähettiläs kertoi ihmisille myös toisesta jumalallisen armon tärkeästä puolesta. Koska Allah tuntee jokaisen palvelijansa läpikotaisin ja on täysin tietoinen heidän tavoitteistaan ja aikomuksistaan, ei heidän Herransa tule koskaan ymmärtämään heitä väärin tuomion hetkellä, ja niin ollen he voivat odottaa Häneltä absoluuttista ja täydellistä oikeudenmukaisuutta.

”Allah, Ylistetty, on antanut kansalleni anteeksi (heidän tekemänsä) virheet, heidän unohtamansa asiat ja sen minkä he tekivät pakotettuina.”⁷⁴

Tässä viitataan erityisesti siihen mitä tehdään tai jätetään tekemättä vahingossa, sillä Allah ei koskaan jätä tarkoituksella tehtyjä rikkomuksia huomioimatta. Oikeudenmukaisuuden nimissä ne on otettava Tuomiopäivänä mukaan tilintekoon ellei väärintekijä vilpittömästi kadu syntiään ennen kuolemaansa.

Profeetta muistutti ihmisiä usein siitä että heidän Luojaansa on täydellisen tietoinen heidän jokaisesta teostaan, sanastaan, ajatuksestaan ja aikomuksestaan. Tämän tiedostamalla voi välttää sopimattomia ajatuksia ja tekoja sekä olla positiivisessa henkisessä vuorovaikutuksessa Herransa kanssa läpi elämänsä.

”Allah ei katso teidän vartalojanne tai kasvojanne, vaan Hän katsoo teidän sydämiänne ja tekojanne.”⁷⁵ ”Tunne Allah helpotuksen aikoina niin Hän tulee tuntemaan sinut vaikeuden aikoina.”⁷⁶

”Joka haluaa kohdata Allahin, Allah haluaa kohdata hänet. Ja joka ei halua kohdata Allahia, Allah ei halua kohdata häntä.”⁷⁷ ”Allah, Ylistetty, on sanonut ’Olen palvelijani kanssa kun hän ajattelee Minua, joten ajatelkoon hän Minusta mitä haluaa.’⁷⁸

⁷⁰ Kertonut al-Bukhari.

⁷¹ Kertonut at-Tirmidhi – *hasan-sahiih*.

⁷² Kertonut Muslim.

⁷³ Kertonut at-Tirmidhi – *sahiih*.

⁷⁴ Kertonut Ahmad – *sahiih*. Tässä oletetaan että uskovaisten mielenlaatu on yleisesti hurskas, joten ilman heidän tietoista aikomustaan tehdyt asiat jätetään huomioimatta.

⁷⁵ Kertonut Muslim.

⁷⁶ Ts. Hänen apunsa tulee olemaan lähellä. Kertonut Ahmad – *sahiih*.

Epäuskovainen ajattelee Herrastaan kielteisesti olettaen että Häntä ei ole olemassa tai että Hän on luonut ihmisen epäoikeudenmukaisesti vailla tarkoitusta. Niin ollen hänellä ei ole mitään halua kohdata Häntä. Ja kuoleman hetkellä hän tulee inhoamaan ja pelkäämään sitä tapaamista suuresti, sillä silloin hän tulee täysin tietoiseksi siitä että kaikki hänen aiemmin kieltämänsä on kiistämätön tosiasia. Hurskas uskovainen puolestaan ei voi ajatella Allahista kuin mitä parhainta. Hän odottaa innokkaasti tapaavansa Hänet ja kokevansa Hänen oikeudenmukaisuutensa, armonsa ja hyväksyntänsä. Eräs toinen kerronta antaa uskovaiselle rohkaisua ja vakuutusta:

*”Allah, Ylistetty, on sanonut: ’Olen (hurskaan) palvelijani kanssa kun hän ajattelee Minua, ja olen hänen kanssaan kun hän muistaa Minua. Joten jos hän muistaa Minua itsekseen, muistan häntä Itsekseni; ja jos hän muistaa Minua seurassa, muistan häntä heitä paremmassa seurassa. Jos hän lähestyy minua kämmenen mitan, lähestyn häntä käsivarren mitan. Ja jos hän lähestyy minua käsivarren mitan verran, lähestyn häntä sylin mitan verran. Jos hän tulee luokseni kävellen, tulen hänen luokseen juosten.”*⁷⁹

Profeetta lisäsi: *”Vertaus sellaisesta joka muistaa Allahia ja joka ei muista Häntä on kuin elävä ja kuollut.”*⁸⁰ Ja hänellä itsellään oli tapana sanoa pyyntörukouksessa *”Oi Allah, auta minua muistamaan Sinua, olemaan kiitollinen Sinulle ja palvomaan Sinua hyvin.”*⁸¹

Allahin Lähettiläs myös rohkaisi tutkimaan, pohtimaan ja mietiskelemään elämää ja yksilöihin, yhteisöihin ja kansoihin vaikuttavia ilmiöitä ja tapahtumia.

*”Kaikelle on todellisuutensa, eikä palvelija saavuta uskon todellisuutta ennen kuin hän tietää että mikä tahansa mikä kohtasi häntä ei olisi voinut sivuuttaa häntä ja mikä tahansa mikä sivuutti hänet ei olisi voinut kohdata häntä.”*⁸² *”Jos Allah haluaa jollekulle hyvää, Hän antaa tälle ymmärrystä uskonnosta.”*⁸³

Allahin Lähettiläs oli tietoinen siitä että Allah, Mahtava ja Majesteettinen, on alistanut luomuksensa tiettyjen luonnon lakien alaisuuteen. Fysiikan lait hallitsevat koko maailmankaikkeuden toimintaa aina valtavista galakseista pienimpiinkin atomeihin. Myös elämää ja kuolemaa hallitsevat tietyt lait. On olemassa lakeja jotka hallitsevat nykyisen olemassaolon tapahtumia ja toisia lakeja jotka on luotu Tuonpuoleista varten.

Nykyinen maailmankaikkeus ja kaikki siinä tapahtuva on seurausta Luojan asettamasta syyn ja seurauksen laista. Maailmankaikkeus sai alkunsa kun Allah, kaikkien asioiden alullepanija ja niiden olemassaolon perimmäinen syy, halusi tehdä sen olevaksi ja siten se luotiin. Ja kun Hän halusi antaa ihmiselle vapauden valita ja seurata omaa tietään elämässä, kertoi Hän tälle että tämän saman lain mukaisesti hänen teoillaan tulisi luonnollisesti olemaan myös seurauksia niin tässä elämässä kuin seuraavassa. Ja Hän varoitti meitä Koraanissa sanoen:

⁷⁷ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

⁷⁸ Kertoneet Ahmad, at-Tabarani ja al-Hakim – *sahiih*.

⁷⁹ Koska Luoja ei millään tapaa muistuta luomustaan, kerronnan merkitystä ei tietenkään tule ottaa fyysisessä mielessä. Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

⁸⁰ Kertonut al-Bukhari.

⁸¹ Kertonut Ahmad – *sahiih*.

⁸² Kertonut Ahmad – *sahiih*.

⁸³ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

”Mikä tahansa teitä kohtaakaan vastoinkäymisistä on se siksi mitä kätenne ovat ansainneet – ja Hän antaa paljon anteeksi.”⁸⁴ ”Ja varokaa koettelemusta joka ei kohtaa ainoastaan niitä joukostanne jotka ovat tehneet vääryyttä, ja tietäkää että Allah on ankara rangaistuksessa.”⁸⁵

Allahin Lähettiläs selitti:

”Kun Allah lähettää jollekin kansalle rangaistuksen, se kohtaa kaikkia jotka ovat heidän joukossaan, mutta sitten heidät herätetään henkiin (yksitellen) tekojensa mukaan.”⁸⁶

Maallisen olemassaolon aikana jokaisen kansan tai kansakunnan tilanne siis määräytyy sen enemmistön mukaan. Muslimikansakunta ei ole tämän suhteen poikkeus. Aina kun suurin osa muslimeista oli tietoisia Allahista, tottelevaisia Häntä kohtaan ja rehellisiä ja tuotteliaita, heijasti heidän yhteiskuntansa näitä arvoja ja sen seurauksena oikeudenmukaisuus ja kukoistus olivat voitolla. Niillä harvoilla jotka harhautuivat ja poikkesivat oikealta polulta ei ollut huomattavaa vaikutusta yhteisön hyvinvointiin. Mutta kun suurin osa ihmisistä unohti Allahin ja muuttui itsekkäiksi, vastuuttomiksi ja turmeltuneiksi, antoi Allah heidän yhteiskuntiansa rappeutua sen mukaisesti. Hurskas mutta heikko vähemmistö ei voinut estää lopputulosta eikä paeta sen yleisvaikutusta.

Tuonpuoleisessa hyvän ja pahan seuraukset tulevat kuitenkin ilmenemään jokaiselle ihmiselle yksilöllisesti, kuten äskeisessä *hadithissa* sanotaan. Jokainen henkilö tullaan tuomitsemaan ykityiskohtaisesti ja palkitsemaan oikeudenmukaisesti Allahin täydellisellä tiedolla hänen yleisestä asenteestaan ja ainutlaatuisesta tilanteestaan hänen maanpäällisen olemassaolonsa aikana.

Islam ei siis perustu loitsuihin tai toiveajatteluun. Hyötyä ja etuja saavutetaan suunnittelun ja peräänantamattoman ponnistelun kautta, kun taas välinpitämättömyys luo sijaa hajaannukselle ja rappeutumiselle. Tämä pätee jokaisen ihmisen kohdalla, niin uskovaisen kuin epäuskovaisen. Profeetta kertoi:

”Allah ei rankaise tavallisia ihmisiä johtajien teoista kunnes johtajat tekevät sellaista minkä ihmiset kykenevät oikaisemaan sen mutta he jättävät sen oikaisematta. Silloin Allah tulee sallimaan niin kansan kuin heidän johtajiensa tuhoutua.”⁸⁷ ”Kun ihmiset näkevät vääryyttä eivätkä oikaise sitä tai näkevät sortajan eivätkä estä häntä, Allah on valmis ottamaan heidät kaikki mukaan rangaistukseensa.”⁸⁸

Hän kuitenkin pyysi Herraltaan että hallitsijat, hallinnoijat ja muut vastuuasemissa olevat henkilöt saisivat oikeudenmukaisen palkan toimintansa mukaan: *”Oi Allah, jolle on annettu valtaa kansani ylitse ja hän aiheuttaa heille vaikeutta, tee hänelle vaikeutta; ja jolle on annettu valtaa kansani*

⁸⁴ Koraani, 42:30.

⁸⁵ Koraani, 8:25.

⁸⁶ Kertoneet Ahmad ja al-Bukhari.

⁸⁷ Kertonut at-Tabarani.

⁸⁸ Kertoneet Ahmad, Abu Dawud ja at-Tirmidhi – *sahiih*.

ylitse ja hän on heitä kohtaan huomaavainen, ole häntä kohtaan huomaavainen.”⁸⁹ Tämä pätee yleisesti kaikkina tulevina aikoina, ja Lähettilään pyyntörukous on aina vastattu.

Allah paljasti Profeetta Muhammadille että Hän on antanut ihmisille maan päällä vastuuaseman parantaa ja kehittää maata sekä edistää ihmiselämän laatua. Ensimmäiset muslimit, jotka olivat Lähettilään kouluttamia ja sivistämiä, olivat täysin tietoisia siitä että jokaiselle tapahtumalle on syynsä, ja niin ollen he hyödynsivät Allahin säättämiä luonnon lakeja menestyäkseen. He omistivat itsensä Allahin tielle ja käyttivät ainoastaan sallittuja keinoja rakentaakseen yhteiskuntaansa ja saavuttaakseen tavoitteensa. He suunnittelivat etukäteen, valmistautuivat hyvin, ennakoivat vaaroja, olivat varovaisia, käyttivät tilastoja ja strategioita ja hyödynsivät mieliään ja saatavilla olevia materiaalisia apuja parhaansa mukaan. Sitten he luottivat ja turvautuivat Allahiin unohtamatta koskaan että jokaisen asian lopputulos on Hänen käsissään ja saavutetaan vain Hänen luvallaan.

Profeetta Muhammad kantoi suurta huolta kaikkien ihmisten hyvinvoinnista, mutta hänen oli silti sanottava heille että Allaah johdattaa ainoastaan niitä jotka haluavat saada johdatuksen:

”Vertaus siitä minkä Allah on lähettänyt minulle johdatuksesta ja tiedosta on kuin sade joka putoaa maahan josta osa on hyvää ja imee veden ja tuottaa paljon laitumia ja ruohoa. Ja siinä (tällä maan alueella) on kuoppia joissa vesi pysyy ja joilla Allah hyödyttää ihmisiä – he juovat niistä ja kastelevat ja viljelevät. Sade putoaa kuitenkin myös toiselle (alueelle) jossa on ainoastaan hedelmättömiä laaksoja joissa vesi ei pysy ja jotka eivät tuota laitumia. Tämä on vertaus sellaisesta jolla on tietoa Allahin uskonnosta ja joka hyötyy siitä minkä Allah on minulle lähettänyt joten hän oppii ja opettaa; ja sellaisesta joka ei välitä siitä eikä hyväksy Allahin johdatusta jonka kanssa minut on lähetetty.”⁹⁰

Suoralla polulla pysyminen ei ole aina uskovaisellekaan helppoa. Ihmiset joutuvat tavallisesti ponnistelemaan kielteisten ajatusten ja mielteiden kanssa läpi maallisen elämänsä. Allahin Lähettiläs kuitenkin ohjeisti seuraajiaan kuinka toimia sellaisten asioiden suhteen:

”Tavoittele sitä mikä hyödyttää sinua, pyydä apua Allahilta äläkä luovuta. Jos jokin (koettelemus, vastoinkäyminen tms.) kohtaa sinua, älä sano ’Jos vain olisin tehnyt niin ja niin, (lopputulos) olisi ollut näin ja näin.’ Vaan sano ’Mitä Allaah on määrännyt ja Hän teki mitä tahtoi,’ sillä ’jos’ avaa tien Saatanalle.”⁹¹

”Allah, Ylistetty, on jättänyt kansaltani huomioimatta sen mikä juolahtaa henkilön mieleen niin kauan kun hän ei puhu siitä tai tee sen mukaan.”⁹²

”Osa yhteisöstäni tulee pysymään selkeinä totuudessa. Heitä eivät tule vahingoittamaan ne jotka hylkäävät heidät kunnes Allahin tuomio tulee.”⁹³

⁸⁹ Kertonut Ahmad – *sahiih*.

⁹⁰ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

⁹¹ Kertonut Muslim.

⁹² Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

⁹³ Kertonut Muslim.

”Muistakaa usein nautintojen tuhoajaa – kuolemaa. Kukaan ei muista sitä vaikeana aikana ilman että se tekee sen hänelle helpommaksi, eikä kukaan muista sitä hyvänä aikana ilman että se kaventaa sen hänelle.”⁹⁴

Ja Allahin Lähettiläs varoitti että vaikka ihmiset usein näkevät Tuonpuoleisen erittäin etäisenä ajallisesti tai paikkana tai mahdollisuutena, on se kuitenkin todellisuudessa yhtä lähettä kuin jokaisen oma lähtö nykyisestä olemassaolostaan, sillä se alkaa kuolemasta, ja lisäksi jokaisen lopullista kohtaloa määritellään juuri nyt sen mukaan mitä hän uskoo, aikoo ja tekee tämänhetkisessä elämässään.

”Paratiisi on lähempänä teitä kuin kengännauhanne, ja niin on myös Helvetin tuli.”⁹⁵ ”Allah, Ylistetty, on sanonut ’Kautta mahtini ja majesteettisuuteni, en tule yhdistämään palvelijalleni kahta turvaa tai kahta pelkoa. Jos hän tuntee olevansa turvassa Minulta tässä maailmassa, teen hänestä pelokkaan päivänä jona kokoan palvelijani, ja jos hän pelkää Minua tässä maailmassa, pidän hänet turvassa päivänä jona kokoan palvelijani.’”⁹⁶

”Kun joku kuolee, hänelle näytetään hänen kohtalonsa aamuin ja illoin. Jos hän on Paratiisin asukkaista, (hän tulee näkemään itsensä) Paratiisin asukkaiden joukossa, ja jos hän on Helvetin asukkaista, (hän tulee näkemään itsensä) Helvetin asukkaiden joukossa.”⁹⁷ ”Ihminen tulee olemaan (Tuonpuoleisessa) niiden kanssa joita hän rakastaa.”⁹⁸

Nämä viimeiset sanat, jotka olivat ilonaihe Profeetan seuralaisten keskuudessa, vakuuttavat Allahia, Hänen Lähettilästään ja hurskaita uskovaisia rakastaville että he tulevat nauttimaan heidän seurastaan Paratiisissa. Siinä on kuitenkin myös varoitus syntistä, pahaan tai huonoa seuraa suosiville siitä, että he tulevat olemaan heidän seuranaan Helvetin tulessa. Jokaisen tulee niin ollen valita huolellisesti ne, joita rakastaa.

Yksi islamin perusperiaatteista on yksilöllinen tilivelvollisuus sen tiedon ohella, että Allaah on kaikesta tietoinen. Niin hyvien kuin huonojen aikomusten ja käytöksen luonnollinen seuraus ei ole sen vähempää kuin täysi palkka tulevassa elämässä. Oikeudenmukaisuuden vaa’an palauttaminen luomuksen kehittyneemmässä vaiheessa päättää ihmisen olemassaolon tarinan ja sekin on vain yksi ilmentymä Luojan täydellisestä suunnitelmasta. Seuraavassa olemassaolossa tulee vallitsemaan toisenlaiset lait. Niiden joukosta on se, että rangaistus on tarkalleen synnin suuruinen, mutta palkkio tulee olemaan moninkertainen. Niiden joukosta on myös se, että toisin kuin tämän maailman tilapäinen luonto, on tuonpuoleisen elämä ikuista. Se on aitoa ja oikeaa olemassaoloa joka tulee todistamaan että nykyinen elämä on pohjimmiltaan merkityksetöntä – lukuun ottamatta sitä, että se on koettelu ja tarkastelu ajanjakso.

Tällaisten asioiden tiedostaminen vaikuttaa suuresti ihmisen menestykseen tämän maailman testien ja koettelemusten aikana. Se myös auttaa häntä pitämään terveen tasapainon pelon ja toivon välillä,

⁹⁴ Kertonut al-Baihaqi – *hasan*.

⁹⁵ Kertonut al-Bukhari.

⁹⁶ Kertonut al-Bazaar – *hasan*.

⁹⁷ Kertonut al-Bukhari.

⁹⁸ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

ja kumpikin näistä motivoi häntä jatkuvasti tavoittelemaan Herransa anteeksiantoa ja hyväksyntää. Juuri tämän takia Profeetta kuvaili meille joitain tulevan elämän todellisuuksia:

”Allaah, Ylistetty, sanoi: ’Olen valmistanut hurskaalle palvelijalleni (Tuonpuoleisessa) sellaista mitä yksikään silmä ei ole nähnyt, mitä yksikään korva ei ole kuullut, ja mitä ei koskaan ole juolahtanut ihmisen sydämeen.’”⁹⁹

*”Allah, Ylistetty, pidentää sortajan aikaa, mutta kun Hän ottaa hänet kiinni, Hän ei anna hänen paeta. **Ja sellainen on Herrasi kiinni otto kun Hän ottaa kaupunkeja niiden tehdessä vääryyttä. Totisesti Hänen kiinni ottonsa on tuskallinen ja ankara.**”¹⁰⁰ ”Allaah tulee tarttumaan maahan Ylösnousemuksen päivänä ja käärimään taivaat oikeaan käteensä. Sitten Hän tulee sanomaan ’Minä olen Yksinvaltiias. Missä ovat maan kuninkaat?’”¹⁰¹*

”Kukaan ei tule astumaan Paratiisiin ilman että hänelle tullaan näyttämään hänen paikkansa Helvetissä mikäli hän oli tehnyt pahaa – lisätäkseen hänen kiitollisuuttaan. Eikä kukaan tule astumaan Helvetiin tuleen ilman että hänelle tullaan näyttämään hänen paikkansa Paratiisissa mikäli hän oli tehnyt hyvää – lisätäkseen hänen katumustaan.”¹⁰²

Käytöstavoista ja luonteesta – Ensimmäiset muslimien saavuttamat voitot vapauttivat ihmiset heimojen sotapäälliköiden tyranniasta ja Rooman ja Persian miehityksen alaisesta sorrosta, ja tämän jälkeen islam levisi nopeasti idän suunnassa Kiinaan ja lännessä Espanjaan, sekä syvälle Afrikkaan. Tämä ilmiö ei johtunut uusista sotilaallisista hankkeista ja niiden jaksavaisten muslimien esimerkillisistä luonteista, jotka matkustivat näihin maihin kauppiaksi, työläisiksi ja opettajiksi. Näiden islamin ensivuosisatojen aikana Profeetan *sunnah* oli se selkeä käytösmalli josta jokaisen muslimin luonne muodostui. Usein pelkkä kanssakäyminen uskovien muslimien kanssa riitti herättämään paikallisen väestön kiinnostuksen sitä suurenmoista uskontoa kohtaan, joka oli aikaansaanut niin suuren oikeudenmukaisuuden ja moraalisuuden tason tavallisten ihmisten keskuuteen.

Allah antoi niille muslimeille menestystä seurauksena *sunnan* noudattamisesta niin heidän julkiessa kuin yksityisessäkin elämässään. Tämän he tekivät koska he tiesivät varmuudella että se on oikea ja todellinen keino saavuttaa Herransa hyväksyntä. Useissa tilanteissa Allahin Lähettiläs oli vahvistanut että *”Rakastetuin Hänen palvelijoistaan Allahille on se heistä, joka on paras luonteeltaan.”¹⁰³ ”Ei ole mitään mikä painaisi vaa’assa enemmän kuin hyvä luonne.”¹⁰⁴*

Ihmisen luonne, toisin kuin hänen fyysiset piirteensä, on asia jota voidaan muuttaa, ja tämä on yksi pääasiallisista syistä sille, miksi uskonto säädettiin. Allahin Lähettiläs antoi varoituksia, rohkaisua ja käytännöllisiä neuvoja tapojen, käytöksen ja luonteen parantamiseksi.

Yksi uskovaisen ihmisen luonteen positiivisista puolista on tyytyväisyys siihen mitä Allah on antanut ja määrännyt, Herransa siunausten arvostaminen sekä liiallisen kiinnostuksen välttäminen

⁹⁹ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹⁰⁰ Kertonut Muslim. Koraanin kohta on 11:102.

¹⁰¹ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹⁰² Kertonut al-Bukhari.

¹⁰³ Kertonut at-Tabarani – *sahih*.

¹⁰⁴ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

maallisia nautintoja ja mukavuuksia kohtaan. Niin ollen hän voi suunnata huomionsa sellaisiin asioihin joista on hänelle hyötyä ikuisessa, tulevassa elämässä. Profeetta sanoi:

”Rikkaus ei ole tavaroiden paljoudessa vaan sielun tyytyväisyydessä.”¹⁰⁵ ”Syö, juo, anna hyväntekeväisyyttä ja pukeudu ilman tuhlaavaisuutta ja ylpeyttä.”¹⁰⁶ ”Vähäinen ja riittävä on parempi kuin suuri määrä joka vangitsee huomion.”¹⁰⁷ ”Katso alapuolellasi olevaa eikä yläpuolellasi olevaa, sillä silloin on todennäköisempää ettet ylenkatso Allahin sinulle antamia siunauksia.”¹⁰⁸

”Gabriel tuli luokseni ja sanoi ’Oi Muhammad, elä niin kauan kuin haluat, sillä totisesti tulet kuolemaan. Ja rakasta ketä haluat, mutta tulet jättämään hänet. Ja tee mitä haluat, sillä tulet saamaan sen mukaisen korvauksen. Ja tiedä, että uskovaisen kunnia on hänen yörukouksessa seisomisensa, ja että voima on vapaudessa riippuvaisuudesta ihmisiä kohtaan.”¹⁰⁹

Eräs mies tuli Profeetan luokse ja sanoi ”Oi Allahin Lähettiläs, kerro minulle teko jonka tehtyäni Allah ja ihmiset tulevat rakastamaan minua.” Hän vastasi: *”Ole välinpitämätön tätä maailmaa (sen nautintoja) kohtaan ja Allah tulee rakastamaan sinua, ja ole välinpitämätön ihmisten käsissä olevaa kohtaan niin he tulevat rakastamaan sinua.”¹¹⁰*

Allahin rakkauden ja kunnioituksen määrä Hänen hyväluontoista ja hurskasta palvelijaansa kohtaan saattaa ilmetä odottamattomilla tavoilla, mutta se ei välttämättä näy hänen tämänhetkisen elämänsä tilasta lainkaan. Allahin Lähettiläs selitti: *”Kansani joukossa on niitä, joille Allah antaisi Paratiisin jos he pyytäisivät sitä Häneltä, mutta jos he pyytävät Allahilta jotain tästä maailmasta, Hän ei anna sitä heille huolenpidosta heitä kohtaan.”¹¹¹*

Uusien, hyvää luonnetta rakentavien ominaisuuksien saavuttaminen on mahdollista vaivannäön ja kurinalaisuuden avulla. Itse Profeetalla oli tapana pyytää Allahia ohjaamaan hänet kohti parhaita käytöstapoja ja moraalikäsitteitä sekä auttaa häntä toimimaan niiden mukaan. Hänellä oli tapanaan sanoa *”Oi Allah, ohjaa minut parhaisiin käytöstapoihin; kukaan ei voi johtaa niistä parhaisiin paitsi Sinä. Ja pidä minusta loitolla pahat tavat; kukaan ei voi pitää niitä minusta loitolla kuin Sinä.”¹¹²*

Allahin Lähettiläällä oli paljon tarjottavaa opastuksessa tämän asian suhteen. Hänen yleinen neuvonsa siitä kysyville oli *”Sano ’Uskon Allahiin’ ja sitten ole suoraselkäinen.”¹¹³* Tämä lyhyt vastaus osoittaa että usko tai sen julistaminen eivät yksinään ole riittäviä, ja että sanat on todistettava tekojen avulla. Muslimin on oltava suoraselkäinen kaikessa toiminnassaan, erityisesti Luojaansa kohtaan huolellisen tottelevaisuuden ja vilpittömän palvonnan kautta. Hänen on myös oltava rehellinen, eettinen ja huomioonottavainen kaikkia ihmisiä, olentoja ja luomuksia kohtaan.

¹⁰⁵ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹⁰⁶ Kertonut Ahmad – *sahih*.

¹⁰⁷ Kertonut Abu Ya’laa – *sahih*.

¹⁰⁸ Kertonut al-Bukhari.

¹⁰⁹ Kertonut al-Hakim – *hasan*.

¹¹⁰ Kertoneet Ibn Majah, at-Tabarani ja al-Hakim – *sahih*.

¹¹¹ Ts. suojellakseen heitä sellaiselta josta ei ole todellista hyötyä tai joka saattaisi olla vahingollista. Kertonut at-Tabarani – *hasan*.

¹¹² Kertonut Muslim.

¹¹³ Kertonut Muslim.

”Joka haluaa pelastua Tulelta ja astua Paratiisiin, hänen tulee kohdata kuolema uskoen Allahiin ja Viimeiseen päivään, ja hänen tulee tehdä ihmisille kuten haluaa itselleen tehtävän.”¹¹⁴ ”Kukaan teistä ei (todella) usko kunnes haluaa veljelleen sitä mitä haluaa itselleen.”¹¹⁵ ”Älä pidä mitään hyvää merkityksettömänä, edes veljesi kohtaamista hymyillen.”¹¹⁶ ”Allah on antelias ja rakastaa anteliaisuutta, ja Hän rakastaa korkeaa moraalialia ja vihaa alhaista moraalialia.”¹¹⁷ ”Tekopyhän merkkejä on kolme: kun hän puhuu, hän valehtelee; kun hän lupaa, hän rikkoo lupauksensa; ja kun häneen luotetaan, hän pettää luottamuksen.”¹¹⁸

Profeetan omien sanojen lisäksi on olemassa *haditheja* joissa hänet tunteneet ihmiset kuvailevat hänen luonnettaan. Esimerkiksi eräs häntä yhdeksän vuoden ajan palvellut poika sanoi ”Hän oli paras ihmisistä, anteliain ihmisistä ja rohkein ihmisistä. Hän ei ikinä sanonut mistään tekemästani ’Miksi teit niin?’ eikä koskaan maininnut virheitäni. Hän ei koskaan edes sanonut minulle ’uff’.”¹¹⁹ Hänen vaimonsa Aisha sanoi eräälle asiasta kysyneelle miehelle ”Hänen tapansa olivat Koraani,”¹²⁰ eli että hän eli sen opetusten mukaan. Aisha myös sanoi ”Allahin Lähettiläs ei koskaan lyönyt ketään kädellään, ei naista eikä palvelijaa, paitsi taistellessaan Allahin tiellä. Eikä hän ikinä kostanut kenellekään häntä vahingoittaneelle, mutta kun jotakin Allahin kieltoa rikottiin, hän kosti Allahin puolesta.”¹²¹ Ja Profeetta sanoi ”*Allah on paljastanut minulle että teidän tulee olla vaatimattomia niin ettei kukaan osoita ylpeyttä muiden ylitse eikä sorra toisia.*”¹²²

Huomaavaisuus muita kohtaan oli havaittavissa Allahin Lähettilään arkisessa käytöksessä. Kun hän johti ihmisiä rukouksessa hän oli nopea jottei aiheuttaisi heille vaikeutta, vaikka yksin ollessaan hän pidensi rukoustaan ja rukoili pitkiä aikoja erityisesti öisin. Kun hän kuuli jostakusta jotakin paheksuttavaa, ei hän maininnut tämän henkilön nimeä julkisesti vaan ainoastaan sanoi ”*Mikä vaivaa ihmisiä jotka tekevät niin ja niin?*”¹²³ Hän kantoi huolta seuraajistaan ja muslimien tulevaisuudesta sekä kehoitti heitä pysymään valppaina ja olemaan lankeamatta käytäntöihin jotka johtava yksilölliseen epäonnistumiseen tai yhteisön heikkenemiseen ja rappeutumiseen: ”*En pelkää puolestanne köyhyyttä, mutta pelkään puolestanne kilpailua maallisten asioiden saavuttamisessa. Enkä pelkää puolestanne erehtymistä, mutta pelkään puolestanne tarkoituksenmukaista aikomusta.*”¹²⁴ Huoli ihmisistä oli selvää tavasta jolla Profeetta suri niiden puolesta jotka eivät hyväksyneet hänen viestiään totuudesta ja oikeudenmukaisuudesta vaan valitsivat sen asemesta polun joka johtaa Helvetin tuleen ja ikuisen katumukseen.

Hyväluontoisen ihmisen on luonnehdittu olevan sellainen joka ei paheksu, ei ole pihi eikä himoitse muilla olevaa, ei ärsytä ihmisiä ja välttää loukkaamista ja pahanpuhumista. Tällainen ihminen on vaatimaton, kunnioitettava, rehellinen, kärsivällinen ja ystävällinen. Hän välittää muista muttei ole tungetteleva, hän pyrkii miellyttämään muita ja on miellyttävä, huomaavainen ja myötätuntoinen

¹¹⁴ Kertonut Muslim.

¹¹⁵ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹¹⁶ Kertoneet Ahmad ja Muslim.

¹¹⁷ Kertoneet al-Tabarani ja al-Hakim – *sahiih*.

¹¹⁸ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹¹⁹ Kertonut Muslim. ’Uff’ on tyytymättömyyttä ilmaiseva sanonta.

¹²⁰ Kertoneet Ahmad ja Muslim.

¹²¹ Kertonut Muslim.

¹²² Kertonut Muslim.

¹²³ Kertonut Abu Dawuud – *sahiih*.

¹²⁴ Kertoneet Ahmad ja al-Hakim – *sahiih*.

muttei kuitenkaan naiivi. Hän on sitoutunut, omistautunut ja valpas ja voi tarpeen tullen olla jämäkkä. Tällainen oli Allahin Lähettilään suhtautuminen, ja hänen tietoisuutensa tosielämän tilanteista sai hänet antamaan varoituksen *”Uskovaista ei purra samasta kolosta kahdesti.”*¹²⁵ Hän myös neuvoi sanoen *”Rakasta rakastamaasi kohtuudella, sillä kenties tulet joku päivä vihaamaan häntä. Ja vihaa vihaamaasi kohtuudella, sillä kenties joku päivä tulet rakastamaan häntä.”*¹²⁶ Lisäksi hän opasti muslimeita kohti oikeaa suuntaa sanomalla *”Joka rakastaa Allahin takia ja vihaa Allahin takia, ja antaa Allahin takia ja pidättäytyy antamasta Allahin takia, on täydentänyt uskon.”*¹²⁷

Allahin Profeetta kertoi ihmisille kuinka tunnistaa itsessään hurskauden ja vääryyden merkit sanoen: *”Hurskautta on hyvä moraaliksi, ja vääryyttä on se mikä aiheuttaa sinussa levottomuutta ja mitä et haluaisi ihmisten tietävän.”*¹²⁸

Profeetta opetti oman esimerkinsä kautta, mutta hänen ohjeensa ja neuvonsa antavat asioille lisäpainoa.

*”Älkää tehkö vahinkoa (kenellekään) älkääkä vahingoittako (kostoksi tai hyvityksen saamiseksi).”*¹²⁹ *”Joka näkee vääryyttä muuttakoon sen kädellään, ja jos hän ei kykene niin sitten kielellään, ja jos hän ei kykene niin sitten sydämellään, ja tämä on heikointa uskoa.”*¹³⁰

*”Uskovainen, joka on tekemisissä ihmisten kanssa ja on kärsivällinen heidän solvaustensa kanssa, on parempi kuin uskovainen, joka ei ole tekemisissä ihmisten kanssa eikä kestä heidän solvauksiaan.”*¹³¹

*”Enkö kertoisi teille parhaasta todistajasta? Hän on sellainen joka antaa todisteet ennen kuin niitä pyydetään häneltä.”*¹³² *”Helpottakaa asioita älkääkä tehkö niistä vaikeita, antakaa hyviä uutisia älkääkä ajako (ihmisiä) pois.”*¹³³

*”Allah armahtakoon henkilöä joka on joustava myydessään, joustava ostaessaan ja joustava pyytäessään maksuja.”*¹³⁴ *”Armeliaille tulee antamaan armoa Kaikkein Armeiliain. Armahtakaa maan päällä olevia niin tulette saamaan armoa Häneltä joka on taivaassa.”*¹³⁵

*”Älkää kadehtiko toisianne, älkää pettäkö toisianne, älkää vihatko toisianne, älkää kääntäkö toisillenne selkiänne älkääkä sekaantuko toistenne tekemisiin, vaan olkaa, oi Allahin palvelijat veljiä.”*¹³⁶

¹²⁵ Kertonut al-Bukhari.

¹²⁶ Kertonut at-Tirmidhi – *sahiih*.

¹²⁷ Kertonut Abu Dawud – *hasan*.

¹²⁸ Kertonut Muslim.

¹²⁹ Kertoneet Ibn Majah ja ad-Daraqutni – *hasan*.

¹³⁰ Kertonut Muslim. Täten sellaisen ihmisen sydämessä ei ole uskoa, joka ei paheksu vääryyttä eikä pidä sitä tuomittavana.

¹³¹ Kertoneet Ahmad ja at-Tirmidhi – *sahiih*.

¹³² Kertonut Muslim.

¹³³ Kertonut al-Bukhari.

¹³⁴ Kertonut al-Bukhari.

¹³⁵ Kertoneet Ahmad, Abu Dawud ja at-Tirmidhi – *sahiih*.

¹³⁶ Kertonut Muslim.

”Ihmisen islamin hyvydestä on sen rauhaan jättäminen, mikä ei koske häntä.”¹³⁷ ”Sellainen on hyvässä tilanteessa, joka on kiinnostunut omista virheistään eikä muiden virheistä.”¹³⁸

”Allahiin ja Viimeiseen päivään uskovan tulisi puhua hyvää tai pysyä hiljaa.”¹³⁹ ”Ihmiselle on riittävästi valhetta siinä että hän puhuu kaikesta mitä kuulee.”¹⁴⁰ ”Älkää puhuko muslimeista pahaa älkääkä etsikö heidän virheitään. Joka etsii muslimiveljensä virheitä, Allah tulee etsimään hänen virheitään, ja kun Allah etsii hänen virheitään, Hän tulee paljastamaan hänet vaikka hän olisi sisällä kodissaan.”¹⁴¹

”Jos joku loukkaa sinua ja kuvailee sinua puutteella jota sinussa ei ole, älä kuvaile häntä puutteella jota hänessä ei ole. Ansaikoon hän synnin ja sinä saat palkkion, äläkä kiroa ketään.”¹⁴²

Allahin Lähettiläs puhui suvaitsevaisuuden, anteeksi antamisen ja koston välttämisen puolesta. Hän sanoi *”Totisesti Allah on lempeä ja rakastaa lempeyttä. Hän antaa lempeydestä sellaista mitä Hän ei anna kovuudesta.”¹⁴³ ”Yhteenkään talouteen ei anneta joustavuutta ilman että se hyödyttää heitä.”¹⁴⁴ ”Allah ei lisää anteeksiantavaista palvelijaansa muuta kuin kunniassa.”¹⁴⁵ Hän antoi anteeksi niille jotka käyttäytyivät hänen kanssaan loukkaavasti henkilökohtaisella tasolla, mutta mikäli vääryys liittyi tottelemattomuuteen Allahia kohtaan tai epäoikeudenmukaisuuteen muita ihmisiä kohtaan, osoitti hän paheksuntansa ja suuttumuksensa eikä epäröinyt ryhtyä vaadittaviin toimiin. Tämä näky ankarissa, katumattomille väärintekijöille annetuissa varoituksissa:*

”Joka rankaisee ihmisiä kaikkein häikäilemättömmimmän tässä maailmassa tulee saamaan Allahilta kaikkein häikäilemättömmän rangaistuksen Ylösnousemuksen päivänä.”¹⁴⁶ ”Henkilö, jota rankaistaan Ylösnousemuksen päivänä kaikkein ankarimmin, on epäoikeudenmukainen johtaja.”¹⁴⁷

”Pelätkää vääryyden kohteena olevan henkilön pyyntörukousta, jopa epäuskovaisen, sillä ei ole mitään mikä peittäisi sen (Allahilta).”¹⁴⁸ ”Jokaista petturia kohden tulee olemaan kyltti josta hänet tunnetaan Ylösnousemuksen päivänä.”¹⁴⁹

”Ihmisten aiemmista ilmestyksistä tuntemien asioiden joukosta ovat sanat ’Jos et tunne häpeää, tee kuten tahdot.’”¹⁵⁰ ”Pahin ihmisistä on sellainen josta muut pysyvät loitolla pelosta hänen pahuuttaan kohtaan.”¹⁵¹

Allahin Lähettilään seuraavassa elämässä olevista rangaistuksista antamia varoituksia tasapainottavat lukemattomat viittaukset siitä kuinka välttää niitä ja saavuttaa Paratiisi oikeanlaisen

¹³⁷ Kertonut at-Tirmidhi – *hasan-sahiih*.

¹³⁸ Kertonut al-Bazzar – *hasan*.

¹³⁹ Kertonut al-Bukhari.

¹⁴⁰ Kertonut Muslim.

¹⁴¹ Kertoneet Ahmad ja Abu Dawuud – *sahiih*.

¹⁴² Kertonut Ibn Hibban – *sahiih*.

¹⁴³ Kertoneet Muslim ja Abu Dawud.

¹⁴⁴ Kertonut at-Tabarani – *sahiih*.

¹⁴⁵ Kertonut Muslim.

¹⁴⁶ Kertonut Ahmad – *sahiih*.

¹⁴⁷ Kertonut at-Tabarani – *hasan*.

¹⁴⁸ Kertonut Ahmad – *sahiih*.

¹⁴⁹ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹⁵⁰ Kertonut al-Bukhari.

¹⁵¹ Kertonut al-Bukhari.

palvonnan ja hurskaiden tekojen kautta. Tutkiskelun ja pohtimisen seurauksena selviää että Profeetan johdatus on kaikenkattava, tasapainoinen ja täydellinen. Hän käytti monia erilaisia lähestymistapoja eri asioita käsitellessään sillä ihmisten tilanteet ja persoonallisuudet ovat vaihtelevia. Hän totesi ”*Totisesti uskonto on helppoa, eikä kukaan tee uskonnosta vaikeaa ilman että se kuluttaa hänet loppuun. Joten tee sitä mikä on oikein, pyri täydellisyyteen, ota vastaan ilouutiset (palkkiosta) ja tavoittele apua rukouksen kautta aamuisin ja iltapäivisin ja osan yöstä.*”¹⁵²

Tekojen ja palvonnan suhteen – Allah sanoi Koraanissa että Hänen palvomisensa on ihmisen olemassaolon tarkoitus,¹⁵³ ja Hän sanoi antaneensa ihmisille elämän maan päällä koetellakseen heitä siinä kuka on paras teoiltaan,¹⁵⁴ tarkoittaen niitä tekoja joita tehdään aikomuksena palvoa Häntä. Jokaisesta teosta joka tehdään tai jätetään tekemättä Allahin hyväksyntää tavoitellen tulee automaattisesti palvonnanteko. Profeetta kuitenkin vahvisti että Allah ei hyödy luotujensa palvonnasta mitenkään eikä heidän torjuntansa vahingoita Häntä vähääkään. Todellisuudessa Hänen palvelijansa ovat niitä jotka hyötyvät palvonnastaan ja tottelevaisuudestaan niin tässä elämässä kuin seuraavassakin, ja tämäkin on yksi Luojan rajattoman armon ilmentymistä. Jokainen Hänen vuokseen tehty ponnistus tuottaa hyödyllisen lopputuloksen. Seuraavassa on muutamia esimerkkejä Profeetan antamista, palvontaan liittyvistä syy-seuraussuhteista:

*”Ketkään eivät istu muistelemassa Allahia ilman että enkelit ympäröivät heidät, armo peittää heidät, levollisuus laskeutuu heidän ylleen ja Allah mainitsee heidät niille jotka ovat Hänen lähellään.”*¹⁵⁵

*”Resitoikaa Koraania, sillä se tulee olemaan Ylösousemuksen päivänä puolestapuhuja niille, jotka resitoivat sitä.”*¹⁵⁶ *”Joka on taitava Koraanin resitoinnissa tulee olemaan jalojen viestinviejäenkeleiden seurassa, ja joka resitoi Koraania epäröiden ja se on hänelle vaikeaa, tulee saamaan kaksinkertaisen palkkion.”*¹⁵⁷

*”Viisi (pakollista) rukousta, perjantai(rukous) seuraavaan perjantaihin asti, ja Ramadan(-paasto) seuraavaan Ramadaniin asti pyyhkivät pois niiden välillä tapahtuneet (synnit) kun suuria syntejä vältetään.”*¹⁵⁸ *”Antakaa omaisuudestanne almuveroa, sillä se puhdistaa teidät.”*¹⁵⁹ *”Paastoavalla henkilöllä on paastonsa rikkoessaan pyyntörukous jota ei evätä.”*¹⁶⁰ *”Yhdestä ’umrasta seuraavaan on hyvitys (synneistä), ja synnittömän pyhiinvaelluksen palkkio ei ole sen vähempi kuin Paratiisi.”*¹⁶¹

*”Paras rukous pakollisten jälkeen on rukous öisin.”*¹⁶² *”Herramme, siunattu ja ylistetty olkoon Hän, laskeutuu alimpaan taivaaseen kun yön viimeinen kolmannes on jäljellä ja sanoo ’Kuka*

¹⁵² Kertonut al-Bukhari.

¹⁵³ Ks. jae 51:56.

¹⁵⁴ Ks. jakeet 18:7 ja 67:2.

¹⁵⁵ Kertonut Muslim.

¹⁵⁶ Kertoneet Ahmad ja Muslim.

¹⁵⁷ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹⁵⁸ Kertonut Muslim. Suuria syntejä pyyhkii pois ainoastaan vilpitön katumus.

¹⁵⁹ Kertonut Ahmad – *hasan*.

¹⁶⁰ Kertonut Ibn Majah.

¹⁶¹ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹⁶² Kertonut Muslim.

pyytää minulta jotta vastaan hänelle? Kuka pyytää minulta jotta annan hänelle? Kuka tavoittelee anteeksiantoani jotta annan hänelle anteeksi?’’¹⁶³

Jokainen ylläoleva kerronta havainnollistaa sitä että tietoisien tottelevaisuuden innoittamat palvonnanteot ovat hyödyllisten tulosten syitä. Profeetta Muhammad mainitsi tämän syyn ja seurauksen välillä vallitsevan suhteen rohkaistakseen uskovaisia hyödyntämään aikansa, kykynsä sekä käytettävissään olevat keinot ja tilaisuudet niin hyvin kuin mahdollista saavuttaakseen tavoittelemisen arvoisia ja hyödyllisiä asioita.

Toisista *haditheista* selviää että parhaita ja Allahin eniten rakastamia tekoja ovat Hänen määräämänsä uskonnolliset velvollisuudet, joten uskovaisen on aina asetettava ne etusijalle. Näiden pakollisten velvollisuuksien täyttämistä saa suurimmat palkkiot, eikä mitään niistä voi koskaan korvata minkäänlaisella vapaaehtoisella palvonnanteolla. Kun muslimi täyttää uskonnolliset velvollisuutensa ja noudattaa huolellisesti niihin liittyviä vaatimuksia ja ehtoja, on hän pelastanut itsensä välinpitämättömyyden synniltä ja ansainnut Allahin hänelle lupaaman runsaan palkkion.

Kun pakolliset palvonnanteot on tehty, voidaan saavuttaa myös lisähyötyjä ja päästä vielä lähemmäksi Allahia. Profeetta kertoi että Allah, Mahtava ja Majesteettinen, sanoi: *”Palvelijani ei lähesty Minua millään mikä olisi Minulle rakkaampaa kuin Minun hänelle määräämäni (velvollisuudet). Ja palvelijani lähestyy Minua entisestään tekemällä vapaaehtoisia tekoja kunnes rakastan häntä, ja kun rakastan häntä, olen hänen kuulonsa jolla hän kuulee, hänen näkönsä jolla hän näkee, hänen kätensä jolla hän iskee ja hänen jalkansa jolla hän kävelee. Jos hän pyytää Minulta, annan sen hänelle, ja jos hän etsii Minusta turvaa, myönnän sen hänelle.”¹⁶⁴*

Palvonta ei kuitenkaan rajoitu pelkkiin rituaalisiin tekoihin kuten rukoukseen, paastamiseen ja pyhiinvaellukseen. Palvontaa ovat kaikki sellaiset sanat, teot, asenteet ja aikomukset jotka miellyttävät Allahia. Sitä on myös Allahin määräämän suorasekäisen käytösmallin mukainen toiminta eli rehellisyys, epäoikeudenmukaisuuden vastustaminen, ihmisten kunnioittaminen ja hyvä kohtelu heitä kohtaan, tiedon opettaminen, neuvominen, vahingon estäminen ja hyödyn edistäminen – kaikista näistä tulee palvonnanteo kunhan uskova tekee ne Luojansa hyväksyntää tavoitellen. Monet Profeetan *hadithit* ilmentävät sitä että palvonta on käsitteenä laaja-alainen ja kaikenkattava. Hän esimerkiksi sanoi:

”Joka ponnistelee auttaakseen leskiä ja tarpeessa olevia on kuin Allahin tiellä taisteleva tai henkilö joka rukoilee yöt ja paastaa päivät.”¹⁶⁵

”Jokainen hyvä teko on hyväntekeväisyyttä, ja hyvään kehottava on kuin sitä tekevä.”¹⁶⁶

”Yksikään muslimi ei istuta taimea tai siementä josta joku ihminen, eläin tai lintu syö ilman että se lasketaan hänelle hyväntekeväisyydeksi.”¹⁶⁷ ”Eräitä parhaista teoista ovat uskovaisen iloiseksi

¹⁶³ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim. Allahin laskeutuminen ei tarkoita samanlaista fyysistä toimintaa kuin Hänen luotujensa, vaan se viittaa ylimääräiseen valppauteen.

¹⁶⁴ Kertonut al-Bukhari. Allah ei ”tule” osaksi luomustaan fyysisessä mielessä, vaan palvelijan käsityksiä ja tekoja ohjaa se, mitä Allah on säätänyt.

¹⁶⁵ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹⁶⁶ Kertonut al-Bayhaqi – *sahiih*.

¹⁶⁷ Ts. hän tulee ansaitsemaan palkkion hyväntekeväisyyden antamisesta joka kerta kun jokin luotu olento syö siitä. Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

*tekeminen, hänen velkansa maksaminen, hänen tarpeensa täyttäminen ja hänen ongelmansa helpottaminen.*¹⁶⁸

Näin ollen voidaan ymmärtää että läheisyys Allahia kohtaan saavutetaan etupäässä Häntä miellyttävän toiminnan ja käytöksen kautta. Menetelmät, joita tämän saavuttamiseksi tulee käyttää, on hahmoteltu Koraanissa ja niitä on määritelty yksityiskohtaisemmin *sunnan* puitteissa. Profeetta kuitenkin huomautti että pelkät hurskaat teot eivät yksinään ole riittäviä. Niiden seurana on oltava oikeanlainen aikomus, eli ne on tehtävä tavoitellen yksinomaan Allahin hyväksyntää eikä kenenkään muun, eikä minkään muun syyn takia. Tällä tavoin teoista tulee palvonnantekoja ja ne eroavat sellaisista teoista jotka tehdään tavan, tottumuksen tai tekopyhyiden vuoksi. Profeetta varoitti meitä sanomalla: *”Teot ovat aikomusten mukaan, ja jokainen tulee saamaan sen mitä aikoi.*¹⁶⁹ Niin ollen mikäli teko tehtiin Luojan hyväksyntää tavoitellen, tulee tekijä saamaan hyväksynnän ja teon palkkion, ja mikäli teko tehtiin jotakin maallista tarkoitusta kuten ylistystä ja tunnustusta varten, tulee tekijä saamaan tässä elämässä sen mitä hän tavoitteli, mutta ilman Allahin hyväksyntää ja palkkiota, sillä Allahin oikeudenmukaisuus on tarkkaa ja täydellistä.

Tämä *sunnan* alue kattaa kaiken uskovaisen elämään liittyvän. Koraanissa Allah ohjeisti Lähettilästään sanoen: **”Ja sano: ”Tehkää tekoja, sillä Allah tulee näkemään teidän tekonne ja (niin myös) Hänen Lähettiläänsä ja uskovaiset. Ja tulette palaamaan Hänen luokseen joka tietää kätketyn ja todistetun, ja Hän tulee kertomaan teille siitä mitä teitte.”**¹⁷⁰

Profeetta neuvoi seuraajiaan hyödyntämään huolellisesti kaikki kykynsä ja ylimääräisen aikansa lisätäkseen heidän myönteisiä ja rakentavia ponnisteluitaan, ja hän sanoi: *”On kaksi siunausta jotka monilta ihmisiltä puuttuvat: terveys ja vapaa-aika.*¹⁷¹ Hän myös sanoi heille: *”Pelätkää Allahia missä ikinä olettekaan, ja seuratkaa pahaa tekoa hyvällä teolla sillä se pyyhkii sen pois. Ja kohdelkaa ihmisiä hyvin.*¹⁷² *”Paras ihmisistä on sellainen jonka elämä on pitkä ja teot hyviä, ja pahin ihmisistä on sellainen jonka elämä on pitkä ja teot pahoja.”*¹⁷³

Profeetan velvollisuus oli välittää ihmisille tieto siitä, millaiset teot miellyttävät Allahia, ja että heidän on tehtävä töitä todistaakseen uskonsa. Tämän hän teki mitä täydellisimmällä tavalla. Uskoa tunnustavien tehtäväksi jää sen vahvistaminen, sillä Allah sanoi selkeästi että vastuu on molemminpuolinen: **”Hänen (Lähettilään) päälleen on vain se mihin hänet on velvoitettu, ja teidän päällemme on se mihin teidät on velvoitettu.”**¹⁷⁴

Jotta jotain voitaisi suorittaa kaikkein tehokkaimmalla ja tuotteliaimmalla tavalla, on siitä hankittava tietoa. Muslimin tulee erityisesti tuntea oikeat tavat Allahin hyväksynnän ja palkkion varmistamiseksi, kuten Hänen Lähettiläänsä vahvisti ja alleviivasi:

¹⁶⁸ Kertonut al-Bayhaqi – *sahiih*.

¹⁶⁹ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹⁷⁰ Koraani, 9:105.

¹⁷¹ Kertoneet al-Bukhari ja at-Tirmidhi.

¹⁷² Kertoneet Ahmad, Abu Dawud ja at-Tirmidhi – *hasan*.

¹⁷³ Kertoneet Ahmad ja at-Tirmidhi – *sahiih*.

¹⁷⁴ Koraani, 24:54.

”Tiedon etsiminen on pakollista jokaiselle muslimille.”¹⁷⁵ ”Joka seuraa jotakin polkua tietoa etsien, Allah tulee helpottamaan hänelle polun Paratiisiin.”¹⁷⁶

”Joka seuraa jotakin polkua tietoa tavoitellen, Allah tulee helpottamaan hänelle tien Paratiisiin. Enkelit laskevat siipensä tiedon etsijälle tyytyväisyydestä siihen mitä hän tekee. Taivaiden ja maan asukkaat, jopa kalat merten syvyyksissä, pyytävät hänelle anteeksiantoa. Oppineen henkilön yliveraisuus tavanomaiseen palvojaan nähden on kuin kuun yliveraisuus planeettoihin nähden. Oppineet ovat profeettojen perijöitä; profeetat eivät jätä dinaareja eikä dirhameita vaan ainoastaan tietoa, ja sitä saavuttava on saavuttanut runsaan osuuden.”¹⁷⁷

”Allah kirkastakoon sen henkilön kasvot, joka kuulee minulta jotain ja välittää sen eteen päin siten kuin hän sen kuuli. Kenties joku joka kuulee sen ymmärtää sanat paremmin kuin niiden välittäjä.”¹⁷⁸ ”Joka kutsuu oikeaan johdatukseen tulee saamaan vastaavanlaisen palkkion kuin kaikkien häntä seuranneiden palkkiot ilman että se vähentää heidän palkkioistaan mitään.”¹⁷⁹

Profeetta rohkaisi aina tiedon tavoittelemiseen ja opettamiseen. Tähän kuului myös historian tuntemus, ilmiöitä ja tapahtumia hallitsevien luonnonlakien ymmärtäminen, maan kehittäminen ihmisten hyväksi, tarve konsultoida aihepiiriin erikoistuneita henkilöitä jokaisella alalla, julkisen ja yksityisen käytöksen säätely, kurinalaiset ja diplomaattiset vuoropuhelutekniikat, tietoisuus todellisuudesta, vallitsevien tilanteiden huomioon ottaminen, läkisäädösten takana olevien tavoitteiden ymmärtäminen sekä tarvittavien ehtojen täyttämien jotta teot olisivat hyväksytyjä.

Koraanin ja *sunnan* mukaan on olemassa kaksi vaatimusta joiden on täytyttävä jotta Allah hyväksyisi jonkin teon: 1) oikeellisuus, eli että kyseessä on jokin sallittu teko ja että se tehdään Allahin ja Hänen Lähettiläänsä määräämän tavan mukaisesti, ja 2) vilpittömyys, eli että teko tehdään vain ja ainoastaan Allahin hyväksyntää tavoitellen. Tämän takia Profeetta varoitti sanoen *”Kenties paastoava ei saa paastostaan muuta kuin nälän, ja kenties yörukouksessa seisova ei saa rukouksistaan muuta kuin valvomista.”¹⁸⁰ Ja ”Joka keksii tähän uskontoomme jotain joka ei ole osa sitä, se tullaan hylkäämään.”¹⁸¹*

Yksi kaikkein merkittävimmistä ja oleellisimmista tekoja ja palvontaa koskevista tiedonjyvistä, joita Profeetta jätti, on tämä seuraava:

”Kaikkein rakastetuimmat teot Allahille ovat kaikkein säännöllisimminkin tehdyt teot, vaikka niitä olisi vähän.”¹⁸² ”Ota tekoja tehtäväksesi sen verran kuin kykenet, sillä Allah ei menetä kiinnostustaan kunnes sinä menetät sen. Ja totisesti kaikkein rakastetuimmat teot Allahille ovat ne jotka jatkuvat, vaikka niitä olisi vähän.”¹⁸³

¹⁷⁵ Kertoneet al-Bayhaqi ja at-Tabarani – *sahiih*.

¹⁷⁶ Kertonut Muslim.

¹⁷⁷ Kertonut Ahmad – *sahiih*. Dinaari ja dirhami olivat siihen aikaan käytettyjä rahayksiköitä.

¹⁷⁸ Kertoneet Ahmad ja at-Tirmidhi – *sahiih*.

¹⁷⁹ Kertoneet Ahmad ja Muslim.

¹⁸⁰ Kertonut Ibn Majah – *sahiih*.

¹⁸¹ Ts. Allah ei tule hyväksymään sitä. Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹⁸² Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

¹⁸³ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

”Totisesti Allah on määrännyt tunnollisuuteen kaikissa asioissa.”¹⁸⁴ ”Allah pitää siitä että kun joku teistä tekee jotain, hän tekee sen hyvin.”¹⁸⁵ ”Allah pitää siitä että kun joku teistä tekee jotain, hän tekee sen tarkasti.”¹⁸⁶

”Allah, Ylistetty, on sanonut ’Minä olen kaikkein riippumattomin, vailla tarvetta kumppanille. Joten joka tekee jonkin teon Minun vuokseni ja (samanaikaisesti) jonkun toisen vuoksi, hylkään hänet ja hänen kumppanuutensa.’”¹⁸⁷

*”Ei ole tottelevaisuutta luotua kohtaan siinä missä on tottelemattomuutta Luojaa kohtaan.”¹⁸⁸
”Joka tavoittelee Allahin hyväksyntää suuttuaen ihmiset, Allah tulee vapauttamaan hänet riippuvaisuudesta ihmisiä kohtaan, ja joka tavoittelee ihmisten hyväksyntää suuttuaen Allahin, Allah tulee jättämään hänet heidän armoilleen.”¹⁸⁹*

”Kun palvelija sairastuu tai matkustaa, Allah, Ylistetty, kirjaa hänelle saman kuin mitä hän ansaitsi ollessaan terve tai kotonaan.”¹⁹⁰

”Joka pyytää Allahilta marttyyriyttä vilpittömästi, tulee saavuttamaan marttyyrien aseman vaikka kuolisi omassa vuoteessaan.”¹⁹¹

”Kun ihminen kuolee, hänen tekonsa lakkaavat kolmea lukuun ottamatta: jatkuva hyväntekeväisyys, hyödyllinen tieto (jonka hän jätti) ja hurskas lapsi joka rukoilee hänen puolestaan.”¹⁹²

Jotkut Profeetan seuralaisista kysyivät häneltä ennalta määrätystä kohtalosta: onko mitään hyötyä tehdä hyviä tekoja kun Allah on jo määrännyt kuka päätyy Helvettiin ja kuka Paratiisiin? Hän vastasi: *”Tehkää töitä, sillä jokaiselle helpotetaan tie sitä kohti, mitä varten hänet luotiin.”* Sitten hän resitoi heille: **”Joka antaa ja pelkää Allahia ja uskoo parhaaseen (palkkioon), tulemme helpottamaan hänelle tien helpotusta kohti. Mutta joka pidättäytyy ja pitää itseään itseriittoisena ja kieltää parhaan (palkkion), tulemme helpottamaan hänelle tien kohti vaikeutta.”¹⁹³**

Hän tarkoitti että Allah määrää jokaisen henkilön kohtalon jonkin syyn takia, ja tämä syy on kyseisen henkilön aikomukset ja teot läpi hänen maanpäällisen elämänsä. Jumalallinen tieto siitä, mitä jokainen yksilö tulee tekemään elämänsä aikana ei voi vaikuttaa hänen vapauteensa päättää ja toimia omasta puolestaan, sillä hän itse ei tiedä mitä hänen Herransa on määrännyt ja on siten itse täysin vastuussa omista valinnoistaan. Kun joku aikoo tehdä paha Luojansa johdatuksesta ja varoituksista huolimatta, Allah on tyytymätön ja jättää hänet oman onnensa nojaan kunnes hän katuu ja tavoittelee anteeksiantoa. Ja kun joku aikoo tehdä jotain sellaista joka on oikein ja hyvää, Allah auttaa häntä saavuttamaan sen ja ansaitsemaan siitä saatavan palkkion.

¹⁸⁴ Kertonut Muslim.

¹⁸⁵ Kertonut at-Tabarani – *hasan*.

¹⁸⁶ Kertonut al-Bayhaqi – *hasan*.

¹⁸⁷ Kertonut Muslim.

¹⁸⁸ Kertoneet Ahmad ja at-Tirmidhi – *sahiih*.

¹⁸⁹ Kertonut at-Tirmidhi – *sahiih*.

¹⁹⁰ Kertoneet Ahmad ja al-Bukhari.

¹⁹¹ Kertonut Muslim.

¹⁹² Kertonut Muslim.

¹⁹³ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim. Koraanin jakeet ovat 92:5-10.

Profeetta rohkaisi ihmisiä ajattelemaan ja etsimään tietoa. Hän osoitti kuinka jokaisen yksilön ainutlaatuisia ominaisuuksia tulisi korostaa ja että ne tulisi kanavoida oikeaan suuntaan, ja tähän tosiasiaan hän viittasi sanoessaan ”*Jokaiselle helpotetaan tie sitä kohti, mitä varten hänet luotiin.*” Hän ei puhunut ainoastaan Paratiisista ja Helvetistä, vaan myös yksilöllisistä piirteistä joita on kehitettävä ja hiottava ja jotka on ohjattava pois pahasta ja ihmiskunnan hyödyksi.

Hän myös vakiinnutti tiedon hankkimiseen, välittämiseen ja sen mukaan toimimiseen liittyvät periaatteet ja systemaattisen metodologian.¹⁹⁴ Kaikki hänen seuralaistensa joukossa ilmenneet taipumukset kohti liiallisuutta huomioitiin ja oikaistiin. Niin perustavanlaatuisille kuin toisarvoisille asioille annettiin niiden ansaitsema huomio, sillä kaikki ne ovat osa uskontoa, mutta perustavanlaatuiset asiat menivät aina etusijalle, sillä ne ovat kaikkien muide uudistusten perusta. Muslimit eivät koskaan saaneet olla niin keskittyneitä keinoihin ja menetelmiin että he unohtivat suuret ja ensiarvoiset tavoitteensa.

Kun *sunnaa* ymmärretään ja se laitetaan käytäntöön älykkäällä ja tasapainoisella tavalla, laittaa se kaikki asiat järjestykseen aina henkilökohtaisesta ja sosiaalisesta etiketistä hallinnon ja kansainvälisten suhteiden hoitamiseen. Se on avain kaikkeen hyvään ja tavoittelemisen arvoiseen, se on ylivertaisen sivilisaation perusta ja tie menestykseen niin nykyisessä kuin tulevassa elämässä.

Profeetan pyyntörukoukset – Muslimeita on aina rohkaistu opettelemaan ja toistamaan Allahin Lähettilään opettamia tai sanomia pyyntörukouksia, eikä ainoastaan siksi että hänen sanansa olivat lyhyitä, merkitykseltään laajoja ja kielellisesti kauniita, vaan koska hän oli tietenkin kaikkein tietävin ihminen sen suhteen, kuinka maailmankaikkeuden Luojaa tulisi puhutella. Tärkeä on myös tapa, jolla Profeetta toimi puhutellessaan ylhäistä Herraansa: hänen nöyryytensä ja vilpittömyytensä, hänen tunnustuksensa ihmisen vajavaisuudesta, hänen kiitollisuutensa siunauksista, hänen tietoisuutensa ja keskittymisensä, hänen välittömyytensä ja kohtelias peräänantamattomuutensa sekä hänen luottamuksensa Allahin viisauteen ja vastaukseen. Nämäkin ovat yksi tärkeä *sunnan* osa-alue.

Kun pyyntörukousta käytetään oikein, on se tehokas työkalu haluttujen asioiden saavuttamiseksi ja pelättyjen asioiden loitolla pitämiseksi. Tästäkin aiheesta Allahin Lähettiläs antoi tietoa ja ohjeita: ”*Mikään ei pidä kohtaloa loitolla paitsi pyyntörukous...*”¹⁹⁵ ”*Joka haluaa Allahin vastaavan hänelle vaikeuden ja koettelemuksen aikaan, tehkään paljon pyyntörukouksia helppoina aikoina.*”¹⁹⁶

”*Kolmeen pyyntörukoukseen vastataan: paastoavan henkilön pyyntörukoukseen, vääryyden kohteeksi joutuneen pyyntörukoukseen ja matkaaajan pyyntörukoukseen.*”¹⁹⁷ ”*Kolmeen*

¹⁹⁴ Tämä periaate on ilmeinen Koraanin paljastuksessa. Varhaisissa jakeissa käsiteltiin uskon ja motivaation vakiinnuttamista ennen lainsäädännön esittelemistä ja määräämistä. Jokainen järjevä henkilö tietenkin hyväksyy jonkin rajoituksen tai määräyksen ainoastaan mikäli hän luottaa siitä koituvaan hyötyyn tai lainsäätäjän viisauteen.

¹⁹⁵ Kertoneet at-Tirmidhi ja al-Hakim – *hasan*. Tämä tarkoittaa että jokin kohtalo, joka olisi voinut tapahtua ellei Allah olisi halunnut estää sitä, muuttuu Allahin tahdosta hänen hurskaan palvelijansa pyyntörukouksista johtuen (joista Allah oli etukäteen tietoinen).

¹⁹⁶ Kertonut at-Tirmidhi – *hasan*.

¹⁹⁷ Kertonut al-Bayhaqi – *sahih*.

pyyntörukoukseen vastataan varmasti: vääryyttä kokeneen pyyntörukoukseen, matkaaajan pyyntörukoukseen ja vanhemman lapsensa puolesta tekemään pyyntörukoukseen.”¹⁹⁸

*”Älkää tehkö pyyntörukouksia itseänne vastaan, älkää tehkö pyyntörukouksia lapsianne vastaan, älkää tehkö pyyntörukouksia palvelijoitanne vastaan, älkääkä tehkö pyyntörukouksia omaisuuttanne vastaan.”*¹⁹⁹ *”Älkää pyytäkö kuolemaa älkääkä toivoko sitä. Jonka on pakko, sanokoon ’Oi Allah, anna minun elää niin kauan kuin se on minulle parhaaksi, ja anna minun kuolla kun kuolema on minulle parhaaksi.’*”²⁰⁰

On kuitenkin selvää niin Profeetan sunnasta kuin islamin historian alkuajoilta että *sunnassa* ei kehoiteta yksinomaan pyyntörukouksen tekemiseen, vaan pyyntörukousta tarvitaan yhdessä vankkaan tietoon perustuvien riittävien ponnisteluiden kanssa. Sekä fyysiset ponnistukset että pyyntörukoukset ovat syitä ja keinoja halutun lopputuloksen saavuttamiseksi kaikessa toiminnassa, ja kumman tahansa hylkääminen heikentää lopputulosta määrittelevää voimaa. Synnin anteeksiantoa ei esimerkiksi voi saavuttaa kuin siten että hylkää kyseisen synnin, katuu sitä ja päättää olla palaamatta siihen koskaan sekä lisäksi pyytämällä Allahilta pitkään ja vilpittömästi Hänen anteeksiantoaan. Mikä tahansa asia, johon ryhdytään, vaatii riittävän määrän suunnittelua, valmistautumista ja kovaa työtä Allahille tehtyjen pyyntörukousten ohella. Tarkkanäköinen uskovainen myös etsii Allahista suojaa pahalta ja samalla tekee kaikkensa sitä välttääkseen, ja hän pyytää Allahilta Paratiisia ponnistellen samalla kovasti saavuttaakseen sen hurskaiden tekojen avulla.

Allahin Lähettiläs hyödynsi pyyntörukousta niin paljon kuin mahdollista oleellisena lisäelementtinä parhaansa tekemisen ohella synn ja seurauksen lain mukaisesti. Hänen tapansa oli ponnistella kovasti pyytäen samalla Allahilta tukea ja apua, sillä oikeelliset teot ja jatkuvat pyyntörukoukset ovat suurimpien menestyksen aiheuttajien joukosta. Hän siis pyysi ja teki töitä, anoi ja näki vaivaa, ja sitten hänelle vastattiin ja häntä autettiin.

Allah testaa ajoittain palvelijoidensa kärsivällisyyttä pitkittämällä vaikeita olosuhteita. Kun mitään ei enää ole tehtävissä tilanteen muuttamiseksi, tulee Allahin apua tavoitella runsaiden pyyntörukousten kautta. Pyyntörukousten tekemistä ei ikinä tule lopettaa ajatellen että vastauksessa kestää pitkään tai että sitä ei tule lainkaan, sillä Allah tulee totisesti vastaamaan. Allah on tyytyväinen pyyntörukousten tekemisen jatkamiseen: tämä osoittaa luottamusta Häneen, Hän palkitsee siitä, antaa henkistä helpotusta ja vastaa tavalla jonka Hän tietää olevan paras. Hänen Lähettiläänsä selitti:

*”Yksikään muslimi ei pyydä Allahilta pyyntörukouksella joka on vapaa synneistä ja sellaisesta joka rikkoo sukulaissuhteita ilman että Allah antaa hänelle yhden kolmesta asiasta: suoran vastauksen hänen pyyntörukoukseensa, sen palkkion keräytymisen hänelle Tuonpuoleisessa tai estämällä sen (pyyntörukouksen eteen nähdyn vaivan) suuruista pahaa asiaa kohtaamasta häntä.”*²⁰¹

¹⁹⁸ Kertonut Ibn Majah – *hasan*. Nämä on annettu esimerkkeinä, ei rajoituksena.

¹⁹⁹ Kertoneet Muslim ja Abu Dawud.

²⁰⁰ Kertonut an-Nasa’i – *sahih*.

²⁰¹ Kertonut Ahmad – *hasan*.

Hän myös sanoi: *”Lähinnä, mitä palvelija voi olla Herraansa, on hänen ollessaan polvistuneena (rukouksessa), joten tekkää (sillä hetkellä) runsaasti pyyntörukouksia.”*²⁰² Vaikka Allah on ylistetty ja korkealla luomuksensa yläpuolella, muslimi on lähinnä Häntä laskiessaan kasvonsa maahan vilpittömässä palvonnassa ja nöyrästi alistuen. Sillä hetkellä hänen pyyntörukoukseensa vastataan vielä tavallistakin todennäköisemmin.

Profeetallisten pyyntörukousten sanat ilmentävät tietenkin hartaan, omistautuneen miehen ja hänen Luojaansa välistä ihanteellista suhdetta. Ne ovat kuitenkin paljon enemmän kuin kaunopuheisia ilmaisuja ja liikuttavia tunteita. Ne paljastavat *sunnan* sisäisen ulottuvuuden josta jokainen ihminen saa elämäänsä johdatusta ja opastusta. Profeetan Herraltaan pyytämä on kaikki, millä on merkitystä ja arvoa ja mikä on pyytämisen arvoista niin nykyisessä elämässä kuin tulevassa. Lisäksi hän tiesi ne pienemmätkin pahuuden muodot, jota vastaan pyytää Herransa suojelusta.

Allahin Lähettiläs tiesi tarkalleen mitä pyytää ja kuinka pyytää sitä. Tämän *sunnan* osa-alueen tarkasteleminen paljastaa selkeänä ne asiat, joita jokaisen tulee pyrkiä välttämään niiden vahingollisuuden vuoksi, kuin myös ne jalot tavoitteet, joita tulee haluta ja tavoitella ja joiden eteen jokaisen uskovanaisen – ja itse asiassa jokaisen maan päällä olevan ihmisen – tulee tehdä töitä.

Allahin Lähettiläs tunnisti nämä tavoitteet ja teki ne tiettäväksi omissa pyyntörukouksissaan, jotka hänen seuralaisensa valppaina huomioivat, opettelivat ulkoa ja sitten opettivat muille osana sitä dynaamista sunnaa joka jatkoi maailman sivistämistä. Profeetalla oli tapanaan ensin ylistää ja sitten nöyrästi puhutella Herraansa:

*”Oi Allah, olen palvelijasi, miespuolisen ja naispuolisen palvelijasi poika. Hiuskiehkurani on Sinun kädessäsi. Päätöksesi minun suhteeni toteutuu minussa. Minusta määräämäsi on oikeudenmukaisuutta. Pyydän Sinua kautta jokaisen nimen, jolla olet kutsunut Itseäsi, jonka olet paljastanut Kirjassasi, jonka olet opettanut jollekin luoduistasi tai jonka olet pitänyt tiedossasi näkemättömästä, tekemään upeasta Koraanista sydämeni elävöittäjän, rintani valaisijan, suruni poistajan ja huolteni pyyhkijän.”*²⁰³

*”Oi Allah, anna minulle anteeksi, armahda minua, johdata minua, anna minulle hyvinvointia ja anna minulle elantoa.”*²⁰⁴ *”Oi Allah, tee eheäksi uskontoni, joka on asioideni suojelija, ja oikaise maailmani, jossa on elantoni, ja oikaise tuonpuoleiseni, johon on oleva paluuni. Ja tee elämästä minulle lisäys kaikessa hyvässä, ja tee kuolemasta minulle helpotus kaikesta pahasta.”*²⁰⁵

”Herrani, auta minua, äläkä auta muita minua vastaan. Anna minulle voitto äläkä anna muille voittoa minusta. Suunnittele hyväkseni äläkä suunnittele muille minua vastaan. Johdata minua ja tee johdatus minulle helpoksi, ja auta minua niitä vastaan jotka sortavat minua. Herrani, tee minusta sellainen joka muistaa Sinua jatkuvasti, joka on jatkuvasti kiitollinen Sinulle, joka jatkuvasti pelkää Sinua, joka jatkuvasti tottelee Sinua ja jatkuvasti rukoilee Sinua ja palaa luoksesi. Herrani, hyväksy katumukseni, poista rikkomukseni, vastaa pyyntööni, todenna todisteeni, johdata

²⁰² Kertonut Muslim.

²⁰³ Kertonut Ahmad – *sahiih*.

²⁰⁴ Kertoneet at-Tirmidhi, Abu Dawud ja Ibn Majah – *sahiih*.

²⁰⁵ Kertonut Muslim.

sydäntäni, ohjaa kieltäni ja pyyhi ylenkatsonta pois rinnastani. Oi Allah, innoita minua järkevään menettelyyn ja suojele minua sieluni pahuudelta.”²⁰⁶

”Oi Allah, peitä virheeni ja poista pelkoni. Oi Allah, suojele minua edestäni ja takaani, oikealtani ja vasemmaltani ja yläpuoleltani. Ja etsin suuruudestasi suojaa siltä että minut otetaan kiinni alapuoleltani.”²⁰⁷

”Oi Allah, anna sielulleni tietoisuutta (Sinusta) ja puhdista se, sillä Sinä olet paras puhdistamaan sen. Sinä olet sen suojelija ja vartija.”²⁰⁸ *”Oi Allah, etsin Sinusta suojaa laiskuudelta, petollisuudelta, veloilta ja synneiltä.*”²⁰⁹ *”Oi Allah, pyydän Sinulta johdatusta, hurskautta, siveyttä ja riippumattomuutta.*”²¹⁰

”Oi Allah, etsin Sinusta suojaa tekemäni pahuudelta ja tekemättä jättämäni pahuudelta.”²¹¹ *”Oi Allah, etsin Sinusta suojele koettelemusten ahdingolta, kurjuuden alimmalta tasolta, huonolta kohtalolta ja vihollisten ivalliselta ilolta.*”²¹² *”Oi Allah, älä anna koettelemustemme olla uskonnossamme äläkä tee tästä maailmasta suurinta huolenaiheuttamme tai tietomme mittaa.*”²¹³

”Oi Allah, etsin Sinusta suojaa tiedolta joka ei hyödytä, sydämeltä joka ei nöyryy, sielulta joka ei tyydyty ja pyyntörukoukselta johon ei vastata. Oi Allah, etsin Sinusta suojaa suosiosi päättymiseltä, muutokselta minulle antamassasi hyvinvoinnissa, odottamattomalta kostoltasi ja kaikelta mikä suututtaa Sinut. Oi Allah, sydäntem ohjaaja, ohjaa sydämemme tottelevaisuuteen Sinua kohtaan.”²¹⁴

”Oi Allah, anna meille (riittävä määrä) Sinua kohtaan olevaa pelkoa joka estää meitä olemasta tottelemattomia Sinua kohtaan, ja Sinua kohtaan olevaa tottelevaisuutta jonka avulla voimme saavuttaa Paratiisin, ja varmuus joka tekee tämän maailman vastoinkäymisistä meille merkityksettömiä. Oi Allah, anna meidän nauttia kuulostamme, näöstämme ja vahvuudestamme niin kauan kuin annat meidän elää, ja anna sen pysyä keskuudessamme. Anna kostomme olla niitä kohtaan jotka sortavat meitä ja tukevat vihollisiamme meitä vastaan. Älä anna koettelemustemme olla uskonnossamme äläkä anna tämän maailman olla suurin huolenaiheemme tai tietomme raja. Äläkä anna meistä valtaa niille, jotka eivät osoita meille armoa.”²¹⁵

”Oi Allah, etsin Sinusta suojaa pahoilta tavoilta, teoilta, haluilta ja sairauksilta.”²¹⁶

”Oi Allah, pyydän Sinusta suojaa ahdistukselta ja surulta, epäonnistumiselta ja laiskuudelta, pelkuruudelta ja saituudelta, velan kahleilta ja siltä että ihmiset nujertavat minut. Ja etsin Sinusta suojaa haudan rangaistukselta ja elämän ja kuoleman koettelemuksilta.”²¹⁷

²⁰⁶ Kertoneet Abu Dawud, at-Tirmidhi, an-Nasa'i ja Ibn Majah – sahiih.

²⁰⁷ Kertonut Abu Dawud – hasan.

²⁰⁸ Kertonut Muslim.

²⁰⁹ Kertonut Muslim.

²¹⁰ Kertoneet Muslim ja at-Tirmidhi.

²¹¹ Kertonut Muslim.

²¹² Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

²¹³ Kertoneet at-Tirmidhi ja al-Hakim – sahiih.

²¹⁴ Kertonut Muslim.

²¹⁵ Kertonut at-Tirmidhi – sahiih.

²¹⁶ Kertonut at-Tirmidhi – sahiih.

”Oi Allah, toivon armoasi, joten älä jätä minua oman onneni nojaan edes silmänräpäykseksi. Ja oikaise minulle kaikki asiani. Ei ole muuta jumalaa kuin Sinä.”²¹⁸ ”Oi Allah, tee minulle riittäväksi se, minkä olet sallinut, jotta voin välttää sitä, minkä olet kieltänyt. Ja tee minusta siunauksillasi riippumaton jotten tarvitse muita kuin Sinua.”²¹⁹

”Oi Allah, anna minulle anteeksi mitä olen tehnyt ja mitä olen viivästyttänyt, mitä olen peittänyt ja mitä olen paljastanut, tekemäni liiallisuudet ja se, mistä olet minua tietoisempi.”²²⁰ ”Oi Allah, anna minulle anteeksi kaikki syntini, pienet ja selkeät niistä, ensimmäinen ja viimeinen niistä, julkiset ja salaiset niistä.”²²¹

”Oi Allah, pyydän Sinulta kaikkea hyvää jonka tiedän ja jota en tiedä, ja pyydän Sinulta suojaa kaikelta pahalta jonka tiedän ja jota en tiedä. Oi Allah, pyydän Sinulta suosiotasi ja armoasi, sillä kukaan ei omaa niitä kuin Sinä.”²²² ”Oi Allah, pyydän Sinulta hyödyllistä tietoa, sallittua elantoa ja hyväksyttäviä tekoja.”²²³ ”Oi Allah, pyydän Sinua antamaan minulle hyvien tekojen tekemisen ja pahojen hylkäämisen, rakkautta köyhiä kohtaan sekä anteeksiantosi ja armoni. Ja jos aiot koetella ihmisiä, anna minun kuolla ilman että olen epäonnistunut koetuksessa.”²²⁴

”Etsin hyväksynnästäsi suojaa vihaltasi ja anteeksiannostasi suojaa rangaistukseltasi. Etsin Sinusta suojaa Sinulta. En voi ylistää Sinua riittävästi, Sinä olet kuten olet ylistänyt Itseäsi.”²²⁵

”Oi Allah, Sinä loit sieluni ja Sinä tulet sen ottamaan, Sinulle kuuluu sen kuolema ja sen elämä. Oi Allah, jos pidät sen elossa, suojele sitä, ja jos otat siltä elämän, anna sille anteeksi. Oi Allah, pyydän Sinulta vapautta kaikesta pahasta.”²²⁶ ”Oi Allah, tee parhaaksi päiväkseni päivä jona kohtaan Sinut, parhaaksi elämäni ajaksi sen viimeinen osa ja parhaaksi teoiksi viimeiset tekoni.”²²⁷

Tässä on vain muutamia niistä pyyntörukouksista jotka näyttävät vilauksen viimeisen Profeetan sydämestä ja ilmentävät hänen toiveitaan hänen seuraajiaan ja heidän tulevia sukupolviaan kohtaan. Kuten kaikki muutkin profeetat, hän oli ihminen, eikä suurenmoisista saavutuksistaan huolimatta koskaan väittänyt omaavansa jumalallista asemaa. Hän kutsui ihmisiä palvomaan yksinomaan Jumalaa ja vaati heitä viittaamaan itseensä sanoin ”Allahin palvelija ja lähettäjä.” Tottelevaisuuden, epäitsekkyuden, vaivannäön ja Allahiin luottamisen avulla hän ja hänen seuralaisensa rakensivat yhteiskunnan joka perustui vahvan uskon ja moraalisuuden periaatteisiin sekä materiaaliseen edistyksekkyyteen – ja toista vastaavaa ei ihmiskunnan historiassa ole nähty.

²¹⁷ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

²¹⁸ Kertonut Abu Dawud – *hasan*.

²¹⁹ Kertonut at-Tirmidhi – *hasan*.

²²⁰ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

²²¹ Kertonut Muslim.

²²² Kertonut at-Tabarani – *sahih*.

²²³ Kertonut Ibn Majah – *hasan*.

²²⁴ Kertonut al-Bazzar – *hasan*.

²²⁵ Kertonut Muslim.

²²⁶ Kertonut Muslim.

²²⁷ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

LOPPUSANAT

Allah, Ylistetty olkoon Hän, sanoi selkeästi Koraanissa että tämä maailma ja nykyinen maailmankaikkeus tulevat eräänä päivänä päättymään tehdäkseen tilaa uudelle luomukselle, jossa tasapaino ja oikeudenmukaisuus vallitsevat. Niiden viimeinen ajanjakso alkoi Muhammadin profetiuden myötä ja tulee päättymään Ylösnousemuksen päivään. Koraanin jälkeen ei tule mitään jumalallista kirjoitusta eikä Muhammadin jälkeen tule profeettaa. Muhammad sanoi kerran: ”*Minä ja Viimeinen tunti olemme kuin nämä kaksi,*” ja hän nosti ylös etu- ja keskisormensa.²²⁸

Profeetan *sunnah* jää islamilaisen lainsäädännön lähteenä toiseksi ainoastaan Koraanille, ja kummatkin niistä ovat korvaamattomia. Profeetta sanoi: ”*Minulle on totisesti annettu Koraani ja sen mukana sitä vastaava. Tulee kuitenkin olemaan aika jolloin sohvallaan makaava tulee sanomaan 'Seuratkaa ainoastaan Koraania; pitäkää sallittuna minkä huomaatte sen sallivan ja pitäkää kiellettyä minkä huomaatte sen kieltävän.'* Mutta totisesti minkä Lähettiläs kieltää on sama kuin minkä Allah on kieltänyt.”²²⁹ Koraanissa itsessään vahvistetaan: ”**Joka tottelee Lähettilästä, on totellut Allahia.**”²³⁰

Sunnah pysyy kanssamme jumalallisesti määrättyinä Koraanin täydentäjänä. Siinä on laaja vaihtoehtojen kirjo joka soveltuu lukuisiin maailmassa oleviin tilanteisiin ja olosuhteisiin kaikkina aikoina ja kaikissa paikoissa. Siitä saa kaikkein tehokkaimmat saavutusten saamiseksi vaadittavat menetelmät, jotka vaativat asioiden tärkeysjärjestyksen tiedostamista päivittäin ja kaikkina hetkinä. *Sunnasta* saadusta, laajasta hurskaiden tekojen kirjosta muslimi löytää sen mikä sopii juuri hänen yhteisönsä tarpeisiin ja hänen omien kykyihinsä rajoihin. Siten hänen ei tarvitse pidättäytyä ainoastaan henkilökohtaisissa palvelunmuodoissa, vaan hän kykenee ottamaan aktiivisesti osaa kaikilla elämän osa-alueilla ja olemaan ylivoimainen tuotteliaisuudessa, tarkkuudessa, kyvykkyydessä ja rehellisyydessä ansaiten samalla kaiken aikaa vilpittömän palvojan palkkioita. Samalla hänestä myös tulee hyödyn ja siunausten lähde omassa yhteisössään.

Maailmankaikkeuden ja ihmiskunnan Luoja valitsi Profeetta Muhammadin kutsumaan kaikkia ihmisiä oikeisiin uskomuksiin ja Hänen valitsemaansa puhtaaseen elämäntapaan sekä havainnollistamaan Hänen hyväksyntäänsä johtavia toimia ja menetelmiä. Muhammad teki kaiken voitavansa ja kaikki mahdolliset uhraukset suorittaessaan tätä velvollisuutta ihmiskunnan hyväksi. Hänen kauttaan Jumala teki tiettäväksi totuuden vääryydestä ja viisauden harhasta. Hänen kauttaan Allah myösi näytti ihmisille kuinka saavuttaa Paratiisi.

Profeetta Muhammadin opettamat asiat ovat aivan yhtä oleellisia tänään kuin milloin tahansa muulloinkin. *Sunna* tarjoaa keinot saavuttaa se jalo olemassaolo jota varten Allah on ihmiset luonut. Se suora tie, jolle Profeetta kutsui sanoin ja teoin, on yksinkertaisesti sanottuna lyhin reitti todelliseen ja pysyvään tyytyväisyyteen. Se on polku, joka johtaa tyydyttävään suhteeseen ihmiskunnan Luojan kanssa, sekä Hänen rajattomaan armoonsa, arvostukseensa ja anteliaisuuteensa. Se on kohtuullisuuden ja järjen keskitie, jolla vältetään kaikenlaista liiallisuutta ja äärimmäisyyttä. Se on polku, joka perustuu rehellisyyteen ja vilpittömiin ponnistuksiin tässä

²²⁸ Kertoneet al-Bukhari ja Muslim.

²²⁹ Kertoneet Ahmad ja Abu Dawud – *sahih*.

²³⁰ Koraani, 4:80.

maailmassa, mikä puolestaan johtaa täyteen korvaukseen ja täydelliseen oikeudenmukaisuuteen seuraavassa elämässä.

Islam on täydellinen elämäntapa, jossa uskon ja palvonnan sekä lainsäädännön ja moraalisten opetusten osa-alueet yhdistyvät ja tarjoavat kaikkein intensiivisimmän ja tehokkaimman keinon ihmissielun ja ihmisyhteisöjen puhdistamiseksi ja korjaamiseksi. Toisin kuin monet muut uskonnot ja ideologiat, joissa korostetaan joitain ihmisluonnon osa-alueita toisten kustannuksella, islamissa on oikeudenmukaisesti huomioitu kaikki kolme ihmisen voimavaraa tarpeineen: fyysinen, älyllinen ja henkinen. Islamin ainutlaatuisten piirteiden joukosta ovat mm. seuraavat:

- Islam on ainoa uskonto, jonka alkulähteet on säilytetty luotettavalla tavalla ja jotka ovat säilyneet vailla ihmisten tekemiä muutoksia ja lisäyksiä.
- Islamin pyhä kirja, Koraani, ei sisällä minkäänlaisia myyttisiä elementtejä jotka eivät sovi nykyaikaisen ihmisen maailmankuvaan. Se on sopusoinnussa tieteellisten käsitysten kanssa ja siinä on selvästi havaittavissa maailmankaikkeuden suunnittelijan kädenjälki.
- Koraanissa on vastaukset jokaisen älykkään ihmisen mieltä askarruttaviin kysymyksiin, jotka liittyvät elämän tarkoitukseen ja kuolemanjälkeiseen elämään. Koraanista voidaan löytää:
 1. Tietoa Luojusta ja erityisesti Hänen täydellisistä ja ehdottomista ominaisuuksistaan
 2. Luomuksen ja maanpäällisen elämän tarkoituksesta
 3. Tavasta, jolla tulee suhtautua Luojaansa, kanssaihmiisiin ja maailmankaikkeuteen yleisesti
 4. Ilmoitus ihmisen lopullisesta paluusta Herransa luokse tilintekoa varten sekä tietoa asenteiden ja käytöksen seuraamuksista.
- Koraanissa korostetaan mielen roolia ja pidetään järkeään käyttämättömiä ihmisiä älyllisesti vajavaisina. Tämä eroaa monien sellaisten uskontojen opetuksista, joissa katsotaan uskon ja järjen olevan yhteensopimattomia. Koraani on ainutlaatuinen lähestymistavassaan tietoa kohtaan; siinä korostetaan havainnoimista, kokemuksia ja älykkyyttä tottumusten ja sokeiden olettamusten sijaan.
- Islamilaiset uskomukset ja käytännöt ovat luonnonmukaisia ja ne vetoavat maalaisjärkeen. Niissä on otettu huomioon sekä ihmisten vaistot että voimavarat, ja ne tarjoavat tasapainoisen elämäntavan joka pitää huolta niin fyysisistä kuin henkisistä perustarpeista. Lisäksi islam tarjoaa ihanteellisen esikuvan Profeetta Muhammadista, jonka elämänkerta – toisin kuin suurten sankarien ja muiden uskontojen perustajien – on kirjattu ylös pieniäkin yksityiskohtia myöten ja on helposti saatavilla tarkastelua varten. Islamin historia myös tarjoaa esimerkin ihanteellisesta yhteiskunnasta, jossa totuus ja avoimuus, oikeudenmukaisuus ja myötätuntoisuus todella laitettiin käytäntöön ja jossa niitä ylläpidettiin yhtenä olennaisena uskonnon ilmentymänä.

- Islamissa korostetaan ihmisten veljeyttä ja kitketään siten pois konflikteja aiheuttavien ja ylläpitävien heimomentaliiteetin, kansallismielisyyden ja rasmin negatiiviset seuraukset.
- Islam on ainoa uskonto, jossa yksinomaan Luojaa edellytetään palvottavan ja jossa ehdottomasti torjutaan kaikkien Hänen luotujensa palvomisen. Niin ollen se tarjoaa vapautuksen alamaisuudesta muita ihmisiä kohtaan, kuin myös suurimman henkisen täyttymyksen ja tyytyväisyyden jonka ihmiset kykenevät saavuttamaan.
- Islamissa ohitetaan kaikki ihmisen ja Jumalan välillä olevat välikädet ja sallitaan ihmisten olla Häneen suorassa yhteydessä torjuen siten kaikenlaiset hierarkiat ja muut uskonnollisen hyväksikäytön lähteet jotka ovat leimanneet uskontojen historiaa kautta aikojen.

Allahin Lähettiläs lähetettiin ihmiskunnalle mukanaan täydellinen johdatus kaikissa uskon asioissa sekä sen soveltamisessa ihmiselämän tilanteisiin jotta jokainen voisi saavuttaa onnellisuuden ja tyytyväisyyden niin tässä maailmassa kuin seuraavassakin. Koraanissa ja *sunnassa* olevaa johdatusta seuraamalla voimme todella ilmaista ihmisarvomme ja erityisasemamme muiden luotujen olentojen joukossa. Niin tekemällä ihminen on automaattisesti sopusoinnussa muun luomakunnan kanssa, ansaitsee Herransa hyväksynnän ja saavuttaa rauhan ja tyytyväisyyden paremmassa, tulevassa elämässä.

Kaikki ylistys kuuluu Allahille ja olkoon hänen siunauksensa ja rauhansa viimeisen profeetan Muhammadin sekä hänen seuralaistensa ja kaikkien hänen johdatustaan seuraavien yllä Tilinteon päivään asti.

Suomen ja Baltian Maiden Muslimi Järjestö ry

Tulisuontite 1, 00820 Helsinki

www.sbjmmj.org tai helmu.org tai helmu.fi

info@helmu.org tai info@sbjmmj.org

Puh: 045 882 5681